

אור הזוהר

אור הזוהר

820

גליון חודש אלול תשע"ד

זוהר גילוי הערב רב והמלחמה בהם

כל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב ויהיה מי שיהיה, מוטב לו שלא נברא! (קול התור מתלמידי הגר"א רבי הלל משקלוב זצ"ל - פרק ב' פיסקא ב')

לְגֵרְמִיָּהוּ הוּא דְעֶבְדִּי... וַיִּזְכּוּר כִּי בִשְׁרֵי הַמָּוֶה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תהלים עח לב), דא איהו רוחו של משיח, וי לון מאן דגְרַמִּי דִּיזִיל לִיה מִן עֲלָמָא וְלֹא יתּוּב לְעֲלָמָא, דאֵלִין אִינוּן דְעֶבְדִּי לְאוֹרִיָּתָא יְבֻשָּׁה, וְלֹא כְעָאן לְאַשְׁתַּדְלָא בְּחֻמְתַּת הַסְּפָלָה וְגִרְמִין דְאַסְתַּלַּק נְבִיעוּ דְחֻמְתָּה דְאַהֲרִי יו"ד מִנָּה, וְאַשְׁתַּאֲרַת בִּי"ת בְּיִשָּׁה, וי לון דְגֵרְמִי עֲנִיָּתָא וְחֻרְבָּא וְכִינָה וְהֶרֶג וְאַבְדּוֹן בְּעֲלָמָא, וְהֵא רִיחַ דְאַסְתַּלַּק דְאַהֲרִי רִיחֻו שֶׁל מְשִׁיחַ כְּמָה דְאַתְמֹר, וְאַהֲרִי רִיחַ הַקֹּדֶשׁ, וְאַהֲרִי רִיחַ חֻמְתָּה וְכִינָה רִיחַ עֲצָה וְגִבּוּרָה רִיחַ דַּעַת וְיִרְאַת הַשֵּׁם (יִשְׁעִיָּה יא ב). וְאַפִּילוּ כָּל אִינוּן דְמִשְׁתַּדְלִי בְּאוֹרִיָּתָא כָּל חֹסֵד דְעֶבְדִּי לְגֵרְמִיָּהוּ וְכו'. עִם הַיּוֹת שֶׁשִּׁשְׁטוּ מִבְּאֵר, וּבִפְרֹט בְּזִמְנֵינוּ זֶה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים אֲשֶׁר הַתּוֹרָה נַעֲשִׂית קֹדֶם לַחֲתוּךָ בָּהּ אֵצֶל קֶצֶת בְּעָלֵי תוֹרָה אֲשֶׁר עֲסָקָם בַּתּוֹרָה עַל מִנַּת לְקַבֵּל פָּרָס וְהַסְפָּקוֹת יִתְרוֹת, וְגַם לְהַיּוֹתָם מִפְּלֵל רָאשֵׁי יִשְׂרָאֵל, וְדַעֲנֵי סִנְהֶדְרָאוֹת, לְהַיּוֹת שְׂמֹם וְרִיחָם נוֹדֵף בְּכָל הָאָרֶץ וְדוֹמִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם לְאַנְשֵׁי דוֹר הַסְּפָלָה הַבּוֹנִים מִגְדֵּל וְרֹאשׁוּ בְּשָׁמַיִם, וְעַסְקֵר סִפְתַּ מַּעֲשֵׂיהֶם הִיא מַה שֶּׁכָּתַב אַחֵר כֹּךְ הַכּוֹתֹב וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. כְּכַתּוּב בְּסִפְרֵי הַזּוֹהֵר בְּרָאשִׁית (דף כ"ה) וז"ל: שְׁחַמְשֶׁה מִיָּמִים יֵשׁ בְּעֶרֶב רֶב, מִמֶּה הוּא הַנִּקְרָא פֶת גְּבוּרִים, דְעֲלִיָּהוּ אֶתְמֹר הַמָּוֶה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מַעֲלֵם אֲנִשֵּׁי הַשֵּׁם, וְאִינוּן מַסְטֵרָא דְאֵלִין דְאַתְמֹר בְּהוּן (בְּרָאשִׁית יא) הִבָּה נִבְנָה לָנוּ עִיר וּמִגְדֵּל וְגו' וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם כְּבִנְיָן בְּתִי

כל אחד ואחד ידע נאמנה להזהר מקליפת הערב רב שנכנסה בכל מיני רבנים ודרשנים ומחזירי בתשובה, שמפריעים את עם ישראל מלהידבק בהקדוש ברוך הוא וסימנם המובהק שידברו על אמונה תפלה וכל מיני דברים ולא אומרים ליהודים ללמוד זוהר הקדוש. הם מעכבים את המשיח ומחריבים את העולם, אל תשמעו הדרשות של העמלקים האלו, ואל תקראו הספרים שלהם, אל תתנו להם הוראת קבע, תברחו מהם כמו שבזרחים מהאש והוא כולו טעות ורמאות ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש וגדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים [קאמרנא], לכן המלחמה בערב רב היא המלחמה הכי קשה ומרה ועלינו להתגבר בכל שארית כוחנו במלחמה זו, וכל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב ויהי מי שיהי, מוטב לו שלא נברא! [הגר"א, ראה להלן].

בְּהַקְדָּמַת מוֹרְנוּ הָרַב חַיִּים וִיטָאֵל זִי"ע (עַל שְׁעַר הַהַקְדָּמוֹת) ... וְכָל כֹּל הַקָּצִין וְעֲדוֹן בֶּן דָּוִד לֹא בָּא. וְנוֹדַע אֶת אֲשֶׁר אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְכָרוֹנָם לְכַרְכָּה כָּל דּוֹר שֶׁלֹּא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו כְּאֵלּוֹ נִתְרַב בְּיָמָיו... וּמַדּוּעַ לֹא בָּא בֶּן יִשִּׁי. וּמִצָּדָתִי אֲוִן לִי וְנִבְנָה בְּקֶרְבִּי וְלִבִּי דָּוִן... מַסְפֵּר הַתַּקְוָּנִים (תַּקּוּן ל' דף ע"ז:)... וְכָל חֹסֵדוֹ בְּיָמָיו הַשְּׂדָה, כָּל חֹסֵד דְעֶבְדִּי

וְכָל מִי דְאַשְׁתַּלַּק לְקִרְאָת אֶת הַזּוֹהֵר הַקֹּדֶשׁ אִפִּילוּ בְּקִרְיָאָה לְבַד וּבְקִנְיָנוֹם, הָרִי הוּא כְּהוֹנֵן וּמִפְרֹשׁ אֶת הַשֵּׁם, שֶׁיֵּשׁ בּוֹ לַעֲשׂוֹת נִסִּים אִפִּילוּ בְּלֹא יָדִיעָה, וְגַם עָלָיו פְּעוּלִים הַנָּה וּבְעוּלִים הַכֹּא (בְּהוֹת הַדָּוִד - רִמּוֹת קִלְיָה).

כ"ס האדמו"ר

רבי שלום יהודה גראס מהאמוני

נשיא ארגון "מפגש חזון העולמי"

מחברים של למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

580454064 סניף בת ים רח' ברי יהודה 50, בת ים ע"ר

זוהר גילוי הערב רב והמלחמה בהם

שבדור המה בעוה"ר רובן מערב רב ורוצים לשרור על הציבור וכל מעשיהם רק לגרמייהו לקבל כבוד וממון ולכן אין להתחבר רק אם עובדים באמת שמוסרים נפשם לד' לא לקבל שום תועלת לעצמם, ע"כ עיי"ש עוד.

בספר זכרון יעקב יוסף (מערב צ') כותב: שמעתי מאחד מידידי שראה בספר הקדוש רב ייבי מאיש אלוקים קדוש רי"י מאוסטרהא זצלה"ה כי קודם ביאת המשיח תתפשט האפיקורסות אפילו אצל רבנים... קודם ביאת המשיח יתפשט אצל הרבנים שאינם נשמרים מן האפיקורסים וכו', ואיש הפשוט יבין שהרב הוא אפיקורס ויבזה אותו, והרב יאמר לו חצוף, והפשוט ישיב, אמת שזה חוצפה ממני לבזות את הרב ואני חצוף, אבל אתה באמת אפיקורס, וזה פירוש המשנה, בעיקבתא דמשיחא חוצפה יסגי, היינו שיהיו הרבה מחוצפים שיבזו את הרב שנכנס בו אפיקורסות.

נבואת הרב הקדוש מרוזן זי"ע בעקבתא דמשיחא ירד אש מן השמים לנביאי הבעל, והיו נסיונות גדולים ועצומים - אני מודיע זאת למען תדעו להזהר... וכעין זה מקובל מהרב הקדוש מראפשיץ זי"ע ועוד צדיקים וקדושים שהגידו מראש גודל הנסיונות שיעמדו לגדינו והזהירו על זה. (על הגאולה ע' קלו). ונמצא מכל זה דברים נוראים, דרוב הרבנים ובעלי בתים הם של הערב רב, וצריכים ללחום נגדם במלחמה גדולה, (סוד ה'). בעקבתא דמשיחא חוצפה יסגי, ואמרו (תגיה יד). שהן עזי פנים שבדור והם הערב רב. (תיקון כ"ז, ו"ע סד"צ ג'). כל עזי פנים ורשעים שבדור הן מהערב רב (תיקון זוהר צ"ז ע"א, ד"ה ועלייהו). ליקוטים מהגר"א מוויילנא זי"ע: יראי חטא ימאסו בעיני הערב רב דהן ראשין בגלותא.

הרמח"ל בספרו תתקט"ו תפילות (תפילה קנד) ... להציל מחבלי משיח שהיא חיל כיולדה... בעבור השכינה שירדה למטה... וערב רב שולטים, שנאמר בהם היו צריה לראש, ובמה יתקן זה אלא בחכמת התורה... בכמה סודות של התורה שבהם והמשכילים יזהירו... עכ"ל. הגר"א מוויילנא זי"ע: הערב רב דבוקין מאוד בישראל ולא יהיה הגאולה עד שיתבררו מישראל על ידי קושי

כנסיות ופתי מדרשות ושוניין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליטתו על פניו ולא יצא לאויר העולם. ובתיקוני זוהר (תיקון תשעה עשר דף ל"ח ע"א): ומי שמונע סוד העקר של שתי תורות, כאלו החזיר את העולם לתהו ובהו. "ובדור הזה האחרון מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותיקונים שהם חיים ממש לנפש, כלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש והוא כולו טעות ורמאות ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש וגדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים וכו', ובודאי לא ישיג אורחות חיים אלא על ידי לימוד הזוהר, ובדור הזה אי אפשר להמשיך שכינתא עליונה אלא על ידי הזוהר וכו', ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדושה לראות טוב עולם הבא, בעולם הזה ידבק בספר הזוהר." (היכל הכרעה עקב פ"ה).

הגר"א מוויילנא זי"ע: חמשה מיני ערב רב א' בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ב' הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ג' הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם. ד' הרודפים אחר הממון, והמחלוקת תחילה כי המחלוקת כנגד כולם, והם הנקראים עמלקים ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כ"ה י"ט) תמחה את זכר עמלק כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו, פרשת דברים).

הרב הקדוש מצאנו זי"ע: רוב הרבנים והחסידים והבעלי בתים שבדור המה מהערב רב כל מעשיהם כבשביל כבוד וממון לשרור על הציבור (דברי חיים השמטות פרשת ויקהל). ובזוהר חי פר' בראשית (דף ק"ג) וז"ל: ועתה רוב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, ע"כ. ובספר דברי חיים בהשמ' לפ' ויקהל וז"ל: דלפני ביאת המשיח יהיו רוב הרבנים מהערב רב כו', וז"ל הדברי חיים שם: כי ישראל בעצמן קדושים אך הערב רב כל חסדים דעבדי לגרמייהו עברו כנראה בעליל שהרבנים והחסידים והבעלי בתים

זוהר גילוי הערב רב והמלחמה בהם

הגלות... ה' מיני ערב רב - המה ראשי ישראל בגלות וגורמים כל הצרות... אבל עדיין לא יהיה בירור גמור עד שיבררו מן הערב רב... (תיקוני זוהר ב' א') והם דבוקים מאוד בישראל וישראל לומדים ממעשיהם ושם יתבררו כל רשעי ישראל בשלשה ימי אפילה, תיקוני זוהר חדש כ"ז ג'. והם הגורמים כל ביטול תורה ואריכת הגלות, ונקראים נג"ע ר"ע גיבורים הם אנשי השם שבונים בתי כנסיות ומתנדבין תכשיטין לספר תורה לעשות להם שם, עמלקים הם ראשי ישראל בגלות כלי חמס וגוזלים לעניי ישראל ועליהם נאמר היו צריה לראש (תיקוני זוהר חדש ל"ז ב').

תיקוני זוהר צ"ו ב' ג' (אבן שלמה פרק י"א)

בספה"ק היכל הברכה (בפרשת ואתחנן) וז': אין דבר גדול בעולם מן מי שהוא תומך התורה אבל זעירין איננו, ועוד שיש הרבה טועין ומטעין ואם אין לו זכות לא יזכה לזה אלא ידבק עצמו בשד יהודי שהוא תלמיד חכם, והרבה צריך בקשות ורחמים בבכיה שיזכה לדבק עצמו בתלמיד חכם אמת וצדיק, ולזה לא יזכה אלא על ידי זכויות הרבה ותפלות ותחנונים כי מן השמים אין נותנים שום דבר קדושה ומצוה אלא על ידי זכות הקדום וטורח ובקשות ותפלה ע"כ. כל עני פנים ורשעים שבדור הן מהערב רב (תיקוני זוהר ב' א') וזהו ויקרא (דף ר'): אוי לדור פִּשְׁהֲרוּעִים אֵין נִמְצְאִים, וְהִצָּאן סוֹטִים וְהוֹלְכִים, וְלֹא יוֹדְעִים לְאִיזָה מְקוֹם הוֹלְכִים, לֹא יִמְיָנָה וְלֹא שְׂמֵאלָהָ... וְכָלם גְּלוּיִים לְאוֹתָם שְׂרוּאִים בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה בְּדֶרֶךְ אֱמֶת. בַּזוהר ויחי (דף רכה): וְעֵתִיד הָעוֹלָם שְׁלֵא יִמְצָא מִי שֶׁיִּגְוֶה עֲלֵיהֶם, וְכָל הַפְּנִים הַחֲצוּפוֹת יִמְצְאוּ בֵּין לְמַעְלָה בֵּין לְמַטָּה. לְמַעְלָה - בְּחֻטְאֵי הַתַּחֲתוֹנִים וְהַחֲצֵפָה שֶׁלָּהֶם. וְעֵתִידִים בְּנֵי הָעוֹלָם לְצוּחָה, וְאֵין מִי שֶׁיִּשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם... הגר"א מוויילנא זי"ע: ביאור חמשה מיני הערב רב ... והם הנקראים עמלקים ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם, ועליהם נאמר (דברים כ"ה י"ט) תמחה את זכר עמלק כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו, פרשת

דברים)

(זוהר פרשת נשא ככה: רעיא מהימנא) וְעָרַב רַב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם, (שמות כ) וַיֵּרָא הָעָם וַיַּעֲמָדוּ מִרְחָק. כָּן יִהְיוּ רְחוּקִים מִן הַגָּאֹלָה... בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַים בִּישְׂרָאֵל, (דברים לב) ה'

אור הזוהר 3

בְּדָר יִנְחֵנוּ וְאֵין עָמוּ אֵל נֶכֶד... וְרָשָׁעִים בַּחֲשֵׁף יִדְמוּ - הם ערב רב. ומשום זה אָמַר עֲלֵיהֶם הַנְּבִיא, (יחזקאל יג) וְאֵל אֲדַמֶּת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ. וְאֵינוּ (זוהר בהעלותך קנ"ג) וְאוֹתָם הָעָרַב רַב הָרָשָׁעִים, שִׁיתְקַים קִדְם בֵּית הַפְּשִׁיחַ מֵה שִׁפְתוֹב] (דניאל יב י') יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וַיִּצְרְפוּ רַבִּים וְהָרָשָׁעִים רָשָׁעִים. אֵלֹהֵם הָעָרַב רַב שֶׁיִּצְאוּ מִכָּלל יִשְׂרָאֵל... יִרְבְּעֵם הַשְׁתַּדֵּל וְעַסֵּק עִם הַשִּׁקְצִים שֶׁהֵם עֲמֵי הָאֶרֶץ בְּשִׁבְלֵי הַמָּמוֹן שֶׁלָּהֶם וְלֹא הַשְׁתַּדֵּל לְהַחְזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁבּוּהָ - וְזוֹהֵי סִבַּת אֲרִיכַת הַגָּלוּת, עכ"ל. יֵשׁ לוֹמַר שְׂרוּמִזוּ לְרַבִּים שֶׁבְּאֻמַּת הֵם בּוֹנִים בְּנִינִים גְּדוֹלִים, וְלִכְאוּרָה עוֹשִׂים מַעֲשִׂים טוֹבִים עִם הָרַבָּה פְּרוֹסִים, אֲךָ בְּאֻמַּת בְּנֵיתָם הוּא רַק לְהַמְדִּית הַמָּמוֹן, וְאֵלֹהֵי הָעָקָר שֶׁאֵה לְהַחְזִיר אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁבּוּהָ וְלִדְאָה לְגֵאֲלָהָ, זֶה לֹא עוֹשִׂים, וְלָכֵן אָמַר "כָּאֵלֹהִי" דְּכָלְפֵי חוּץ חוֹשְׁבִים שְׁעוֹשִׂים הַמּוֹן, וְרַק יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת רוּאָה שְׁלֵא עוֹשִׂים כָּלֹם, וְלֹא אֲכַפֶּת לָהֶם מִכָּלל יִשְׂרָאֵל וַיִּצְרַע הַשִּׁבְכִיָּה הַקְּדוּשָׁה (ענין אור הזוהר בְּשֵׁם הַמְּתַקְדֵּי וְהַמְּקַדְּשֵׁי). וע' כ"ז בתנ"ח דף ט"ל ובהגר"א שם וכן בתיקון ס"ט קי"ט ע"א בהגר"א שם ע"ב, ... יפול מצדך אלף שבהם הערב רב שסימנם, נג"ע ר"ע, עם כל אבזריהו ותולדותיהם, כי הם יכלו לגמרי, וע' עוד בתנ"ח דף ל"ז. בספרא דצניעותא פרק א' בהגר"א... וזוהר הם כל הרשעים גמורים וכל המזיקים והקליפות שעליהם נאמר יפול מצדך אלף, וכ"ז הנה הוא הולך ומתברר תמיד, כל הרע דהתתקע"ד דורות בהרע דהערב רב, שסימנם נג"ע ר"ע והם מתערבים ומתייחדים עם כל תולדות האדם בליעל כולו וכל זה הנה יכלו ויתבטלו לגמרי ועליהם נאמר יפול מצדך אלף כו', (ספר הכללים כלל ח"י ענף ח' אות ט'). (ראה

באריכות הערב והמסתעף י"ז חלקים).

על פי הגר"א מוויילנא חובה להשתתף במלחמת מצווה נגד הערב רב - ואת זה יעשה על ידי לימוד זוהר! שאלה: למה משיח לא בא? תשובה: כי יש עדיין ערב רב, משיח יבוא רק לאחר מפלת הערב רב והריגתם. (הגר"א ז"ל). זה לשון ספרא קדישא ויקרא - קול התור מתלמידי הגר"א רבי הלל משקלוב זצ"ל (פרק ב' פיסאג ב'), "תכלית עבודתנו בקבוץ גלויות היא הקמת אנשי אמונה לשם יהוד

זוהר גילוי הערב רב והמלחמה בהם

מִכָּל מַלְאָכֵי חַבְלָה... הֵם גְּדוּלִים עֲלֵיהֶם בְּגָלוֹת, וְהֵם דְּגָה לְיִשְׂרָאֵל... וּבְגָלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַרְג אוֹתָם, וְזֶהוּ וְהִדְגָה אֲשֶׁר בְּיָאוּר מִתָּה, וַיִּכְאֹשׁ הַיָּאוּר, זֶה הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וְתוֹרָה אוֹר, סָרְחָה אֲלֵיהֶם, וְנֶאֱמַר בְּיִשְׂרָאֵל כָּל הַבֵּן הַיָּלוּד הַיָּאוּרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ. אוֹר הוּא ר' ז'. הַיָּאוּרָה, פֶּת זִוְגוּ שֶׁל אוֹתוֹ הָאוֹר, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְלָכֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר בְּמוֹשְׁבֵתָם, כְּמוֹ כֵּן בְּגָלוֹת הָאֲחֵרוֹנָה (הַיָּאוּרָה) הַיָּאוּרָה בּוֹ הָיָה ר' ז', שֶׁהוּא אוֹר הַגָּאֻלָּה הָאֲחֵרוֹנָה, לְכַנֵּס כִּימֵי צִאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת, וְזֶהוּ כָּל הַבֵּן הַיָּלוּד הַיָּאוּרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, וְכָל הַפֶּת תַּחֲיוּנוֹ, אֵלָּה שְׁמִישְׁתַּדְלִים בַּתּוֹרָה שֶׁבַע פָּה.

וּפִי הַגֵּר "א ז"ל (תִּיקוּ"ז ת"י כא) ואמר ובגין דא אור כו', ר"ל כְּמוֹש"ו דְּבִאוּר הַתּוֹרָה וְהַמְצוּהָ יִתְבַּעְרוּ הָעֶרֶב ר.ב. וְכֵן כָּתַב הַרְמָח"ל (תִּקְט"ו תַּפְלוֹת תַּפְלָה קַדְוָה הוּבָא לַעֲיֹל). הַכֹּלל הַיּוֹצֵא מִכָּל זֶה עַל פִּי הַזוּהַר (תִּיקוּ"ז הַיָּאוּרָה כח: ונא.) צָרִיךְ לִבְעֹר אֶת הָעֶרֶב ר.ב בְּזִמְנָה זֹהָ. וְכִיצַד הוּא אוֹפֵן הַבִּיעוּר? פִּי הַרְמָח"ל וְהַגֵּר "א שֶׁמְבַעֲרִים אֶת הָעֶרֶב ר.ב עַל יְדֵי לִימוּד הַתּוֹרָה וְהַמְצוּת וּבִפְרָט סוּדוֹת הַתּוֹרָה. עַל כֵּן נִמְצְאוּ לַמְדִּים שְׁחוּבָה מוּטֵל עַל כָּל אֶחָד לִקְחַת חֵלֶק לְהִיּוֹת שׁוֹתֵף וּפְעִיל בְּמַלְחָמָה נֶגַד הָעֶרֶב ר.ב, וְכִיצַד יַעֲשֶׂה זֹאת? עַל יְדֵי הַתְּמִדָּה בְּלִימוּד הַזוּהַר הַקְדוּשׁ יוֹם יוֹם (בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָּה) וּמִי שֶׁלֹּא רוּצָה לְלַמּוֹד זוּהַר הַקְדוּשׁ "מִמִּילָא שׁוֹתֵף לְקַלִּיפַת הָעֶרֶב ר.ב וְיֵהִי מִי שִׁיחֵי, מוּטֵב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא עַכְלָה ק."

ב' המשיחין בשערי ירושלם להחזרת השכינה תכלית הגאולה גאולת האמות וקידוש השם. עפ"י רבנו הגר"א ז"ל עלינו לבוא לעזרת ה' בגבורימו הני תרי משיחא וללמוד היטב כל הבחינות ותפקידיהן על דרך המעשה. התפקיד הכללי של שני המשיחין משיח בן יוסף ומשיח בן דוד יחד בכל הדורות הוא הגנה ומלחמה נגד שלשת ראשי הקליפות, עשו, ישמעאל וערב רב. תפקידו המיוחד של משיח בן יוסף נגד עשו קליפת השמאל, ותפקידו המיוחד של משיח בן דוד נגד ישמעאל קליפת הימין, ושניהם יחדיו נגד עשו וישמעאל שהם שור וחמור דטומאה. ההזדווגות של עשו וישמעאל הוא ע"י ארמילוס שר הערב רב. ויכולה להחרים את ישראל ואת כל העולם ר"ל. עיקר השאיפה של הערב רב הוא לזווג את עשו וישמעאל ולהפריד בין שני המשיחין וכאן ובוה עיקר עבודתו ומלחמתו אנו, לשבר ולמגר את כת הערב רב, קליפת ארמילוס הרשע, מישראל, הערב רב הוא שונאנו הכי גדול, הוא המפריד בין שני המשיחין, קליפת הערב רב פועלת רק בדרך של אחיזת עינים ובעקיפין לכן המלחמה בערב רב היא המלחמה הכי קשה ומרה ועלינו להתגבר בכל שארית כוחנו במלחמה זו, וכל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב ויהי' מי שיהי', מוטב לו שלא נברא! "עכ"ל ק."

בתיקוני זוהר (תקונא עשרין, אחד ועשרין - דף ג): דָּג גְּדוּל הוּא עֶרֶב רַב, שֶׁהוּא רַב הַחוּבֵל, מִי חוּבֵל? אֵלָּא גְּדוּל

שֶׁאֵלָּה: לְמַה הָרַב שָׁלִי לֹא הוֹרָה לִי שְׁעָלִי לְלִמּוּד זוּהַר? תְּשׁוּבָה: רָאָה בִּסְפָר כּוּחַ הַזוּהַר (חל' א-ז) וז"ל: וְאֵם הָרַב שָׁלִי מִתְּנַגֵּד בְּלִמּוּד הַזוּהַר, אִזּוּ הוּא פְּשׁוּט מִרְבְּנֵי הָעֶרֶב ר.ב זָרַע עֲמֻלָּק שְׂדֵינּוּ רִוְחִין וְלִילִין שֶׁהִרְשִׁיף "א קָתַב עֲלֵיהֶם שֶׁהֵם מְזַרְע עֲמֻלָּק שְׂדֵינּוּ רִוְחִין וְלִילִין (שו"ת הַרְשֵׁב"א סִימָן תי"ד, סֵפֶר הַרְזִים, כְּתִבִּי הָאֲרִיז"ל, שֶׁעַר קר"ש שֶׁעַל הַמִּיטָה פֶּרֶק יָא וּיֹא"מ, וְהֵם מְזִיקִין אֶת הַבְּרִיּוֹת, זוּהַר בְּרָאשִׁית (יט:), אוֹי לוֹ לֹאֲדָם זֶה, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא הָיָה נִבְרָא כָּלל בְּעוֹלָם, וְלֹא הָיָה לוֹמֵד תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב וְתוֹרָה שֶׁבַע פָּה... וּבִחְטָאוֹ מִגְּבִיר הַקְּלִיפּוֹת וּגּוֹרֵם שֶׁהִנָּהר וְהָגֵן יִבְשִׁים בְּעוֹנוֹתָיו... וְאִינוֹן גְּרַמִּין דִּיזִיל מִשִּׁיח (תִּיקוּן מ"ג, גר"), וְצִרְיָה לְעֵזֶב אֶת הַבֵּית הַכְּנֶסֶת וְלֹא לְשִׁמּוֹעַ תּוֹרָה מִפִּי. רָאָה שֶׁם עוֹד מֶה שֶׁכְּתוּב הַפָּרִי צִחֶק' עַל סֵפֶר יְצִירָה. יֵהִי רַצוֹן שֶׁהַדְּמוּרִים וְרֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת וְהַרְבָּנִים יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה - וְנִזְכָּה לְבִיאַת הַמִּשִּׁיחַ בִּב' א."

מחפשים תורמים על 17 ספרים על הערב רב וכל המסתעף, ליקוט מזוהר הקדוש וכתבי האר"י ותלמידי בעל שם טוב ז"ע 310 מראי מקומות

נא להתקשר 0527-651911 - הכסף נכנס ישר לדפוס

אור הזוהר 821 גיליון חודש אלול תשע"ד חלק ב'

מעניין הפירוש ז"ל: **הַעֲנִיִּים וְהַהֲרוּגִים בְּזֶמֶן הַגְּלוּת תּוֹבְעִים בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה אֶת הַתְּלִמִּיד חֲכָמִים שְׁלֵא לְמַדוּ קְבֵלָה, וּמַעֲנִישִׁים אוֹתָם עַל כֵּן: וְזֶה לְשׁוֹן בְּעַל הַגּוֹבִי עַל 'עֵץ חַיִּים' (בהסכמה שנתן להג"ר חיים שאול דוויק ז"ל על ספרו 'איפה שלימה'). מִי שְׁאִינוּ לומֵד נִסְתָּר וְחֲכָמָת סֵפֶר הַזֹּהַר, תִּסְמְרָנָה שְׁעוֹרֵתָיו וּבִשְׂרֹו יַעֲשֶׂה חֲדוּדִין חֲדוּדִין בְּהַעֲלוֹתוֹ עַל לְבוֹ כִּי עֲנִיָּיתָא דִּישְׂרָאֵל, הַגְּזֵרוֹת וְהַמְּלַחְמוֹת, הַמְּשִׁסּוֹת וְהַהֲרֹגוֹת, הוּא בְּעֶצְמוֹ גּוֹרֵם לָזֶה. וּבַפְּמִלְיָא שֶׁל מַעֲלָה הָעֵנִי יַחֲבֹו עַל דִּלּוֹתוֹ וּשְׁפִלּוֹתוֹ, וְהַהֲרוּגִים עַל הַרְיָגוֹתוֹ, וְכָל זֶה נִקְרָא חֲטָאִים שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ. אֲשֶׁר גַּם יוֹם הַכַּפּוּרִים אֵין מְכַפֵּר עֲלֵיהֶם אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין וְהַתּוֹכָחָה. וְכֵמו כֵּן הַיּוֹם יִתְּבַעו אֶת כָּל הָאֲדָמוּרִים רַבִּינִים וְרֵאשֵׁי יִשְׂכּוֹת עַל שֶׁלֹּא עָשׂו כָּלוּם לַהֲצֵלָת יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אֲטוֹם, כְּמוֹ שֶׁאֲמַחֲזֵל, (שבת נה, ילקוט שופטים רמו, סח, מד"ר איכה נב. ועי' חפץ חיים במכתב כ"ה), עֲלֵיו לְדַעַת כִּי בִנְפֹשׁוֹ הוּא, וְיִתְּבַע חֵס וּשְׁלוֹם עַל זֶה.**

הערב רב מתנגדים ללימוד סתרי תורה

כתב מהרח"ו ז"ל **בשער ההקדמות** (מקור לערב רב שהם מתנגדי הזוהר הקדוש): עון אדה"ר בעץ הדעת טוב ורע הוא שלא בחר להתעסק בעץ החיים שהיא חכמת הקבלה וזהו עצמו עון הערב רב האומרים למשה דבר אתה עמנו ונשמעה בעץ הדעת טוב ורע ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות בסתרי תורה כסברת הטועים קצת בני תורה אשר בזמנינו זה המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים ח"ו, ולכן נשברו הלוחות הראשונות מסטרא דעץ החיים, ונתנו להם מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, משנה שפחה דמטרוניתא, וגרם איבודא דחורבן בית א' וב' וגלות האחרון המר והארוך אשר אנו בעו"ה עד דיתובון בני ישראל בתיובתא ובקשו את ה' אלהיהם להכירו ולידעו ברזי תורה, וידעו את מי הם עובדים, ומי הוא מלכם וכדין יזכו לעסוק בחכמת האמת, עכ"ל. וְעַכְשָׁו קָדָם בֵּיאת הַמְּשִׁיחַ צִדְקָנוּ אֲשֶׁר הִעִידוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (סוף סוטה) כִּי הָאֱמֶת תֵּהָא נְעֻדְתָּ, וְשִׁקְרָא יִשְׁלַט בְּעֵלְמָא, וּמִקְבֵּל מִפִּי הַבַּעַשְׂטִי הֵק' וְתַלְמִידָיו, כִּי קָדָם בֵּיאת הַמְּשִׁיחַ יֵהִיו רַב מְנַהֲיִגִים וְרֵאשֵׁי הָעֵדָה מֵהָעֶרֶב רַב, וְזוֹ לְשׁוֹן הָרַעְיָא מֵהִימָנָא פְּרִשְׁתָּ נָשָׂא (דף קכ"ו ע"א)

הבדלו מן העדה הרעה הזאת - הערב רב מתנגדי הזוהר הקדוש

א. אין לערב רב לב יהודי הם לא יוכלים לבכות על צרות של יהודי אחר, הם קרים ליהודים אחרים - ב. הם מקררים אותנו מן האידישקייט - ג. הם מתנגדים לקדושה - ד. הם מתנגדים ללימוד הזוהר הקדוש - ה. הם רודפים אחר הכבוד - ו. הם רוקדים מסביב עגל הזהב - ז. הם עזי פנים וחצופים. - ליהודים יש ג' סימנים: ביישנים רחמנים וגומלי חסדים.

שאלה: יש הרבה רבנים שלא אומרים ללמוד זוהר הקדוש? אם כן מפני מה כבודו נכנס בעובי הקורה לפרסם ולהוכיח על לימוד זוהר הקדוש? ולמה שנשמע לכבודו, כשהרב שלי לא אמר לי?

תשובה: אלף רבנים גאונים וצדיקים גדולי ישראל, צעקו ללמוד זוהר הקדוש, ובתוכם החפץ חיים שצווה לכל תלמידי הישיבה והאברכים ללמוד את הזוהר הקדוש בכל שבוע על הפרשה, [וכל הראשי ישיבות מדור שעבר למדו זוהר הקדוש - ראה להלן במכתב], והח"ח כשידע את האמת לא עשה חשבון לשום רב רק פחד מהבית דין של מעלה, שכל יהודי יצטרך לתת תשובה אחר 120 שנה. כְּמוֹ כֵּן יִשְׁאַלּוּ אוֹתִי בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה, שְׁלוֹם הַיּוֹדָה! הֲאֵם יִדְעַת שְׁאִפְשֶׁר לְהַצִּיל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מִפְּצַצַת אֲטוֹם? אֲשִׁיב כֵּן! שְׁאַלּוּ וּמָה עֲשִׂיתָ לָזֶה? אֲשִׁיב, הַדְּפַסְתִּי מִיְּלּוֹנֵי סִפְרִים עַל הַזֹּהַר"ק, וְאִמְרִיתִי בְּדַרְשׁוֹת אֶת הָאֱמֶת שֶׁכָּל הָרַבָּנִים וְהָרֵאשִׁי יִשְׂכּוֹת שְׁלֵא אוֹמְרִים לְקַהֵּל שְׁלֵהֶם לְלַמֵּד זֹהַר הַקְּדוֹשׁ הֵם רֵאשֵׁי הָעֶרֶב רַב, [כָּל זֶה כְּתוּב בַּזֹּהַר"ק 172 פַּעֲמִים - וְגַם מוּבָאִים ב־140 סִפְרֵי תַלְמִידֵי בְּעַל שֵׁם טוֹב ז"ע - סף הכל 310 מראי מקומות, וְהַדְּפַסְתִּי הַכָּל ב־17 סִפְרִים וְכָל אֶחָד יְכוֹל לְרְאוֹת אֶת זֶה], וְכָל יִשְׂכּוֹת וּבֵית הַמְּדַרְשׁ שֶׁאֵין שֵׁם זֹהַר הַקְּדוֹשׁ אֲסוּר לְהִיכַנֵּס שֵׁם, וְהָרַב אוֹ הָרֵאשׁ יִשְׂכּוֹת שֶׁלֹּא דוֹאֵג עַל זֶה הוּא רַב מֵהַסְטְרָא אַחֵרָא - עֶרֶב רַב וְהֵם אֲשֶׁמִּים עַל כָּל הָאֲסוּנוֹת שְׁמִיגִיעִים לְכָלל יִשְׂרָאֵל מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ. - זֶה הָאֱמֶת הַיְּחִידִי שֶׁיִּתְקַבֵּל בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעֲלָה [ראה בעלונים הבאים הסיפור מהחפץ חיים] (ראה בספר זוהר מנגא ומצלא, ובס' סוד ה', ועוד, וכן כתב הגוב"י. הג"ר מנחם

נפשותינו ברב רחמיו וחסדיו, כי אין לנו להשען רק על אבינו שבשמים.

כל ימיו אשר חיה: - אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם... הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו להתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו... שלא נברא האדם אלא כדי שילמד חכמת הקבלה. כי באלו הדורות האחרונים יתפרנסו מהאי חבורא ותתגלה אליהם החכמה הזאת. (מתוך הקדמת מהר"ו לספר עץ חיים). - מחיב כל אחד להלחם לעמוד על נפש חיותו ולמסור נפשו לעסק בחכמה זו. (עטרת צבי"ס התקונים). - **המקבל האלקי הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא זצוקלה"ה:** או יאמר "כי המצוה הזאת" וגו' אפשר דבא לרמוז על למוד הקבלה שהוא עקר ביאת האדם לעולם. כמו שכתב הרשב"י עליו השלום כמה פעמים בזהר הקדוש, **דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא נברא דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו.** וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום לשלמה המלך, (גנזי המלך דף קפ"ה).

תורתו מגן לנו: כל זמן שאינו מבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו. מי שהיה יכול להשיג סודות התורה והוא לא השתדל להשיגן נידון בדינים קשים רחמנא לצל... **והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם, ועקר הגאולה תהיה בלמוד חכמת קבלה.** (אבן שלמה פ"ח להג"ר ז"ל), בעל ה'סלם' **מזהיר:** אף ורק בהתפשטות חכמת הקבלה ברב עם נזכה לגאולה השלמה. דהן היחיד והן האמה לא ישלימו הכונה שעליה נברא זולת בהשגת פנימיות התורה וסודותיה, ועל כן להתפשטות גדול של חכמת האמת בקרב העם אנו צריכים. ועל כן תלויים המה התפשטות החכמה וביאת משיח צדקנו זה בזה. אנו מחיבים לקבוע מדרשות ולחבר ספרים כדי למחר תפוצת החכמה במרחבי האמה, כל הרוצה לכנס יבוא ויכנס. (ה'סלם'). - בספר ויקהל משה: ובזכות ובכח הלמוד הקדוש הזה נצא מן הגלות לא בזולת זה הלמוד, פאשר אמרו ברע"א מהימנא פרשת נשא בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר מן זוהרא דאמא עלאה תשובה באילן לא צריך נסיון, וגבין דעתידין ישראל למטעם מאילנא

א"ל רע"א מהימנא באומא עלך בשמא דיקו"ק לא תאחר בכל יכלתך דהא אנא בצערא סגי, ויפן כה וכה וירא כי אין איש עוזר לי לאפקא לי מאי צערא בהאי קבורה, דאתמר עלי (ישעיה נג, ט) ויתן את רשעים קברו ולא השתמודעו בי, ואני חשיב בעיניהו בין רב רשע"א ככלב מת דסרח ביניהו דחכמת סופרים תסרח ביניהו בכל קרתא וקרתא, ובכל אתר דישאל מפזרין בין מלכו ואתהדרו אנון ערב רב רעין על ישראל עאנא דקב"ה דאתמר בהו (יחזקאל לד, לא) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, ולית לון יכלת למעבד טיבו עם ת"ח, ואנשי חיל וירא חטא מסובכים מעיר לעיר ולא יחננו, ומחרימין ערב רב ביניהו ולא יחיו לון באתרי סגיאין אלא דבר קצוב דלא יהא חקומה לפילו דלהון ואפלו חיי שעה, וכל חכמים ואנשי חיל וירא חטא בצערא בדחקה ביגונא חשיבין ככלבים בנים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חיצות (איכה ד, ב) דלא שכחו אכסניא ביניהו, **ואנון ערב רב אנון עתירין בשלוח בחדא בלא צערא בלא יגונא כלל, גדלנין מרי שחד דאנון דינין רישי עמא, כי מלאה הארץ חמס מפניהם** (בראשית ז, א) עליהם אתמר (איכה א, ה) **היו צריה לראש, באומא עלך זמנא תנינא עד כאן.**

וזה לשון הספר הקדוש **זהר חי פרשת בראשית** (דף קי"ג), **ועתה רב הדור עם הראשים שלהם הם מערב רב, לכן צריך כל בר ישראל לירא ולפחד שלא יהיה בכלל הערב רב, ואין לנו עצה רק להרבות בתורה ותפלה לה, ולהתבודד עמו בתשובה ותחנונים, שיצילנו ממים הזדונים ומרשעים הללו, כי אין לנו עוד פנאי להמתין על תקון נפשותינו, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (אבות א, יד) אם לא עכשו אימתי, כי עכשו הגמר והברור של כל הגלגולים, כי יגיעו ימים אשר אין בהם חפץ אלו ימות המשיח, אשר אי אפשר עוד לתקן את נפשו, והברור יהא סמוך לביאת המשיח כמוכא ברע"מ פר' נשא, שיתנסו ישראל מהערב רב קדם ביאת המשיח, וגם אחר התגלות משיח צדקנו בתשעה חדשים קדם ביאתו, וגם אחר כך עד עולם התחיה, והנשאר בציון קדוש יאמר לו, ויזכו להאור הגדול והנורא, ועקר תלוי במעשינו של עכשו, ולא כמו הכסילים שחשבו כי בביאת המשיח יפטרו מכל וכל, כי מי שלא טרח בערב שבת קדש מה יאכל בשבת. לכן צריך כל בר ישראל עכשו להרבות בתשובה ותחנונים, שיתקן הקדוש ברוך הוא את**

מהי הגדרת "ערב רב" ומה יהיו מעשיהם?

א. כמה מיני ערב רב יש, ומהם: - "העמלקים" - הראשים בגלותא וחומסין את ישראל, ה"גבורים" - המה בונים בתי כנסיות ובתי מדרשות לא לשם שמים - רק להגדיל שמם, וגזלין את ישראל. - **ב.** בזמן שהערב רב הם ראשים על ישראל, כאלו שולטין על הקדוש-ברוך-הוא. - **ג.** יותר מעכבין את ישראל בגלותא הערב רב מאמות העולם. - **ד.** כל טוב שעושין הערב רב, רק לתועלת עצמם עושים. - **ה.** אי להם לישראל כאשר הערב רב הם הראשים. - **ו.** הערב רב דבוקין מאד בישראל ולא תהיה הגאולה עד שיתבררו מישראל על ידי קשי הגלות. חמשה מיני ערב רב המה ראשי ישראל בגלות, וגורמים כל הצרות. - **ז.** יראי חטא ימאסו בעיני הערב רב. - **ח.** הערב רב קופצים להורות, אף על פי שלא הגיעו להוראה, לעשות להם שם גדול. - **ט.** כל עני פנים ורשעים שבדור הם מהערב רב. - **י.** יש רועים של הסטרא אחרא וכופין אנשים לתחות שעבודיהו - עקר מלכותם היא על ידי עזות, והעצה להנצל מהם היא גם כן על ידי עזות. - **יא.** אף שרואים אצל הערב רב דברים טובים, כמו תורה ודרך ארץ ושלוח, אף על פי כן מקרחים למאס בהם, כי הוא זמן הברור. זוהי הבחירה והנסיון בימים האלו. - **יב.** רב הדור האחרון ומנהיגיו הם ערב רב. משה בא בעבור אחת לג' שנה, שלא יטעו ראשי הערב רב את ישראל. - **יג.** מקבל גם מהבעל-שם-טוב הקדוש, שקדם ביאת המשיח יהיו רב מנהיגים וראשי העדה מהערב רב. כל אחד צריך לפחד שלא יהיה בכלל הערב רב. עכשו הוא גמר הברור של כל הגלגולים. - **יד.** נגד כל צדיק נברא איש רשע ומחטיא כדי שתהא הבחירה חפשיה.

דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מגלותא ברחמי ויתקיים בהון "ה' בדרך יתנוני". - לולא החכמה הזאת עתה אין אנו יכולים לעמוד בגלות המר הזה אבל החכמה הזאת היא לנו עזר וסעד וכו', (ספר הברית ח"א וח"ב).

מהי נבואת חז"ל בענין מנהיגי הדור באחרית הימים?

א. יהיו הרבה רבנים ומנהיגים רמאים כמו עלי אילנות. הסימן להכיר צדיק אמת - אם נזהר משרק עד קצה האחרון. צריך תפלה הרבה להנצל ממנהיג שקר. - **ב.** נבואת הבעל-שם-טוב בשנוי קצת: יהיו רבנים כמו יק מאק (שמשנים) רב צרות ישראל בא על ידיהם. - **ג.** המקרב רחוקים והמרחק קרובים, בידוע הוא מנהיג שקר. - **ד.** מדרש: "לפני הגאולה תרד אש מן השמים לצדם ולכבודם - כפיכול - של ה"פורקי על". זה יהיה הברור האחרון - שלא יתפתו בני ישראל הכשרים אפלו בפני מופת זה. - **ה.** בעוון המנהיגים, שכל אחד אומר אני אמלך, נדחית הגאולה. - **ו.** אפלו צדיקים יהיו להם נסיונות באמונה - העצה לפרסם שאני אמרתי זאת מראש (רבי נחמן מברסלב). - **ז.** בעקבתא דמשיחא תתגבר החצפה אף בזקנים וגדולי הדור משום שיעמידו דינים ומפרנסים שאינם הגונים. - **ח.** משה רבנו ע"ה צפה תכלית השפלות של דורות האחרונים עם מלכיהם בראשם ונתירא מאד. הקדוש-ברוך-הוא נחמו, שאדרבה, על ידי זה תצמח ישועה גדולה. - **ט.** אין כבוד ה' וטובת הדור לנגד עיניהם. - **י.** עכשו, בעוונותינו הרבים, חדל הרועה מלמנהיג, כי הדור מנהיגין אותו לדעתם. בזמן כזה צריך להתבונן בדרכי האבות. - **יא.** כל המנהיגים עיניהם בחנפה אל הדור, ועל ידי זה נשפעים המה מדעות כוזבות. - **יב.** ה"בעל דבר" לעת זקנותו נתחכם ומפתה רק להמנהיג להכשיל על ידו יתר העם.

קול קורא להסיר מכשול הנובע מן הערב רב הודעה נחוצה לציבור

מלחמת העולם השלישית, היום הגדול והנורא קרב ובא, ממש לפני הגאולה השלמה בעזה". חובה עלינו כולנו יחד ללמוד זוהר הקדוש ברציפות בכדי שתבוא

ידע הציבור וזוהר - יש ערב רב המאיימים להשמידנו! הבדלו מהם ובחרו בחיים!
היות ואנו נמצאים בתקופה קשה ביותר. ימי ערב

וזילזלו בו ולא שמעו בקולו ובאתה השואה וקטפה את חייהם של 6,000,000 יהודים! (וכמ"ש בהקדמת הסולם עיי"ש).

דעו שרבותינו הקדושים אמרו (הזוה"ק, האר"י ז"ל הגר"א ז"ל ועוד רבים) **שבדור האחרון רבים מישראל יהיו נשמות ערב רב, אפילו רבנים ראשי ישיבות ומנהיגי הדור, וסימנים מובהקים מסרו לנו חז"ל עליהם שכל מטרם להשתרר על הציבור ולא אכפת להם ממצבם של ישראל. והזוה"ק כותב בפירוש (תיקונים תיקון ל') שכל אלה שאינם עוסקים בזוהר הם גורמים חורבן ואבדון ומוות בעולם!**

ואנו מגלים דעתנו דעת תורה (עפ"י משה רבינו ורשב"י ע"ה וכל גדולי ישראל האמיתיים שאמרו ללמוד זוה"ק ובד"ץ דא"י תרצ"א) **ופוסקים שיש על כל אחד ואחד מאיתנו בעת הזאת לעשות תשובה אמיתית ומוחלטת וללמוד בכל יום דקה אחת זוהר הקדוש חוק ולא יעבור!** (וכל המרבה הרי זה משובה ויסיפו לו חיים ושלום) **להביא את הגאולה ברחמים.** אין ישראל נגאלים אלא בזכות התשובה ובזכות הזוה"ק!

ונזכה עי"ז להנצל מחבלי משיח ולימות המשיח, חיי העוה"ב, ותכלית הבריאה.

ועל זה בעה"ח כ"א אלול תשע"ד למען כבוד שמו ית' המחולל בעולם וכבוד התורה.

הק' שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין יצ"ו, בית שמש

הגאולה ברחמים דווקא. [כמ"ש מרן החזון איש וחפץ חיים זיע"א ורבני הבד"צ בא"י בשנת תרצ"א בראשות מרן הגר"ח זוננפלד זיע"א, וכל רבני הבד"ץ בשנת תשס"ב-ז ועוד הרבה בדצי"ם, ואחרון אחרון חביב מרן הרב עובדיה יוסף ועשרות רבני וגדולי הדור ס"ה אלף גדולי הדור, וכידוע מכל הסה"ק וכמו שהורה מרן הגר"א"ל שטיינמן שליט"א עפ"י רמח"ל זיע"א ומרן הגאון ר' חיים קנייבסקי שליט"א ממרן החזון"א זיע"א וכמה מגדולי הדור שליט"א בקול קורא, וכולם פסקו ללמוד דף זוהר ביום].

דא עקא, שאין אוזן הציבור כרויה לשמוע דברי אמת אלו, והכל שואלים: **"אם כן מדוע לא מכריזים זאת הרבנים בראש חוצות?"** [גדולי ישראל כבר הכריזו הרבה אזהרות - והם טוענים מדוע? - הם מדברים על גדולים שלהם שלא הכריזו ולא רוצים לעסוק בזוהר הקדוש!]

בראשונה יש להביא דברי הגאון ר' פנחס מווילנא זיע"א שכתב **"אל תפן לקחת ראייה מגדולי התורה, בעלי הנגלות, שלא רוצים לעסוק בחכמה זו, כי דברי חז"ל במדרש ובזוהר שזכרנו נאמנים ובטוחים יותר מגדולי הדור הזה."** (ספר הברית פ"ב מאמר י"ב פ"ה עיי"ש) והגנו להודיע שכבר היו דברים מעולם ובשנים תרע"ו - תרע"ט התריע מרן הגה"ק בעל "הסולם" זיע"א על השואה הממשת ובאה והלך לרבני קהילות אירופה ואמר להם להורות לכל ישראל לעלות לארץ ישראל ושילמדו בישיבותיהם זוה"ק להגן ולהצילם מצרה זו.

אור הזוהר 822 גיליון חודש אלול תשע"ד חלק ג'

שְׁהוּא מִכַּת שֶׁל רַבִּי זֶה מְדַבֵּר סֶרָה וּפּוֹעֵר פִּיּוּ לְבָלֵי חֵק עַל רַבִּי שֶׁבְּעִיר אַחֶרֶת.

שְׁמַעְתִּי מִמּוֹרֵי וְחִמִּי שֶׁהִיא תַלְמִיד מְבָהָק מִרְבֵּנוּ הַקְדוּשׁ הַצַּדִּיק מוה"ר יִחְיָאל מִיְכָל מְזִלְאֲטָשׁוּב שֶׁפַּעַם אַחַת נִסַּע מִן אֱלֹקֵי קוֹדֶשׁ קְדָשִׁים אֹר שֶׁבַעַת הַיָּמִים רִבְנוּ יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב עַל הַדֶּרֶךְ וְהִלָּךְ אֶל הַיַּעַר לְהַתְפַּלֵּל מִנְחָה, וְרָאוּ הַתַּלְמִידִים שֶׁמֶכָּה רָאשׁוּ מְאֹד בְּאֵילָן וְצוּעַק וּבֹכָה

חֲזוֹן הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זִי"ע אֲשֶׁר חָזָה עַל מִנְהִיגֵי הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן

בְּעֵינֵי הָאֲדַמּוּרִים שִׁיחֵי בְּעַקְבָּתָא דְּמִשְׁיחָא בְּתַב בְּסִפֵּר הַקְדוּשׁ אוֹצַר הַחַיִּים (בְּחֻמֶּשׁ הֵיכָל הַבְּרָכָה) לַהֲגַה"ק מִקְאֲמָרְנָא וְצַלְלָה"ה פְּרִשְׁת׃ תַּצֵּא מִצֹּת שְׁלִיחַ הַקֵּן וּז"ל: וּמַעֲתָה תִּדְעוּ אַחִי, שֶׁעַקֵּר הַשְּׁמִירָה בְּפָה עֲלִיּוֹן וְתַחְתּוֹן, וְלֹא כְּמוֹ שֶׁנִּתְפַּשֵּׁט מִנְּהַג הָרַע שֶׁבְּכָל פְּנֵה וּבְכָל עִיר וָעִיר יֵשׁ רַבִּי, וּמִי

צדיק אמת, ובפרט בעקבתא דמשיחא אשר
 כבר נבא הבעל שם טוב הקדוש זי"ע בעת
 שהלך עם תלמידיו בדרך והיה שם הרבה
 אילנות אשר היו ממולאין בעלין הרבה
 אשר לא יוכל לספור והכה הבעל שם טוב
 הקדוש זי"ע את ראשו באילנות, ושאלו לו
 תלמידיו למה הוא עושה כן, והשיב הקדוש
 שתדעו שבעיקבתא דמשיחא יהיה אנשים
 שמכנים את עצמם בשם רבי ויהיו מרמאים
 ומטעים את הבריות הרבה כמו אלו העלין
 (וזקני הרבי ירחמיאל הקדוש זי"ע גם כן אמר על האפן)
 והסימן בזה הוא אם אחר הבדיקה יתודע
 לך שהוא נזהר משקר עד קצה האחרון, אזי
 תדע שהוא צדיק, וכאם תשמע ממנו איזה
 דבור של שקר, אזי למען השם הרחק את
 עצמך מעל גבולו כי הוא מצד הסטרא
 אחרא וצא טמא תאמר לו, ואל תשמע אליו
 כלל, כי אין לו חלק באלקי ישראל, ואף אם
 יראה לך אותות ומופתים אל תאבה לו (ועיין
 באילנה דחיי פרשת תזריע ובמטעמי יצחק שם) והנה
 האדם צריך להפיל תפלה ותחנה לפני השם
 יתברך שלא יבלה ימיו לריק חס ושלום
 אצל צדיק שאיננו מסטרא דקדשה, ואזי
 השם יתברך מצילו מכל דבר רע, וזה שאמר
 הכתוב שומר נפשות חסידיו מיד רשעים,
 אותן הרבנים שהם רשעים כי כל מי שאינו
 נפרש משקר לגמרי הוא רשע רחמנא
 ליצלן, והשם יתברך ישמר את חסידיו שלא
 יבואו לרמאי כזה רק שיזכו אל צדיק
 האמת. (ספר אור הנר - עננים נוראים דף י"ג)

עוד בענין הנזכר למעלה

הבעל שם טוב עבר פעם ליד אילן עמוס
 עלים ונענה: פאר משיחין וועלן
 זיין פאלשע רבי'ס אזויפיל וויפל בלעטלאך
 סאיז דא אויפן בוים. (ספרי מן הרמ"ח עמוד כ"ה,
 מהרה"ק ר' מאטל מסלאנים זצ"ל)

צעקות משנות ובכיה רבה והמה ראו כן
 תמהו ושאלו פה קדוש מה זה ועל מה זה,
 והשיב שצפה ברוח קדשו על הדורות שיהיו
 סמוכים למשיח וראה שיהיו רביים כארבה
 לרוב והם הם יעבבו את הגאולה מלשלת
 האם מעל הכנים בכללות, ופשוט כי גורם
 פרוד לבבות ושנאת חנם ואינו מלמד
 להסרים למשמעתו מדות טובות וישרות
 ודרכי עבודה, ובפרט חלילה לדבר סרה נגד
 איזה צדיק או גדול הדור או אפילו על שום
 בר ישראל המחזק במצוות, והם מלמדים
 בהפך לעשות חוכא וטלולא מכל מי שאינו
 נוסע לרבי שלו וזה גורם פרוד לבבות ושנאת
 חנם ואריכות הגלות, ומאד צריך לדקדק
 בדור הרע הזה מענין התדבקות הצדיקים
 אף על פי שהזהרתי כמה פעמים לדבק
 עצמו בצדיק הדור כי זה כל האדם ובלבד
 שיהיה באמת ובלב תמים כדי לקבל מלכות
 שמים, וצדיק הדור מעלה נפשו להאיר
 בהארה נפלאה בתורה ומצוות כמו שראינו
 בעינינו פעלות נסיעות אל הצדיקים, אבל
 בדור הרע הזה מאד צריך לשמור נפשו, כי
 הרבה נוסעים כי בהפקירא ניחא לו לפרק
 ממנו על תורה ומצוות וכיין שמקבל שם
 חסיד ועזות פנים אז פורק על תורה ומצוות
 לגמרי, ולכן תדקדק מאד מעין נסיעה אם
 הרבי משרש בני ישראל רחמנים או משרש
 פורה ראש ולענה ותשמור פיך מלדבר סרה
 אם לא על מפרסם ברשעו, ואל תאשים אותי
 שדברתי עד כה מה שאין דרכי כי כך
 נצטוייתי בחלום הלילה, עכלה"ק.

צדיק ומנהיג אמת הוא הנזהר משקר

שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים,
 פרוש קדוש אחד דהנה מי שנוסע
 לאיזה צדיק הוא צריך לתהות על קנקנו
 בשבע חקירות ובשבע בדיקות אם הוא

עקומים עקושות להיות לו דרך מעקם, ומעקש דרכיו להתפלל שחרית ארבע שעות אחר חצות ומנחה שלשה שעות בלילה, ואשרי המדבק עצמו לצדיק אמת אשר ראשו בשמי השמים עליונים בהארות אור אין סוף. (היכל הברכה - פרשת פקודי - דף ש"ח). (א"ה עין דברי תורה להרב הקדוש ממונקאטש מהד"ת א' ט"ו שהביא זאת בזה הלשון: שהבעל שם טוב ראה ברוח הקדש מה שיהיה בדורות האחרונים רבים בזה הלשון: יאק מאק (כמו שמשמין) הרבה מאד והמה יהיה מעכבים הגאולה, עד כאן דברותיו הקדושים.

רוב צרות ישראל בא על ידיהם

אף עתה בעקבתא דמשיחא חוצפא יסגי והיוקר יאמיר אני אמלוד, ומרן הקדוש קודש הקדשים רוח אפינו משיח ה' הרב ישראל בעל שם טוב בעת תפילת מנחה בדרך פעם אחת הכה בראשו ומרט שעריו ואמר אחר כך **שראה ברוח קדשו שקרוב לימי המשיח יהיה** (רביעס יאק מאק) **ועל ידי זה נאבדה האמונה, והקץ מתארך, וכמעט רוב צרות ונרעות של ישראל בא מן זה השתברות ובטול תורה ותפלה ודרכים**

אור הזוהר 823 גיליון חודש אלול תשע"ד חלק ד'

ביאת הגואל יהיה מפורסמי הדור ימצא ביניהם מפרסמים שיהיו רשעים גמורים, ועל זה בכה שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים. (אריך החיים א' פרק ב', נדפס בספר תלמידי הבעל שם טוב הקדוש חלק כ"ד).

החסידים סוברים שרבים עובד ה'

והרב הקדוש מסטרעטין זצ"ל אמר משמו על הפסוק שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים שאמר: לפני ביאת המשיח יהיו רבים רשעים גמורים רחמנא ליצלן, אבל הן החסידים הם בתמימותם סוברים שרבים הוא עובד ה' ולכן נוסעים אליו, לזאת התפלל דוד המלך עליו השלום שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים שלא יקשלו חס ושלום ברבים כאלו. (אור עולם אות י"א).

להיות מחבר לטהור הוא עבודה קשה

על הא דאמרו חכמינו זכרונם לברכה כל המחבר לטהור טהור, הקשה לו פעם

דוד בקש שיה' ישמר את חסידיו מהם

ואומרים בשם (הבעל שם טוב זי"ע) שאמר שקודם ביאת המשיח יהיה רבנים ואדמונים שיהיו רשעים גמורים, ועל התמימים שלא יכרכו אחריהם חס ושלום, התפלל דוד המלך עליו השלום שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים, ודי למבין]. וגם יתברכו בעולם שוטם ושרקנים שישעו להם הרבה מאד. (אשרי האיש דף מ"ט למהרי"א מרגליות)

יהיו מפרסמים שיהיו רשעים

פעם אחת התפלל (השורף מסטרעליסק) בשבת קודש לפני העמוד, וכשהגיע לפסוק שומר נפשות חסידיו מיד רשעים יצילים, אמר כמה פעמים בבכי גדולה, אחר התפלה שאלו אותו התלמידים מה היה פונתו בבכי ובכפלו כמה פעמים הפסוק שומר נפשות וכו', וענה בפה קדשו: אשר ראה בעיניו פקוחא שקדם

וצ"ל מה מעלת כבודו גונח, ואמר היהודי
וצ"ל, אני חשבתי שלאחר משה היו
שופטים, ולאחר שופטים נביאים, ואחר כך
אנשי כנסת הגדולה, ואחר כך היו תנאים
ואמוראים ופוסקים, ואחר כך היו מוכיחים
לשם שמים, ואחר כך נתקלקלו שנתרבו
המוכיחים שלא לשם שמים, ואחר כך
התחילו רבי'ם, על זה אני גונח שאני רואה
שגם זה יתקלקל מה יעשו ישראל. ע"כ.
נפלאות היהודי, (חדושי תורה דף 46).

יחד לנביאי השקר אש מן השמים

ובכר הזהירו על זה רבותינו הצדיקים
והקדושים מדורות שלפנינו שראו
ברוח קדשם מה שיארע לנו מהנסיונות
בעקבתא דמשיחא, ושמעתי מפי תלמיד
חכם מפרסם ואיש מהימן ששמע כמה
פעמים מאביו ששמע מחתנו אשר היה
רגיל אצל הרב הקדוש מרז"ץ זי"ע יותר
מעשרים שנה, ושמע מפה קדשו דבורים
אלו, תדעו דכמו שירד אש מן השמים
לאליהו בחר הכרמל ולא ירד לנביאי הבעל,
בעקבתא דמשיחא יהיה ההפך שירד אש מן
השמים לנביאי הבעל ויהיו הנסיונות
גדולים ונציזמים קשים ומרים, ואני עומד
ומזהיר לכם על זה למען תדעו להיות
זהירים בדבר, וכעין זה מקבל מהרב הקדוש
מראפשיץ זי"ע ועוד צדיקים וקדושים
שהגידו מראש גדל הנסיונות שיעמדו
לנגדנו והזהירו על זה. (על הגאולה עמוד קל"ו).

נביא שקר מרחק צדיקים ומקרב רשעים

הנה ידוע שהאיש המהימן שממנו שמע
רבנו הדברים הנ"ל הוא הרב הגאון
הישיש מוה"ר שמואל בנימין שישא עליו
השלום ששמע מר' יעקב הנ"ל עוד דברים
נוספים שהיה מקבל אצלו מהרב הקדוש

אחת הרב הקדוש חכם הרזים מו"ה ש"ב
ז"ל מפרשיסחא אם כן לקתה מדת הדין,
היתכן זאת שיתדמה לצדיק אמתי אשר היה
פרוש ומבדל מהבלי עולם הזה ועבד כל
ימיו להבורא יתברך שמו במסירות נפש,
והוא אף התחבר לו יהיה נעשה טהור
כמוהו, והשיב לו כי להיות מחבר לטהור
הוא עבודה יותר גדולה מלהיות טהור
בעצמו, והובא דבריו אלה בכמה ספרים
משמו, (ומתאימים דברים אלו לאשר שמעתי מפי ידידי
המנוח החסיד המפלג מו"ה יצחק בער הכהן משערקערשין,
ששמע בעצמו מפי הרב הגאון הקדוש מו"ה ליבוש זצ"ל
אבדק"ק צונומיר תלמידו של היהודי הקדוש ביום ראשון
דראש השנה ספר בשם רבו היהודי הקדוש זי"ע כשיבוא
משיח צדקנו אז ילכו לקראתו כל הצדיקים, ומונהיגי ישראל,
עם אנשים החסידים אשר שאבו מימיהם ויהיו ביניהם
מונהיגים כאלה אשר משיח צדקנו יאמר להם גש הלאה עם
החסידים שלך, (פעם אחת אמר משיח צדקנו וועט זיי זאגן
פארט דיר מיט דייןע חסידים), ואז יקברו החסידים
ויבכו מאד ויאמרו משיח צדקנו מה חטאנו
ואשמנו הלא היה לנו אמונה כי הוא צדיק
אמת, ומה תלונתך עלינו, ומשיח צדקנו
ישיב להם כל ימיו של איש מהצדך לבקש
מהבורא יתברך שמו כי יזכה להתקשר
בצדיק אמת. והבורא יתברך שמו לא ימנע
טוב מההולכים בתמים, ואם היה רצונכם
באמת להתקשר בצדיק אמת היה מאיר
לכם האמת, ובדאי לא היה רצונכם האמת
להאמת. (תפארת היהודי חדושי תורה וספורים)

גם הענין של רבי'ם יתקלקל

(עוד שם) שמעתי מעשה מהרב הקדוש
היהודי זצ"ל, פעם
אחת היה היהודי זצ"ל בלילה עם הרב
הקדוש ר' שמחה בונים זצ"ל שהיה
תלמידו, והיהודי לא היה ישן רק חושב
וגנח מאד, ושאל לו הר"ר שמחה בונים

ולישׁרָאל כְּלוֹמֵר בְּשָׁבִיל מַעֲשֵׂי יִשְׂרָאֵל הֵם מְנַהֲיֵי הַדּוֹר יֹאמְרוּ מַה פָּעַל אֵל, כִּי מַעֲשֵׂי הַמְּנַהֲיָגִים גּוֹרְמִים לְחֻשְׁכוֹת וּלְהִסְתָּר פָּנִים הַנּוֹרָא עַד דְּתַמְהִין וְשִׁילִין מַה פָּעַל אֵל, וְהַבּוֹרָא כָּל הָעוֹלָמִים יַעֲזֹר שְׁנוֹכָה לְרֹאוֹת מִהֵרָה בִּישׁוּעַת כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבְשִׁמְחָתָן בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמֵי עֲלִינוּ בְּמִהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. (דברי יואל פְּרָשַׁת נִשְׂא עוֹמוֹד קפ"ח).

הרה"ק ר' שמואל מסלונים זי"ע

בא אֵתָּה וְכָל בֵּיתְךָ אֶל הַתְּכָה, הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא נִצְחִיּוֹת וְכָל דְּבוּר מִתּוֹכָהּ נֹגֵעַ לְכָל אִישׁ מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת, כָּשֶׁם שֶׁיֵּשׁ פְּרִשָּׁה בַּתּוֹרָה כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה עַל אוֹיְבֶיךָ (דברים כ- כ"א) וּפְרָשׁוֹ בַּסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁהַפּוֹנָה עַל מַלְחָמַת הַיָּצֵר שֶׁבְּכָל זְמַן, כְּמוֹ כֵּן יֵשׁ לוֹמֵר שֶׁעֲנִין הַתְּכָה הוּא אַ יִידִישׁ וואָרט, בְּכַח הַתְּכָה שֶׁהַיִּדִּי מוֹצִיא מִפִּיו לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבַחֲיַנַּת אֱמֶת, יָכוֹל הוּא לְהַנְצִל מִמִּי הַמְּבוּל הַיִּזְדוֹנִים וּלְטַהֵר אֶת עַצְמוֹ מִכָּל מִינֵי רְתִיחוֹת דָּם טָמֵא, וּבְמִיחָד בְּזִמְנֵי הַסֵּתֵר כְּמוֹ שֶׁל יָמֵינוּ, שֶׁהַחֻשְׁכוֹת גְּדוּלָּה, צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּחִינַת תְּכַת נֹחַ שֶׁהַתְּאֻחָדוֹ בַּתּוֹכָהּ כָּל מִין טְהוֹר, דְּהֵינּוּ שְׁכָל הַיְּהוּדִים הַכֹּשְׁרִים יִתְאַחֲדוּ וְיִתְקַשְּׁרוּ בְּאַהֲבַת חֲבֵרִים אֱמֶתִית, וְהִנֵּה אֵיתָא בַּמִּדְרָשׁ, כִּי בִיָּמִים שֶׁלִּפְנֵי הַגָּאוּלָּה הָאֱמֶתִית כְּאִשֶּׁר יִצְטָרְכוּ כָּבֵד לְהַקִּים אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יִתְפַּלְּגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִשְׁנֵי צַדִּידִים, הַכֹּשְׁרִים בְּאֱמֶת יִחְפְּצוּ בְּאוֹתוֹ כֵּהֵן גְּדוֹל שֶׁהֵם יִבְחָרוּ בּוֹ כְּמִתְאִים לַעֲטָרָה זוֹ, וְאֵלוּ הַפּוֹרְקִים עַל יֹאמְרוּ שֶׁהֵם הַיְּהוּדִים הָאֱמֶתִיִּים, וְהֵם הֵם שְׁצָרִיכִים לְבַחֵר אֶת הַכֵּהֵן גְּדוֹל כְּפִי הַבְּנֵתָם, וְיִכְרִיעוּ אֹז בֵּינֵיהֶם בְּדֶרֶךְ הַבְּחִינָה שֶׁהִיָּתָה בִּיָּמֵי אֱלִיהֶוּ ז"ל, דְּהֵינּוּ שִׁיעֲשׂוּ בֵּינֵיהֶם סִמָּן שְׁכָל מִי שִׁיעֲנֻ

מְרוֹזִין זי"ע שְׁנֵרֵאִין כְּמוֹ הַשְּׁלֵמָה לְדְבָרִים הַנ"ל שְׁאֵמֵר: תִּדְעוּ שֶׁקֹּדֶם בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ כְּמוֹ שֶׁיְהִי גְדוּלָּה וְצִדִּיקִים שִׁיבְּרוּ גַם כֵּן מִהַתּוֹרָה נִבְיָאִים כְּתוּבִים ש"ס בְּבָלִי יְרוּשְׁלָמִי וְכו', הַפּוֹךְ מִדֶּרֶךְ הָאֱמֶת בְּדֶרֶךְ הָרָשָׁעִים וְתִדְעוּ לְהַשְׁמֵר מְאֹד מֵהֶם. וְשֶׁאֵלוֹ אוֹתוֹ אִם כֵּן אֵיךְ נֹכַח לְהַפִּיר אוֹתָם, וְהַשִּׁיב שֶׁהַמְּבַחֵן הַזֶּה יִהְיֶה בְּיָדְכֶם שְׂבָאָם עַל אֲנָשִׁים יִרְאִים וְכֹשְׁרִים יִמְצֵא תְּמִיד חוֹבָה, וְיִרְחַק אוֹתָם וְעַל רָשָׁעִים יִמְצֵא תְּמִיד זְכוּת וְיִקְרַב אוֹתָם הָרִי זֶה סִמָּן שֶׁהוּא גַם כֵּן מֵהֶם וְהִרְחַק תְּרַחֲמִיקוֹ מֵאֲתוֹ, עַד כָּאֵן דְּבִרְוֹתֵיו הַקְּדוּשִׁים.

המנהיגים גורמים את הצרות

וְקִדְשֵׁת זֹלָה"ה בִּיטֵב פָּנִים (אבְנֵי זָקָרֹן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה וְלַיּוֹם הַכַּפּוּרִים) מְבִיא בְּשֵׁם רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ אֹר יִשְׂרָאֵל מְרוֹזִין זֹלָה"ה שֶׁפְּרוּשׁ מֵאֲמֵר הַכְּתוּב (בְּמִדְבָּר כ"ג) כָּעֵת יֹאמֵר לִיעֶקֶב וְלִישְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל, כִּי בִיָּמִים הַקְּדָמוֹנִים הִיָּתָה הַנִּהְגָּתוֹ יִתְבָּרַךְ נִעְלָמַת מַעֲיָנֵי הַמוֹנִים, אֲבָל גִּילָה סוּדוֹ אֶל עֲבָדָיו הַנִּבְיָאִים וְהַצִּדִּיקִים, אֲבָל עֲתָה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים צָרוֹת תְּכּוּפוֹת זֶה לָזֶה צָרוֹרוֹת עַל שְׁכַמּוֹ אֲשֶׁר גַּם בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל הֵם בְּנֵי הָעֲלִיָּה יִפְלֵא מַה זֶה וְעַל מַה זֶה עָשָׂה ה' כָּכָה, וְזֶהוּ שֶׁכְּתוּב כָּעֵת יֹאמֵר לִיעֶקֶב וְלִישְׂרָאֵל הֵם שְׁנֵי מִדְּרָגוֹת הַמוֹנִים וּבְנֵי עֲלִיָּה, בְּלִשׁוֹן תְּמִיחָה מַה פָּעַל אֵל, ע"כ. וּמִסִּים אָבִי אָבִי זָקָנִי זֹלָה"ה שֵׁם, וְהַגְּדִיתִּי בְּשֵׁמוֹ לִפְנֵי מוֹרֵי זֹלָה"ה וְהוֹטֵב בְּעֵינָיו, עכ"ד.

וְיָפִי מִצַּד דּוֹרְנוּ אֲפָשֶׁר לְפָרֵשׁ הַפְּסוּק כָּעֵת יֹאמֵר לִיעֶקֶב וְלִישְׂרָאֵל שֶׁהוּא כְּמוֹ בְּשָׁבִיל יִשְׂרָאֵל בְּסִבַּת יִשְׂרָאֵל וּבַעֲבוּרָם (וּמִצִּינוּ כְּפֹה פְּעֻמִּים שֶׁהֲלוֹ"ד מִשְׁמָשֶׁת בְּמָקוֹם בַּעֲבוּר וּבְשָׁבִיל) וְתִהְיֶה כְּנֶגֶת הַכְּתוּב כָּעֵת יֹאמֵר לִיעֶקֶב

יְהִיָּה רָאשִׁים שֶׁהַכֶּלֶב הַסּוֹמֵם יְהִיָּה רֹכֵב עֲלֵיהֶם, וְלֹא יְהִיָּה נִפְרִים, וּבִהְכָּרָה לְהַכְנִיעַ א"ע, כִּי מִי יוֹדֵעַ מַה בְּלִבּוֹ, וְלֹא יָכוֹל לְהַנְצִל מֵהֶם אֲלָא הַלּוֹמֵד תּוֹרָה לְשִׁמָּה וַיֵּשׁ לוֹ אֱמוּנָה, וּמֵה נִפְקָא מִנָּה מִזֶּה שְׁאִמְרֵתִי לָךְ, כִּי חֲלִילָה שִׁיעֲלָה עַל מַחֲשָׁבָה כְּזֹאת כִּי ה' יִרְאֶה לְלֵכֵב וְלֹא הָאָדָם, אֲלָא שֶׁתִּבְקֹשׁ רַחֲמִים בְּבִכְיָה לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִנְחֵנוּ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, ע"כ אִמְרֵי קוּדֶשׁ. (זוהר ח' פ'רשת ויחי דף תכ"ו).

עוד מהרה"ק הנ"ל

רב העיר עם אשה נכריה (מינות) ויאמרו אחריו
אין קדוש כמוהו

כְּמוֹ שֶׁשִּׁמְעָתִי מִפֶּה קִדְשׁוֹ אֲדוֹמוֹ"ר הָרֵב הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ ר' אַבְרָהָם שִׁמְחָה זצ"ל הָרֵב מִבְּאֲרָנִיב וּמְנוּחָתוֹ כְּבוֹד פֶּה עִיר הַקְּדֹשׁ יְרוּשָׁלַיִם ת"ו, שְׁאָמַר בְּשֵׁם זָקְנוֹ הָרֵב מִרְאפְּשִׁיץ זצ"ל, שְׁאָמַר דַּעוּ כִּי קֵדָם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִתְרַבֶּה כָּל כֹּף הַשֶּׁקֶר בַּעוֹלָם עַד שְׂרֵב הָעִיר יִסַּע יַחְדָּו עִם אִשָּׁה נִכְרִיָּה (כְּנֻתָּה עַל מִינּוּת) בְּעֶגְלָה אַחַת, וְרַבִּים מִפְּנֵי הָעִיר יֹאמְרוּ אַחֲרָיו אֵין קְדוֹשׁ כְּמוֹהוּ וְכו'. ע"כ מֵה שֶׁשִּׁמְעָתִי מִפִּי הַק' הַנ"ל. (אֲשֶׁרִי הָאִישׁ דָּף מ"ט)

עוד מהרה"ק הנ"ל

כָּל הָאֲדָמוּרִים יִסְעוּ בִּיחָד עִם הַבַּעַל דָּבָר עַל קִרְוֹן, בְּקֹשׁ מִבְּנֵי שְׂלֵא יַעֲזִרוּ לְדַחֵף הַקִּרְוֹן שְׂמִיעָתִי מִפִּי עַד שְׁמִיעָה, אֲשֶׁר מִרְן ז"ל סִפֵּר מִהֶרֶב הַקְּדוֹשׁ מִרְאפְּשִׁיץ שְׁאָמַר, אֲשֶׁר לִפְנֵי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ יִסַּע הַבַּעַל דָּבָר עַל קִרְוֹן, וְכָל הָאֲדָמוּרִים יִסְעוּ עִמּוֹ עַל הַקִּרְוֹן, וְאָמַר הָרֵב הַקְּדוֹשׁ לְבָנָיו הַק' הֵלֵא גַם אַתֶּם תִּהְיוּ רַבִּים, בָּעֵט אֵיף אֵיף אִיר זֹאֲלֵט כֹּאטֵשׁ נִישֵׁט הַעֲלָפֵן שְׁטוּפֵן דְּעִים וּוֹאגֵן, עַד כֹּאֵן. וְעַל זֶה סִים מִרְן הַקוּהוּ"ט זי"ע (מִסְאָטָמָר) "לֹא תַעֲזְרוּ לָהֶם לְדַחֵף", ע"כ. (מִכְתָּב הַתְּעוֹרָרוֹת עֲמוּד ע"ג).

לוּ בָאֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם הָאֱמֶת אֲתוּ, וְהַנִּסְיוֹן הַגָּדוֹל יְהִיָּה אֲזוּ בָאֵפֶן זֶה שֶׁהָאֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם תִּרְדַּ לְעֵדָם שֶׁל אֱלֹו שֶׁהִתְרַחֲקוּ מִן הַתּוֹרָה וְהֵם יַעֲלִיחוּ בְּמִלְחָמָתָם, אֲךָ זֶה יְהִיָּה הַבְּרוּר הָאֲחֵרוֹן כִּי הַפְּשָׁרִים בְּאֱמֶת לֹא יִתְבַּטְּלוּ אֲפִילוּ בְּפְנֵי הַמוּפֶת הַזֶּה, וְהַעֲצָה לְהַחְזִיק מַעֲמָד בְּמַצֵּב נוֹרָא זֶה לְכָל יְהוּדֵי הָאֵשׁ הַיְּהוּדִים לְצַדִּיקִים וְלִיהוּדִים כְּשֵׁרִים הַמְּקַשְּׁרִים לְתוֹרָה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא נִצְחִית, וּבִכָּח זֶה אֲפֹשֶׁר לְהַחְזִיק מַעֲמָד בְּכָל הָעֲתִים וְהַמַּצְבִּים. (דְּבָרֵי שְׁמוּאֵל פְּרִשְׁת נח).

הרה"ק מלובלין זי"ע

בעוון המנהיגים שכל אחד ואחד אני אמר נדחת הגאולה

וְשִׁמְעָתִי מִכְּבוֹד קִדְשֵׁי אֲדוֹמוֹ"ר הָרֵב הַקְּדוֹשׁ רַבְּנוּ יִחְזַקְאֵל מְשִׁינְאוּעַ זי"ע בְּשֵׁם רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ הַחוּזָה מְלֻבְלִין זי"ע כִּי פַעַם אַחַת הִגִּיד בְּשִׁמְחָה שְׁרוּאָה בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ הַגְּאוּלָּה קְרוּבָה מְאֹד, וּכְבֹר הַחֲלוּ הַבְּנֵי מַשָּׁה לְהִתְעוֹרֵר לִילֵךְ לְהִלָּחֵם בַּעֲדָנוּ כִּי כֵן הוּא הָעֵת רִצּוֹן מִן הַשָּׁמַיִם, וְזָמַן קָצֵר אַחֵר זֶה בִּכְהָ (הַרְבֵּי מְלֻבְלִין) מְאֹד, וְאָמַר כִּי רוּאָה בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ שִׁינְאָ כְּרוֹז מִן הַשָּׁמַיִם שִׁיחֲזֵרוּ מִהִלָּכָתָם וְעִרְכָתָם לְמִלְחָמָה בַּעֲדָנוּ מִפְּנֵי כִי הַגְּאוּלָּה נִדְחִית לְזָמַן בַּעוֹן הַמְּנַהִיגִים בְּדוֹרְנוּ, שֶׁכָּל אֶחָד אוֹמֵר אֲנִי אֲמַלּוּךְ, עַד כֹּאֵן דְּבִרּוּתִי הַקְּדוֹשִׁים, וְאֲנִי מֵה נַעֲנִי אֲבִתְרָה, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּדוֹר הַשֶּׁפֶל הַחֲשׁוֹף הַזֶּה, ה' יִרְחֲמֵנוּ ב"ב. (דְּבָרֵי תוֹרָה מִהֶרֶב הַקְּדוֹשׁ מִמּוֹקְנָאטֵשׁ, מַהֲדוּת א' ט"ו).

הרה"ק מראפשיץ זי"ע

קודם הגאולה יהיו ראשים שהס"מ ירכב עליהם
— לֹא יְהִיָּה נִפְרִים — בְּהִכָּרָה לְהַכְנִיעַ א"ע
ע"ז זֶה אָמַר מוֹרֵי הַקְּדוֹשׁ רַבְּנוּ נִפְתָּלִי (מִרְאפְּשִׁיץ) אֶל הַצַּדִּיק ר' מְרִדְכִי לִיפֵא בְּעִיר רֶאוּעַ, דַּע יְדִידִי שֶׁקֵּדָם בִּיאַת מְשִׁיחַ

אור הזוהר 824 גיליון חודש אלול תשע"ד חלק ה'

**לְהַתְּבוֹדֵד בְּפִנֵּה לַעֲשׂוֹת חֲשָׁבוֹן אִם אֲמוֹנָתוֹ
שְׁלָמָה שֵׁשׁ בּוֹרָא בְּעוֹלָם, וְהַעֲצָה לָזֶה
שֶׁתַּפְּרֶסֶם שְׁאֵנִי אֲמַרְתִּי אֵת זֶה מֵרָאשׁ.**

**בַּעֲקֵבְתָּא דְּמִשְׁיָהּא יִתְפַּשֵּׁט הָאֲפִיקוֹרְסוֹת אֲצֵל
רַבָּנִים יוֹתֵר מִפְּשׁוּטֵי עָם - הַפְּשׁוּטֵי יִבְזֶה אֵת
הָרַב שֶׁנִּכְנָס בּוֹ אֲפִיקוֹרְסוֹת**

בְּסִפְּרָא זְכוּרֹן יַעֲקֹב יוֹסֵף (מַעֲרַכַת צ') כּוֹתֵב
שֶׁמַּעֲתִי מֵאַחַד מִיְדֵי שְׂרָאָה בְּסִפְּרָא
הַקְדוּשׁ רַב יִיבִי מֵאִישׁ אֱלֹקִים קְדוֹשׁ רִי"י
מֵאוֹסְטֶרְהָא זַחְלָה"ה שֶׁפֶּרֶשׁ הַמִּשְׁנָה סוּטָה
בַּעֲקֵבְתָּא דְּמִשְׁיָהּא חוּצָפָא יִסְגִּי, כִּי קִדְּם
בִּיאַת הַמִּשְׁיָח תִּתְּפַשֵּׁט הָאֲפִיקוֹרְסוֹת אֲפִילוּ
אֲצֵל רַבָּנִים, וּפְשׁוּטֵי עָם לֹא יִזְיֵק לָהֶם כָּל
כֶּךָ, כְּמוֹ שֶׁדֶּרֶךְ תּוֹלַעַת הָעֵשׂ שְׂאוֹכֵל בְּגָדִים
מִתְּפַשֵּׁט דּוֹקָא בְּבָגְדִים חֲשׁוּבִים כְּמוֹ שֶׁל
צֶמֶר וּמִשֵּׁי אָבֵל לֹא שֶׁל שֵׁשׁ, כְּמוֹ כֵּן קִדְּם
בִּיאַת הַמִּשְׁיָח יִתְּפַשֵּׁט אֲצֵל הָרַבָּנִים שְׂאִינֵם
נִשְׁמָרִים מִן הָאֲפִיקוֹרְסִים וְכוּ', וְאִישׁ
הַפְּשׁוּט יִבִּין שֶׁהָרַב הוּא אֲפִיקוֹרְס וְיִבְזֶה
אוֹתוֹ, וְהָרַב יֹאמֶר לוֹ חֲצוּף, וְהַפְּשׁוּט יִשִּׁיב,
אֲמַת שְׂזָה חֲצָפָה מִמֶּנִּי לְבִזּוֹת אֵת הָרַב וְאֲנִי
חֲצוּף, אָבֵל אֲתָה בְּאֲמַת אֲפִיקוֹרְס, וְזֶה פְּרוּשׁ
הַמִּשְׁנָה, בַּעֲקֵבְתָּא דְּמִשְׁיָהּא חֲצָפָה יִסְגִּי,
הֵינּוּ שִׁיחֵי הָרַבָּה מְחוּצָפִים שִׁיבִזּוּ אֵת הָרַב
שֶׁנִּכְנָס בּוֹ אֲפִיקוֹרְסוֹת.

**הַרְה"ק מִקַּאצֶּק וְהַרְה"ק מִלְּעֵבּוֹיִשׁ זִי"ע
אֲפִילוּ רַבִּי'ס יִהְיוּ צְרִיכִים רַחֲמִים שֶׁלֹּא יִפְּלוּ
לְמִינוּת - זֶהוּ חֲבִלִי מִשְׁיָח שֶׁיִּצְמַח אֲצֵל כָּל צִד
מִינוּת**

בְּסִפְּרָא אֲמַת וְאַמוֹנָה (דף ו' ע"ב שְׁנַדְפֶּס בִּשְׁנַת
תַּרס"ח בִּפְעִירְטְקוֹב בְּהַסְכֵּמַת הַגָּאוֹן ר' חַיִּים

**הַרְה"ק ר' דָּוִד מִלְּעֵבּוֹב זִי"ע
בְּדוֹר הָאֲחֵרִין יִהְיוּ רַבִּי'ס שִׁישְׁעוּ בִּשְׁבַת קוֹדֶשׁ -
בְּהִכְרַח יִלְכוּ לְקַבֵּל פָּנָיו מִפְּנֵי פְקוּחַ נֶפֶשׁ -
בְּקֶשׁ מִבְּנֵי שְׂלֵא יַעֲזֹר לָהֶם עַל כָּל פְּנִים**

הָרַב הַצַּדִּיק מוֹאֲדִינְסְלָאב ז"ל סִפֵּר
כְּמָה פְּעָמִים מָה שֶׁמִּקְבֵּל אֲצֵלוֹ
מִבֵּית אֲבוֹתָיו, שֶׁזָּקְנוּ הָרַב הַקְדוּשׁ
וְהַנּוֹרָא ר' דָּוִד מִלְּעֵבּוֹב זִי"ע אָמַר פְּעַם
אַחַת לְבָנּוּ הָרַב הַקְדוּשׁ ר' מֹשֶׁה מִלְּעֵבּוֹב
זִי"ע בְּזֶה הַלְשׁוֹן: מֹשֶׁה לְעֵבֶן, זֶאֱלֹסֶט
וּוִיסֶן, פֶּאֶר מִשְׁיָח וְעֵט קוֹמַעַן וְעֵלֶן זִיין
רַעֲבִי'ס וְוֹאס וְעֵלֶן קוֹמַעַן צוּ פֶּאֶרְן אוֹם
שְׁבַת אוֹן אוֹוַעֲקָפֶאֶרְן אוֹם שְׁבַת, אוֹן
דְּעַר גֶּאנְצֶעַר עוֹלָם וְעֵט אַרוֹיִסְגִּיין
בֶּאֱגִלְיִיטֶן, אוֹן דוּ וְעֵסֶט אוֹיךְ מוֹזֶן
אַרוֹיִסְגִּיין, וְוִייל אוֹיב נִישֵׁט וְעֵסֶטוּ זִיין
אַיִנגֶעשְׁטֵעֶלֶט מִיטֶן לְעֵבֶן, אוֹן דְּעַר
וְוֹאֶגֶן וְעֵט אַרִיִּינְפֶּאֶלִין אִין בִּלְאָטֶע, אוֹן
דְּעַר גֶּאנְצֶעַר עוֹלָם וְעֵט הָעֵלְפֶן
אַרוֹיִסְשְׁטוֹפֶן זָאג אִיךְ דִּיר, גֶּעֲדַעֲנֵק אַז
עַס אִיז שְׁבַת קוֹדֶשׁ זֶאֱלֹסֶט כֹּאטֶשׁ נִישֵׁט
הָעֵלְפֶן מִיטְשְׁטוֹפֶן דִּי וְוֹאֶגֶן. עַד כֹּאן
לְשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ.

**אֲפִילוּ צַדִּיקִים יִהְיֶה לָהֶם נְסִיוֹנוֹת בְּאַמוֹנָה -
הַעֲצָה לְפֶרֶסֶם, שְׁאֵנִי אֲמַרְתִּי זֶה מֵרָאשׁ**

בְּסוֹף סִפֵּר תַּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל הִבִּיא שֵׁם מִבְּעַל
אוֹר הַמַּאִיר מִזִּיטְאֵמִיר כְּעֶשְׂרֵה
מִינוּת לְפָנֵי פְּטִירָתוֹ בְּיוֹם עֶרֶב חֵג הַשְּׁבוּעוֹת
הִגִּיעַ אֵלָיו תִּלְמִידוֹ הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל ר' שְׁנִיאֹר
מִסַּאסְטוֹב ז"ל וְאָדְמוֹ"ר ז"ל שֶׁכַּב וּפָנָיו אֶל
הַקִּיר אַז הִסֵּב אֵת פָּנָיו וְאָמַר זֶה אֲתָה הוּא
שְׁנִיאֹר, עוֹד יִהְיֶה זְמַן לְפָנֵי בִיאַת הַמִּשְׁיָח
שֶׁאֲפִילוּ אִישׁ כְּמוֹנִי וְכְמוֹךָ יִהְיֶה לָהֶם צוּרָךְ

**יְהִיָּה נְבוֹכִידְנֶסֶר חָס וְשָׁלוֹם בְּאֵמוּנַת בִּיַּאת
הַמְּשִׁיחַ, מֶרֶב הַהֶסְתֵּר שֶׁיְהִיָּה אֵז בַּעֲנִינֵי
הַטֵּבַע, וְאֵין זֶה מִהַנִּמְנָע אַחֲרֵי שְׁנֵי אֲלָפִים
שָׁנָה לַעֲרֹךְ מַחְרָבֵן הַבֵּית וְכו' ע"ש.** (ועין לעיל
אות ס"א, שם).

הַרֵב הַקְדוֹשׁ הַרִי"מ מִגּוֹר

**אִם יִהְיוּ מְנַהֲיִגִים לִפְנֵי הַגְּאוּלָּה שְׁיִנְטוּ מִדְּרֹךְ
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לִפִּי פְשׁוּט, לֹא יִשְׁמְעוּ לָהֶם**

**בְּסוֹף סֵפֶר חֲדוּשֵׁי הַרִי"ם עַל מַסַּכַּת גִּיטִין
וְהַלְכוֹת קְדוּשִׁין אֲשֶׁר נִדְפַס
בְּוִירְשָׁא בְּשָׁנַת תַּרל"ו כָּתַב שֵׁם בְּהַשְׁמָטוֹת
לַפְּרָשַׁת שְׁלַח, וְזֶה לְשׁוֹן קָדְשׁוֹ: כְּתִיב
בַּפָּרָשָׁה צִיצִית לְתַקֵּן חֹטָא הַמְּרַגְלִים וְלֹא
תִתּוֹרֵם פְּרוּשׁ רַש"י לְבֹא וְעֵינָא שְׁנֵי מְרַגְלִים,
וְיִהְיֶה חֹטָא שֶׁהֵגֵם שֶׁהַעֲשָׂרָה נְשִׂאִים עֵינֵי
הַעֲדָה אָמְרוּ כֵּן, הִזֵּה רֵאיוֹ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא
תִתּוֹרֵם אַחֲרֵיהֶם, וְהוּא לְלַמֵּד לְכָל־לֹדוֹת
יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵגֵם שֶׁיְהִיּוּ נְבִיאֵי שְׁקֵר אוֹ מְנַהֲיִגִים
כִּי־רִכְבֵּם וְשִׂאֵר גְּדוּלִים, וְיִרְאוּ שְׁנוּטִים מִדְּרֹךְ
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לִפִּי פְשׁוּט, לֹא יִשְׁמְעוּ לָהֶם
כָּלֵל, וְאַפְשָׁר יִהְיֶה עוֹד נִסְיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ קִדְּם
הַגְּאוּלָּה, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ. (וכ"כ בְּסֵפֶר
הַזִּכּוֹת פְּרָשַׁת שְׁלַח לַהֲנ"ל).**

אֲפִילוּ לְבוּשֵׁי בְּגָדֵי לְבָנִים יִקְשֶׁה עֲלֵיהֶם הַאֲמוּנָה

**קוֹדֶם בִּיַּאת מְשִׁיחֵנוּ יִהְיֶה אֵז רַחֲמָנָא לִיצְלָן
צְרוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת, וּמִפְּנֵי זֶה אֵז
אֲפִילוּ אֲנָשֵׁי צוּרָה בְּבִגְדֵי לְבָנִים (בל"א וַיִּסַּע
וְאַפִּיצֵעַס הוּא מַלְבוּשׁ הַצַּדִּיקִים אוֹ) יִקְשֶׁה עֲלֵיהֶם
מִלְּאַחֲזוֹ (בל"א אֲנִיצִיחָא לִטִּין) בְּשִׁמְעַת יִשְׂרָאֵל,
וּכְמִ"שׁ שִׁישְׁאָר כִּי אִם אַחַד בְּעִיר וּשְׁנֵים
בְּמִשְׁפָּחָה (וְאַחֲרֵי זֶה הִכָּה בְּאַצְבַּע צִרְחָה שְׁלוֹ וְאָמַר:) לֹא
כֵּן הוּא אֵלָּא אַחַד בְּעִיר יִצִּיל עַל כָּל הָעִיר
וּשְׁנֵים בְּמִשְׁפָּחָה יִצִּיל כָּל הַמִּשְׁפָּחָה. (חֲדוּשֵׁי
הַרִי"ם גְּלוֹת וְגִלְתָּה).**

מִבְּרִיסק זי"ע), כְּתוּב שֵׁם בְּזֶה הַלְשׁוֹן, וְאִם
רְצוֹנָךְ לְדַעַת מִנָּא אֲמִינָא לָהּ שְׁבַעֲיָקֻבְתָּא
דְּמְשִׁיחָא שְׂדָא תְּכָלָא בְּכוּלָּא בְּעִנִּין הַאֲמוּנָה
ר"ל, הִנֵּה מְלַבֵּד מַה שֶׁהִגִּידוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל
חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים בְּסַפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים,
שֶׁעָקֵר הַבְּרוּר בְּכָלֵל יְהֵא בְּאֵמוּנָה, יֵשׁ לִי
בְּקִבְלָה מַה שֶׁשְּׂמַעְתִּי בְּאֵזִי מֵרֹאשׁ כָּל בְּנֵי
הַגּוּלָּה אֲדַמּוּ"ר מִסָּאכְטָשׁוּב שְׁלִיט"א (זצ"ל)
בְּשֵׁם חוּתָנוּ מְקַאצֵּק וְצוֹקלֵלָה"ה זי"ע
שְׁבַעֲיָקֻבְתָּא דְּמְשִׁיחָא וְעוֹלִין דְּאַרְפִּין אֲפִילוּ
וַיִּסַּע זְשִׁיפְעָצִיס רַחֲמִים נִישֵׁט אַוּוּעַק
צוּפֵאלֵן אֵין מִינוּת, גַּם שְׂמַעְתִּי מִהֶרֶב
הַצַּדִּיק וְכו' ר' מֶשֶׁה מְקַאבְרִין וְצוֹק"ל
שֶׁאָמַר בְּשֵׁם הָרֵב הַקְּדוֹשׁ מְלַעכוּיִטֵּשׁ ז"ל,
כִּי זֶה עֲנִין חֲבָלִי מְשִׁיחַ, סִי וְעֵט זִיךְ
וְוִידָמָעֵן אֵין יַעֲדָעֵרִין אַ צַד מִינוּת, רַחֲמָנָא
לִיצְלָן.

הַרֵב הַקְּדוֹשׁ ר' בּוֹנֵם מִפְּרִישִׁסְהָא זי"ע

**אֲפִילוּ הַצַּדִּיקִים יִהְיוּ נְבוֹכִידְנֶסֶר בְּאֵמוּנַת הַמְּשִׁיחַ
מֶרֶב הַהֶסְתֵּר**

**כְּתִיב לִי מַחוּתָנִי הַגְּאוּן הַחֲסִיד אַבְד"ק
סַעֲרָאצֵּק שִׁי סֵפֶר לוֹ הָרֵב הַקְּדוֹשׁ
ר' שְׂמַעְיָה שְׁלֵמָה ז"ל בְּשֵׁם אָבִיו הַקְּדוֹשׁ ר'
יַעֲקֹב אַרִי מִרְדִּימִין (תַּלְמִיד הָרֵב הַקְּדוֹשׁ מִהֶר"י
מִוִּירְקִי) שְׂשִׁמַּע מִהֶרֶב ר' בּוֹנֵם שְׁקֵדִם בִּיַּאת
הַמְּשִׁיחַ יִהְיֶה הֶסְתֵּר גְּדוּל כָּל כֶּף עַד שְׁלֹא
יִבְיִנוּ גַם הַצַּדִּיקִים שֶׁהוֹלְכִים בְּבִגְדֵי לְבָן,
הֵיכָן וְאַמְתִּי, וְיִהְיֶה נְבוֹכִידְנֶסֶר גַּם כֵּן בְּאֵמוּנַת
הַמְּשִׁיחַ. (שְׁמַחַת יִשְׂרָאֵל, מֶאֱמָרֵי שְׁמַחָה).**

דְּבָרִים הַנִּלְבָּשׁוּ בְּשָׁנֵי קֶצֶת

**כְּתִיב בְּסֵפֶר גְּאֻלַּת הָאָרֶץ (דף ו') שְׂמַעְתִּי
מִהֶרֶב הַצַּדִּיק מִרְאדִּימִין זי"ע
שְׂשִׁמַּע מִפִּי רַבּוֹ הָרֵב הַקְּדוֹשׁ מו"ה ר'
שְׁמַחָה בּוֹנֵם מִפְּרִישִׁסְהָא וְצ"ל, שְׁקֵדִם
בִּיַּאת הַמְּשִׁיחַ אִף הַצַּדִּיקִים הַמְּפָרְסְמִים**

להשלים החיסרון, **אך דע שיש רב דקליפה, והוא בחינת עשו, כמו שכתוב בעשו (בראשית ל"ג) יש לי רב, והוא בחינת (שם ל"ו) אלופי עשו, וכמו שתרגום אונקלוס רברבי עשו, בחינת הרב דקליפה, ומהם מקבלין הרשעים הרוח, הוא בחינת רוח הטומאה רוח הסערה כמו שכתוב שם כ"ז "הן עשו אחי איש שער", ועל כן הרוח שלהם גדול ותקיף לפי שעה, כמו רוח סערה שהוא גדול בשעתו, ועל כן (תהלים יו"ד) כל צורריו יפיח בהם, יפיח דייקא, שמתגבר עליהם על ידי בחינת רוח פיו שהוא גדול בשעתו, אך שאין לו קיום כלל, ולסוף כלה ונאבד, ומסער גופיה ונשמתיה, וכמ"ש (דברים ז') ומשלם לשונאיו אל פניו להאבדו, ומשלם לשון שלימות החסרון שנמשך לו, דהיינו בחינת אריכת הרוח, וזהו אל פניו, כי פניו הוא בחינת הרוח, כמ"ש (ישעיה ג') הכרת פניהם ענתה במ זה החוטם (יבמות ק"כ). שהוא בחינת מהרוח, כמו שכתוב ויפח באפיו נשמת חיים, כל אשר נשמת רוח חיים באפיו, **אך הוא להאבדו, כי אף שהוא גדול לפי שעה, לסוף נאבד כנ"ל, וזהו בחינת (ירושלמי תענית פרק ב' הלכה א') ארך אפים לרשעים, כי הרוח הנשימה, הוא בבחי' ארך אפים, והיינו מאריך אפי' וגבי דיליה, כי אף שלפי שעה הרוח גדול ותקיף, בחי' מאריך אפיה, אך לסוף גבי דיליה כנ"ל, ועל כן נקראים ישראל (ישעיה נ"ד) עניה סוערה, כי הם עכשיו תחת ממשלת עשו איש שער, בחי רוח סערה הנ"ל, אך הדבוק בצדיקים, מקבל הרוח חיים, שלימות החסרון, מהצדיק והרב דקדושה. (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן ח', ראיתי מנורת זהב).****

ביאור חמשה מיני הערב רב – לא יהיה הגאולה עד שיעברו מן העולם

חמשה מיני ערב רב א' בעלי מחלוקת ובעלי לשון הרע, ב' הרודפים אחר התאוה כמו זנות וכדומה, ג' הרמאים שמראים עצמם כצדיקים ואין לבם שלם. ד' הרודפים אחר הממון, והמחלקת תחילה כי המחלוקת כנגד כולם, והם הנקראים עמלקים **ואין בן דוד בא עד שיעברו מן העולם ועליהם נאמר (דברים כ"ה י"ט) תמחה את זכר עמלק כמבואר בזוהר. (אדרת אליהו, פרשת דברים).**

הרה"ק רבינו נחמן מברסלב זי"ע יש רועים של הסטרא אחרא וכופין אנשים לתחות שיעבודייהו עיקר מלכותם הוא על ידי עזות, והעצה להנצל מהם הוא גם כן על ידי עזות לעמוד נגד עזותם (ד) ואי אפשר לבוא לאלו הרועים, שהם כלליות של הקדושה, אלא על ידי עזות, כמאמר רבותינו זכרוננו לברכה (אבות פרק ה') הוי עז כנמר, כמ"ש (שמות ט"ו) נהלת בעוז אל נוה קדשך, היינו על ידי עזות נכנסין לתוך הקדושה, כי יש רועים של הסטרא אחרא, והם גם כן מפורסמי הדור, וכופין אנשים לתחות שיעבודייהו, ועיקר מלכותם הוא על ידי עזות, כי עזות מלכותא בלא תנא (סנהדרין ק"ה ע"א), והם ככלבים בעזותם, בבחי' ישעיה נ"ו "והכלבים עזי נפש המה רועים", והן פני הדור כפני הכלב (סוטה מ"ט ע"ב), ועל כן כדי להנצל מהם מתחת ממשלתם אי אפשר רק על ידי עזות, לעמוד נגד עזותם, ואז נהלת בעוז אל נוה קדשך, שנכנס לתוך הקדושה. (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן כ"ב, חותם בתוך חותם).

יש רב דקליפה – הוא גדול ותקיף לפי שעה, אך אין לו קיום כלל ולבסוף כלה ונאבד (ב) אך רשעים הדוברים על צדיק עתק בגאווה ובוז, מאין מקבלין הם הרוח

אור הזוהר 825 גיליון חודש תשרי תשע"ה חלק ו'

אין יחוד עד שערב רב ימחו מהעולם

... דלית יחודא עד דערב רב יתמחון מעלמא.

ב'שון הקודש: ... שאין יחוד עד שערב רב ימחו מהעולם. [מבואר

בספרים הקדושים ובפרט בספרי הגר"א זי"ע שאחר ארבע גליות בדור האחרון ישאר הגלות של הערב רב, וישראל יצטרכו בירור מוחלט מהם, שכל זמן שערב רב קיימים, אין יחוד השם שלם, כמו שכתוב בתורה (שמות יז, טז) "ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהנה בעמלק מדור דר" והם תולדה של עמלק, כמו שמבואר בזוהר הקדוש ובכתבי האר"י ז"ל עשרות פעמים, (ראה ספרי הערב רב והמסתעף י"ח חלקים), ומשה רבנו שחוזר בכל דור לבררם הוא יגמור להשלים את הביורר של ישראל הקדושים מהם בדור האחרון, ורק אז יבוא המשיח, ויהיה יחוד ה' שלם, והשפע לישראל יהיה בשלימות כמו שהיה בזמן שלמה המלך כשבית המקדש היה קיים, ועל זה צריך כל יהודי להפריד עצמו מקליפת הערב רב ולא לחכות לרגע האחרון, כי כל מי שאינו עוסק בפועל במלחמה נגד הערב רב נעשה ממילא שותף לקליפת הערב רב ויהיה מי שיהיה, ומוטב לו שלא נברא! (קול התור

מתלמודי הגר"א רבי הלל משקלוב זצ"ל - פרק ב' פ"סקא ב' ראה באריכות "אור הזוהר" 825-820). וסוף הערב רב להימחות לגמרי ויאבדו מהעולם הזה ומהעולם הבא, ועל ידי לימוד הזוהר הקדוש זוכה להיות שותף במחיית עמלק וערב רב וכת דליה, למען קוב"ה ושכינתיה (ראה תיקוני זוהר תיקון כא דף ג) וכבר אמר הנביא

הגאולה לא תהיה עד שימחו הערב רב מהעולם

בזוהר הקדוש פרשת בראשית (דף כז:): סוף סוף בזמנא דערב רב מעורבין בישראל לית קריבו ויחודא באתון שם ידו"ד, ומיד דיתמחון מעלמא אתמר באתון דקודשא בריך הוא (זכריה יד) פיום ההוא יהיה ידו"ד אַתָּד ושמו אַתָּד.

סוף סוף בזמן [הגלות] שערב רב מערבים בישראל, [סוף סוף בזמן שהערב רב מעורבין בישראל], אין קרבה ויחוד באותיות שם הוי"ה. ומיד שימחו מהעולם, [וכשהערב יאבדו מן העולם] נאמר באותיות של הקדוש ברוך הוא (זכריה יד) פיום ההוא יהיה הוי"ה אַתָּד ושמו אַתָּד. [ואז יהיה שפע רב לישראל, כי אין יחוד שלם טרם שנמחה הערב רב מן העולם (סולם, שם)].

רק בני ישראל שייכים להקב"ה שהוא שם הוי"ה ובגין דא אדם דאנן ישראל אית לון יחודא באורייתא דאתמר בה (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה. ואיהי מטרוניתא מלכו"ת. דמסטרקא אתקריאו ישראל בני מלכים.

ולכן אדם, שהם ישראל, [כמו שאמרו בגמרא יבמות (דף ס"א).] אתם קרוים אדם ואין האומות קרוים אדם, וביאורו על דרך הסוד שרק בני ישראל שייכים להקב"ה (זעיר אנפין) שהוא שם הוי"ה במילוי אלפין בגימטריה מ"ה [45] כגימטריה אדם] יש להם יחוד בתורה, שנאמר בה (משלי ג) עץ חיים היא למחזיקים בה, והיא הגבירה מלכו"ת, שמצדה נקראו ישראל בני מלכים.

זכו לנשמה מפני שאינם לומדים סודות התורה, הם לא עוזרים למשה רבנו והם נגדו (כדלקמן), כי רק בלימוד תורת הסוד אפשר לגאול את השכינה].

בתחילת הבריאה רמוזים המעשים שיהיו באחרית הימים בגמר התיקון

בלשון הקודש: אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְהָרִי מִי נָתַן מַעֲשֶׂה שֶׁל אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל וּבִמְשָׁה? וְשׂוֹאֵל רַבִּי אֶלְעָזָר אֵיךְ נִרְמַז עֲנִין סוּף הַגְּלוּת בְּתַחֲלִיל בְּרִיאַת הָעוֹלָם בְּבִרְאֵשִׁית? אָמַר לוֹ: בְּנִי, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ כֵּךְ? וְכִי לֹא לְמַדְתָּ (ישעיה מו) מַגִּיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית! [אמר לו רבי שמעון הרי כתוב בפסוק מגיד מראשית אחרית כלומר **בתחילת הבריאה רמוזים המעשים שיהיו באחרית הימים בגמר התיקון**] אָמַר לוֹ, כֵּךְ הוּא וְדָאִי.

נֶאֱמַר בְּגִלוּת הָאֲחֵרוֹנָה וְלֹאֲדָם לֹא מֵצָא עֶזֶר, אֲלֵא כָּלָם כְּנֻגָּדוֹ

וְכֵן מֵשֶׁה לֹא מָת, והוא נקרא אָדָם, [כלומר שבכל דור ודור נשמת משה רבנו ע"ה באה לעולם כדי לתקן את עם ישראל ולגאול את השכינה מהגלות, כמבואר בזוהר ובכתבי האר"י (ספר ערב רב והמסתעף ח"י חלקים)], וּבְגִלְלוֹ נֶאֱמַר בְּגִלוּת הָאֲחֵרוֹנָה וְלֹאֲדָם לֹא מֵצָא עֶזֶר, אֲלֵא כָּלָם כְּנֻגָּדוֹ, [ועליו נאמר הפסוק "ולאדם לא מצא עזר" אלא כולם כנגדו] וּמִפְרִיעִים למשה רבנו לגאול את ישראל, דיש לפרש את המילה כנגדו - כב' אופנים, א. כנגדו ממולו שאדישים לרצונו לגאול את השכינה ואת ישראל, כמו שכתוב אצל הגר (בראשית כ"א ט"ז) "ותשב מנגד" - ממול מרחוק. ויש פירוש נוסף, מנגד - שמתנגד - בלשון ארמית: מנגיד, מלקה מייסר, כלומר שמפריעים ומזיקים לישראל

מלאכי (ג' א') "הֲנִי שִׁלַּח מַלְאָכִי וּפְנָה דְרָךְ לִפְנֵי וּפְתָאֵם יְבוֹא אֶל הַיִּכְלוֹ הָאֲדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמַלְאֲךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֹפְצִים הִנֵּה בָא אָמַר ה' צְבָקוֹת", ואז יהיה הבירור האחרון, וכולם יחפשו מערות ומחילות איפו לברוח מגדול פחד הדרת ה', שאז יהיה האמת גלוי לכל, לכן כל מי שחכם ועיניו בראשו יאחז בעץ החיים ויכניס את הרשב"י זי"ע לביתו וידבק אליו, וילמד זוהר הקדוש, כי כך יזכה לטהרה אמיתית, ולקרבת ה' ולגאולה השלימה **ברחמים אמר**].

אוי לעולם שהם אטומי לב וסתומי עינים שלא מסתכלים בסודות התורה ולא יודעים

בזוהר הקדוש פרשת בראשית (דף כח): עוד פתח וְאָמַר. וַיֵּצֵר ה' אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם. וַיִּי לְעֹלָמָא דְאֲנוּן אֲטִימִין לְבָא וּסְתִימִין עֵינֵינוּ דְלֹא מְסַתְּפִין בְּרֻזִּי דְאוֹרִייתָא וְלֹא יָדְעִין. וְדֹדָאֵי חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם אֲנוּן עֲמִי הָאֶרֶץ. וְאֶפְּלוּ בְּאֵלִין דְאֲנוּן נֶפֶשׁ חַיָּה לֹא אֲשַׁתְּכַח עֶזֶר בְּהוֹן (בגלותא) לְשַׁכְּנִיתָא בְּגִלוּתָא וְלֹא לְמֵשֶׁה דְאִיהוּ עֲמָה. דְּבִכָּל זְמָנָא דְגָלַת שַׁכְּנִיתָא לֹא זִז מִנָּה.

בלשון הקודש: עוד פתח וְאָמַר, וַיֵּצֵר ה' אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם. אוֹי לְעוֹלָם שֶׁהֵם אֲטוּמִי לֵב וּסְתוּמִי עֵינִים שֶׁלֹּא מְסַתְּפִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה וְלֹא יוֹדְעִים. שְׂוֹדָאֵי חַיַּת הַשָּׂדֶה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם הֵם עֲמִי הָאֶרֶץ, וְאֶפְּלוּ בְּאֵלוֹ, שֶׁהֵם נֶפֶשׁ חַיָּה, לֹא נִמְצָא בָּהֶם עֶזֶר [בגלותא] לְשַׁכְּנִינָה בְּגִלוּת, וְלֹא לְמֵשֶׁה שֶׁהוּא עֲמָה, שֶׁבְּכָל זְמַן שֶׁגָּלְתָה שַׁכְּנִינָה לֹא זִז מִמֶּנָּה. [שאין עמי הארץ עוזרים לשכינה לסעדה ולהוציאה מהגלות, וגם אלו הלומדים תורה הנקראים נפש חיה, אבל לא

מפני שאינם מוכנים ללמוד סודות התורה כי רק בלימוד הזוהר הקדוש ותורת הסוד יכולים לגאול את השכינה הקדוש וממילא תהיה הגאולה השלמה לכל ישראל ברחמים, **ומִשֶׁה הוּא בְּדַמּוּתוֹ מִמֶּשֶׁ, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ לֹא מִצָּא עֶזֶר כְּנֻדָּו**. [אלא כולם נחשבים שהם מתנגדים ומפריעים למשה רבנו] בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּפֹּל ה' אֱלֹהִים תִּרְדְּמָה עַל הָאָדָם. ה' אֱלֹהִים - אָבָא וְאֵמָא. **תִּרְדְּמָה - זוּ הַגָּלוּת**, שְׁנֶאֱמַר בָּהּ (בראשית טו) וַתִּרְדְּמָה נִפְלָה עַל אֲבָרָם. הַפִּילוֹ עַל מֹשֶׁה וַיִּישָׁן. אֵין שְׁנָה אֶלָּא גָלוּת, [וכולם ישנים שינה עמוקה בגלות, וכל מה שקורה צער לעם ישראל הוא על ראשם, שאינם מוכנים ללמוד סודות התורה, וראה תיקוני זוהר תיקון ל' נתיב תניינא].

אמר הרשב"י זי"ע במכילתא "לא ניתנא תורה אלא לאוכלי המן, ובזוה"ק כתבו: שאוכלי המן היו מקבלים הארה ורוחנית וגילויי שכינה ללמוד בסודות

הקדושים, ולא נותנים אותם ללמוד זוה"ק, ובזה הם שותפים לערב רב]. שפסוק זה רומז על הגלות האחרונה ומשה רבנו נקרא **אדם וגם באדם הראשון רמוז שמו** כמבואר במגלה עמוקות (פרשת ויחי) שאד"ם ראשי תיבות אדם דוד משה, ובספר תיקונים חדשים לרמח"ל* מבואר: שאד"ם ראשי תיבות אדם דוד משיח. ומ' רומז למשיח. וכן מ' רומז למשה, (כמבואר בזוהר). אתפשטת כגונא דא מ"ם ודא משיח משיח, עכ"ל, ובפרי צדיק פרשת שמיני (אות ה'), כתוב: **והיה הוא משיח, כמו שנאמר מה שהיה הוא שיהיה זה משה** (כמ"ש בתיקוני זוהר תיקון י"ח כ"ו א), עכ"ל וראה אור החיים הקדוש פרשת ויחי שביאר זאת באריכות].

וְכֵן נֶאֱמַר בְּעֻמּוֹד הָאֱמָצִי וְלֹאֲדָם לֹא מִצָּא עֶזֶר שְׁיוּצִיָּא שְׂכִינָה מִהַגָּלוּת. וְהוּ שְׂכָתוּב (שמות ב) **וַיִּפֶן כֹּה וַיֹּאמֶר כִּי אֵין אִישׁ**. [הקב"ה לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עזר למשה רבנו בגלות האחרונה

ובספר תיקונים חדשים לרמח"ל בהתחלה, כתב: ובזמנא דאתעבידו ע' תיקונין על ידו דרשב"י בוצינא קדישא, שרא תיקונא לאתתקנא מעילא לתתא, משירותא דכלא עד שכינתא קדישתא, ודא בראשית. והשתא אשתלים תיקונא דאתהדר מתתא לעילא ברזא דא, דכלא הכי אצטריך. ותלת אבהן אינון שרשין דישראל מעילא לתתא. משה ותרין משיחין לקשרא מילין מתתא לעילא, הא שלימו דתיקונא אדם, **אדם דוד משיח. דאדם איהו כללא דכלא**. ואתתקן לבתר בתלת אבהן ואינון "יו"י" ודא א' דאדם. ובדוד אשתלים רתיכא ודא ד'. וכלא מעילא לתתא, לבתר כלא אשתלים במשיח ודא מ'. כללא דד' מתתא לעילא. **ומו' דא רוא דמשיח. ומו' דא משה**. אתפשטת כגונא דא מ"ם ודא משיח משיח. (ועי' תקט"ו תפלות לרמח"ל סימן קצ"ט).

מִשֶׁה רַבְּנוּ ע"ה מְצֻנָּה אוֹתֵנוּ לְלַמֵּד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ וְנִקְא, כִּי

א. כמבואר במגלה עמוקות (פרשת ויחי)... רוא דמילתא כי משה אמר על עצמו וגם כלפי דוד ומדוקדק דקאמר (תהלים ז) ימי שנותינו בלשון רבים, גם בהם דקאמר אמאי קאי בהם אבל הענין דאיתמר בזוהר שאדם ה' לו לחיות אלף שנה וחיה תתק"ל שנים והניח ע' שנים לדוד ובמקום אחר איתא ששנות משה שהיו ק"כ הגיעו לו מן אדם ע' שנים ומן נח נ' שנים שהיה תתק"ן שנים והא איתא שהשנים בעצמם היו ארוכים בעת יצירות עולם כל שנה כפול ונחלקים אלו הע' שנים של אדם לשנים על דוד ומשה וזהו נרמז ב"ר"ת אד"ם "אדם" דוד "משה" כי גם משה לא היה לו חיים מזה העולם כי היה נשמתו מעולם העליון בסוד כי מן המים משיתיהו וזה שאמר (שם סח) לקחת מתנות באדם וזה שכתוב "ימי שנותינו בהם שבעים שנה" רוצה לומר **בהם** באותן אלף שנים הנזכרים לעיל מנייהו הגיעו לנו מהם ע' שנים.

החיים" זי"ע, כי מה שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה הוא שיהיה ר"ת **משה**, כי ממש משה רבינו הוא גואל ראשון והוא גואל אחרון, ומשה רבנו נותן התורה לא רוצה לגאול עם של בטלנים, וכבר אמר לנו משה רבנו ע"ה, במה נאחז כדי להיגאל, כמו שהבטיח לנו משה רבנו **בזוה"ק בְּרַעֲיָא מְהִימָנָא** (פְּרָשַׁת נִשְׂא דָף קכ"ד): **וְהַמְשָׁפִילִים יִזְהִירוּ כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ בְּהָאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאֵיהוּ סֵפֶר הַזֶּהר, מִן זוֹהַר דְּאֵימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לָא צָרִיף נִסְיוֹן, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעֵם מְאִילָנָא דְחַיִּי, דְּאֵיהוּ הָאֵי סֵפֶר הַזֶּהר, יִפְקֹן בִּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דְּבָרִים לב) "ה' בְּדָד יִנְחֵנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַר". עכ"ל. - כי באמת אין אפשרות לברוח מהקב"ה - וכבר הובטחנו בסוף ישראל לעשות תשובה ומוכרחים לעשות רצון ה' - והובטחנו כי לא**

ידח ממנו נידח ובכתבי האריז"ל (שער המצוות ושער הפסוקים) כתב, שמוכרחים כל הנצוצות הקדושים ליתקן, ורק אחר כך תבוא הגאולה, ובספר פתחי שערים (נתיב הפרצופים פתח ג') להמקובל רבי יצחק אייזיק חבר זי"ע כתב: ... שצפה [הקב"ה] שעתידים להיתקן [ישראל], על ידי הגלויות ושעבדים ויחזרו בתשובה וסוף כל סוף על ידי סיבוב ההנהגה יחזרו לטוב ויהיה הכל בדין עכ"ל. וכתוב בשולחן ערוך אורח חיים הלכות יום הכיפורים (סימן תרכ"ב, סעיף ב') - סדר תפילת מנחה: מחבר: [ז]... והשלישי מפטיר (א) ביונה, ומסיים "מי אל כמוך", ומברך לפניה ולאחריה...

באר היטב: (א) ביונה, לפי שיש בו כוח התשובה, ושׂאֵין יכולִין לברוח

התורה, וכתב על זה החיד"א שם בניצוצי אורות, שזה דוקא לצדיקים אשר היה המן מאיר בהם, מה שאין כן לאלו שכתוב בהם "והעם שטו ולקטו" כלומר, שהלכו אחר שטותם, ולהם לא האיר המן, ומי אלו? הם שהיו צריכים לטרוח לחפש את המן מרחוק, ולטחנו ולדוכו וכו', עכת"ד. וביארו הצדיקים מדוע לא רצו את המן וקראו לו לחם הקלוקל? כי המן היה מגלה את קלקלתם ואת כל צפונות לבם, כיצד?

ש'צדיקים בא המן ליד פתח האוהל, ובכלל לא טרחו לצאת, ואם היה אדמו"ר וראש ישיבה גדול שח"ו חטא בסתר, מיד למחרת היה המן יורד רחוק מאוד מפתח אוהלו, והיה נצרך לשוטט ולחפש כמו כל הרשעים, ולכן לא רצו את המן כי היה מגלה את קלקלתם ברבים.

כמו כן עתה יש רבנים ואדמו"רים וראשי ישיבות ומנהלים ומלמדים, שלא רוצים את לימוד הזוהר הקדוש, מפחד שמא יגלה עליהם, כי אינם ראויים לאותה איצטלא, ויכול להיות שרוקדים וקופצים ושרים במירון "תורתו מגן לנו" ולא שמים לב מה יוצא מפיהם, כי איך יגן עליהם, אם לא שומעים בקולו שאמר: **בני שנו מדותי** (גיטין סז). **ולומדים תורתו, ואוי לה לאותה בושא ואוי לה לאותה כלימה, כי אם מפחד בשר ודם חוששים, האֵיך לא יבושו מפני מלכו של עולם בכוא יום הדין הגדול והנורא, מה יענו ליום פקודה, כי עמי הארץ הם, כי כך קוראם הרעיא מהימנא בזוהר הקדוש שמי שלא לומד זוה"ק נקרא עם הארץ.** וכבר הבטיחנו הקדוש "האור

לאור דברי הסבא קדישא הכהן הגדול מאחיו, **מרן החפץ חיים** זי"ע, ראוי לכל בר ישראל להתעורר מתרדמת הזמן ולעשות חשבון נפשו, על מה ולמה אנו סובלים באריכת הגלות כל כך הרבה זמן, בוודאי זהו מנפלאות תמים דעות, לחשב לבלתי נידח ממנו נידח, ומחכה עלינו מתי תפקחנה עיני שכלינו, ונאחו בעץ החיים וחי לעולם, על כן הבאנו כאן את דברי קדוש ה' המקובל האלוקי תלמידו המובהק של **מרן האר"י החי** זי"ע, שסמך אך ורק עליו לכתוב את דברי תורתו, כדי שהעולם יבוא על תיקונו, ויכבר העיד עליו תלמידו הגדול המהרח"ו, שאלו זכינו והיה חי האר"י הקדוש, עוד מעט שנים, בוודאי היה מתקן את כל ישראל, והיו עושים תשובה, ונגאלים מידן, וכל ישראל יעשו תשובה אמיתית, כי רק בתשובה ניגאל, כדברי הזוהר הקדוש זוהר חדש:

גלות האחרון אין לו קץ וזמן, אלא הכל תלוי בתשובה

איתא בזוהר חדש (פרשת נח דף ל), בלשון הקודש: **רבי אליעזר אומר, כל הגליות שגלתה פנסת ישראל, נתן לה הקדוש ברוך הוא זמן וקץ, ונתעוררה תמיד בתשובה, וגלות האחרון אין לו קץ וזמן, אלא הכל תלוי בתשובה. שנאמר, (דברים ל) ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו. וכתיב, (שם) אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחה. רבי אליעזר אומר, כל הגליות שגלתה פנסת ישראל, נתן לה הקדוש ברוך הוא זמן וקץ ונתעוררה תמיד בתשובה, וגלות האחרון אין לו קץ וזמן, אלא הכל תלוי בתשובה, שנאמר (דברים ל) ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו. וכתוב (שם) אם יהיה נדחך בקצה השמים**

מהשם יתברך, (לבוש). **משנה ברורה**: [ז]... ומפטיר ביונה שמדבר מן התשובה ועוד, שאין יכולין [ו] לברוח מן השם יתברך (אחרונים). **שער הציון**: [ו] וכוונתם, כי האדם חושב כמה פעמים לייאש את עצמו, שאין יכול לתקן בשום אופן, ועל כן יתנהג תמיד באופן אחד, ואם יגזור עליו הקב"ה למות ימות, אבל טעות הוא, שסוף דבר יהיה, כל מה שהקדוש ברוך הוא רוצה מנפשו שיתקן מוכרח הוא לתקן, ויבוא עוד פעם ופעמים לעולם הזה, ובעל כרחו יוכרח לתקן, ואם כן למה לו כל העמל למות, ולסבול חיבוט הקבר, ושאר צרות, ולחזור עוד הפעם?

וראיה מיונה, שהקב"ה רצה מאתו שילך וינבא, והוא מאן בזה ונס לים, מקום שלא ישרה עליו עוד השכינה לנבאות כידוע. וראינו שנטבע בים ונבלע בדג, והיה שם במעיו כמה ימים, ולפי הנראה בוודאי לא יוכל להתקיים דברי השם יתברך, ומכל מקום ראינו שסוף דבר היה שרצון השם יתברך נתקיים, ויילך וינבא, כן הוא האדם בעניינו. וזהו שאמרו באבות, (אבות פרק ד' משנה כ"א - כ"ב): **רבי אלעזר הקפ"ר אומר... הוא ה"ה אומר, הילודים למות, והמתים להחיות, והחיים לדון. לידע להודיע ולהודע שהוא אל, הוא היוצר, הוא הבורא, הוא המבין, הוא הדין, הוא עד, הוא בעל דין, והוא עתיד לדון. ברוך הוא, שאין לפניו לא עולה ולא שכיחה ולא משוא פנים ולא מקח שוחד, שהכל שלו. ודע שהכל לפי החשבון. ואל יבטיחך יצרך שהשואל בית מנוס לך, שעל פרחך אתה נוצר, (ועל פרחך אתה נולד), ועל פרחך אתה חי, ועל כרחך אתה מת, ועל פרחך אתה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.**

הפסוק הזה **יין גימטריה סוד, ובגמרא** (שבת דף פח, ב'): **פירש רש"י: למיימינים - עסוקים בכל כחם, וטרודים לדעת סודה**, כאדם המשתמש ביד ימינו שהיא עיקר, ע"כ. והקדוש רבי יצחק אלפיה זי"ע, בספרו שיח יצחק כתב, דעיקר נתינת התורה היא לסודותיה, ע"כ, וזוהי הבטחת הרשב"י ע"ה, שסמוך לגאולה גם ילדים קטנים ילמדו סודות ה', ובאמת כבר הרעיא מהימנא [הוא משה רבנו ע"ה] מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דוקא, כי תורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ריט).

ותודה להשי"ת כבר מתקיים בנו חזון הרשב"י דבר יום ביומו, **כללו של דבר, לא יעזור לרבני הערב רב כלום**, "ובני ישראל יוצאים ביד רמה", ותרגם האונקלוס **בריש גלי**, ברי"ש אותיות רשב"י, **גלי** גימטריה **ג"ם** הרומז למידת הרחמים, כדכתב רבינו בחיי בשם המקובלים עה"פ (ויקרא פרק כו מד) **"וְאֵף גַּם זֹאת וגו'**, וז"ל: ודע כי מדרך הקבלה יש הפרש גדול בין לשון אף ללשון גם, אע"פ ששניהם לשון רבוי, כי לשון אף ירמוז למדת הדין, ולשון גם ירמוז למדת רחמים, מלשון גמילות חסדים, כענין (שם ל) וגם שמע בקולי, והשמיעה ברחמים, וכו', עיי"ש דבריו הקדושים. כלומר, שעל ידי שנמשיך עלינו את נשמת הרשב"י ע"ה בלומדינו את תורתו, כמו שכתב החסד לאברהם בשם רבי אברהם גלאנטי זי"ע, שכאשר אנו לומדים תורת הרשב"י, בא הרשב"י מ תעטר ויושב בגוון, על ידי זה נמשיך עלינו את מדת הרחמים הנקראת **"גם"**, כמבואר בזוהר נשא (דף קכ"ו), **בספרא** **דא יפקון מן גלותא ברחמי**.

משם יקבצו ה' אליהם ומשם יקחך. אמר לו רבי עקיבא, אם כן, איך יהיה זה לעורר את כלם כאחד בתשובה? מי שהוא בסופי השמים ומי שהוא בסופי הארץ, איך יתחברו כאחד לעשות תשובה?

אם יחזרו בתשובה ראשי בית הכנסת, או בית כנסת אחד, בזכותם תתכנס כל הגלות

אמר לו רבי אליעזר: חייך, שאם יחזרו בתשובה ראשי בית הכנסת, או בית כנסת אחד, בזכותם תתכנס כל הגלות, שהקדוש ברוך הוא מסתכל תמיד מתי יחזרו ויעשה להם טוב, שכתוב (ישעיה ל) ולכן יחכה ה' לחננכם, מחכה תמיד אימתי יחזרו בתשובה. אמר רבי יוסי, יבא זה כזה שאמר רבי פנחס, שכתוב ולא יספה שוב אליו עוד. לא נאמר ולא יסף שוב אליה, אלא היא לא יספה שוב אליו. מפלל שהוא מזמן ומחכה אימתי תשוב.

על כן כל אחד יתבונן כי בוודאי הקב"ה יגמור רצונו בלי שום ספק, רק השאלה אם נהיה חכמים ונלמד זוהר הקדוש ונזכה לרחמים ולגאולה בנחת ובשמחה, ולא ח"ו בעמל וטורח וכו', כי בכוח הזוה"ק לטהר ולזכך בלימוד תמידין כסדרן, מה שאין יכולת כי אם בטורח גדול ובדוחק ויסורים. ובאור החיים הקדוש פרשת ויחי האריך לבאר את ההבדל בין גאולה בדוחק לגאולה ברחמים, עיי"ש. ועוד **כתב האור החיים הקדוש בפרשת ויחי על הפסוק "אוסרי לגפן עירה, וגו' חכלילי עניים מיין" וגו'**, זה יורה על לימוד התורה שרק בה ניצל מהצרות וניגאל ברחמים, וצריך שיהיה בנו יינה של תורה, כדפירשתי בספרי על הפסוק: (שיר השירים ד'), **"הביאני אל בית היין" וגו'** ושם פירש שיין רומז ללימוד כל פיר'ים התורה, וברש"י בגמרא פירש על

אור הזוהר 826 גיליון חודש תשרי מוצאי יום כיפור תשע"ה חלק ז'

סוד המשיח

פצצת הזוהר שתביא גאולה לעולם - תיקון ל' מתיקוני הזוהר - סגולות ומעלות

אלו שלומדים רק פשטי התורה, אין רוצים לרחם על השכינה ולתקנה

אותם ישנים ששנה בנחיריהם, סתומי העינים ואטומי הלב

אמר הקדוש רבי חיים וויטאל זי"ע (בהקדמתו לעין חיים) **זול"ק: ... וכלו כל הקצין, ועדין בן דוד לא בא! ונודע את אשר אמרו רז"ל: 'כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאלו נחרב בימיו'. ואתנה את פני לחקר ולדעת "מה זה ועל מה זה" (אסתר ד ה) נתארך קצנו וגלותנו, ומדוע לא בא בן ישי? ומצאתי און לי ואנינה בקרבי ולבי דוי. ממאמר אחד הובא בספר התקונים תקון ל' (דף ע"ג).** וזה לשונו: בלשון הקודש: **הנתיב השני, ורוח אלהים מרחפת על פני המים** (בראשית א ב), מה זה ורוח? אלא בודאי בזמן שהשכינה

הלומד את סוד המשיח תקון ל' - מביא גאולה לעולם

זוכה לשבת ללמד עם הרשב"י בשלחן אחד שכל יהודי הלומד זוהר הקדוש ממשיך את נשמת הרשב"י לדורנו זה ממש כידוע, כי בכל פעם שיהודי לומד זוהר הקדוש הוא מתקשר לנשמת הרשב"י וממשיך אותה אליו, ורשב"י הקדוש יושב ולומד כנגדו, (אור החמה - חסד לאברהם בשם המקביל מוה"א גלאנטי זי"ע) וכן מקבל התדבקות רוחא ברוחא ונשיקין מהרשב"י הקדוש (לקוטי מוה"ר"ן תורה י"ב). וכן מקבל רפואה רוחנית וגשמית כדכתיב (מלאכי פ"ג כ') "וזרחתה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה", כדאיתא באדרא רבא, (זוהר פ' נשא קלב:).

ג. פירוש התיקוני זוהר: ושואל התיקוני זוהר: מה זה "ורוח"? רוצה לומר - מה כוונת הפסוק לפי הסוד? ואמר: **אלא בודאי בזמן שהשכינה יורדת לגלות הרוח הזו נושבת על אותם שמתעסקים בתורה, והנשיבה היא משום שהשכינה נמצאת ביניהם.** רוצה לומר - שלומדי התורה בגלות מושפעים מזה הרוח, על ידי השכינה השורה ביניהם. **והרוח הזו נעשית קול** - כי 'רוח' היא בחינת 'זעיר אנפין' שמשם שורש הקול. וזה הקול יאמר כך: **'אותם ישנים ששנה בנחיריהם' או אולי**

ב. פירוש התיקוני זוהר: 'הנתיב השני' - עיין ב'פרדס רימונים' לרמ"ק דהנתיב השני מ-ל"ב נתיבות חכמה (שכנגד ל"ב פעמים שכתוב שם אלהים במעשה בראשית - כדאיתא בשער הכוונות דרושי הפסח, דרוש יא) נקרא "ורוח אלהים מרחפת על פני המים" (בראשית א ב) - משום שהרוח הזה של שם אלהים השני הכתוב בתורה הוא המשפיע אל השכינה ומאיר אותה, וכביכול מלחלח אותה מומימי החסד, ועל ידי כך מושפעים בעלי התורה שהשכינה שרויה ביניהם. [ע"פ 'באר לחי ראי']

אלו שמשתדלים בתורה, כל חסד שעושים – לעצמם עושים. באותו זמן "ויזכר כי בשור המה רוח הולך ולא ישוב" (תהלים עח לט) לעולם.

הם מסלקים את המשיח

וזהו רוחו של משיח, אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמסתלק מעין החכמה, שהיא "ממנה, ונשארת ב' יבשה".

גורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדן בעולם

אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה והרג ואבדן בעולם, והרוח הזו שמסתלקת

יורדת לגלות, הרוח הזו נושבת על אותם שמתעסקים בתורה, משום שהשכינה נמצאת ביניהם, והרוח הזו נעשית קול, ותאמר כך: אותם ישנים ששנה בנחיריהם, סתומי העינים ואטומי הלב, קומו והתעוררו אל השכינה, שיש לכם לב בלי השכל לדעת אותה, והיא ביניכם.

אפלו כל אלו שמשתדלים בתורה, כל חסד שעושים – לעצמם עושים

וסוד הדבר – קול אומר קרא, (ישעיה מ ו), כמו "קרא נא ה'ש עונך ואל מי מקדושים תפנה" (איוב ה' א'), והיא אומרת מה אקרא, כל הבשר חצירה, הכל הם כבהמות שאוכלות חצירה, וכל חסדו כציץ השדה, כל החסד שעושים, עושים לעצמם. ואפלו כל

יש לפרש 'ששינה בנקבי עיניהם' ('נחיריהם' יתפרש מלשון חורי עיניהם).

ד. 'סתומי העינים' שסתומות עיני שכליהם, ואטומי הלב וגם אטומים לבם מלהתבונן! עתה מעורר אותם הקול ואומר: 'קומו והתעוררו אל השכינה' – רוצה לומר לכבוד השכינה, שהרי יש לכם לב שמבין בתורה, אבל אתם בלי השכל לדעת אותה ולכן אתם כביכול ללא תבונה, דהיינו בלא התבוננות בסודות התורה, וגם אינכם מתבוננים לדעת בתיקון השכינה על ידי קיום המצוות. אבל עם כל זאת, הגם שאתם מתעלמים מן השכינה וצורך תיקונה – והיא ביניכם! [ע"פ 'מתוק מדבש']

ה. זה הפסוק הוא בהפטרות נחמו שבא מיד אחרי ט' באב, וצריך להתבונן כי אמרו חז"ל דמשיח נולד בתשעה [תשע"ה] באב, בוודאי בכל שנה מתעוררת נשמת משיח הנמצא בגן עדן בהיכל משיח הנקרא קן ציפור [ר"ת ק"צ-קץ משיחה], כמובא בזוה"ק (פ' בלק, כי תצא), ורוצה לבוא ולגאול את ישראל כמו שאומר כאן הזוה"ק, אך כאשר אין ישראל לומדים זוה"ק ואין עוסקים בחכמת הקבלה אין יחוד כדאיתא בתיקון מ"ג, ואז הולך רוחו

ומסתלק, ולזה קוראים את הנביא הזה בכל שנה מיד אחרי ט' באב, כי הקב"ה רוצה לגאלינו ואומר נחמו נחמו עמי, אך כאשר אין שכל וסתום הלב והעניים לא רואות ומסתלק רוח המשיח וזה שאומר הנביא ישעיה (מ' ו) "קול אומר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חצירה וכל חסדו כציץ השדה", כולם מכוונים לתועלת עצמם ואין מי שמכוון למען השכינה הקדושה, (ראה ספר הברית תוכחת מגולה על זה), אך ממשיך הנביא ואומר (שם, ח) "יבש חציר נבל ציץ ודבר אלקינו יקום לעולם", כלומר אמנם אלו שלא חפצים ללמוד זוהר הקדוש יבלו ויטיבשו, אך סוף סוף "ודבר אלקינו יקום לעולם", (וראה בדברי החפץ חיים על שו"ע סימן תרכ"ב, סעיף ב' שער הציון סק"ו), ומי שיש לו שכל ותבונה ירוץ להיות לו חלק בעץ החיים וחלק בגאולת השכינה הקדושה בשמחת כל ישראל.

ו כתב בפסא מלך (שם), וזה לשונו: כמא גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענינם כמא גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלה, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה, מה שלא יעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

היא רוח המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהוה, (ישעיה יא ב). עד כאן לשון תיקוני זוהר הקדוש.

ובפירוש 'באר לחי ראי' (לבעל 'דרכי תשובה' על יורה דעה) מוסיף לבאר מה שאמרו בתיקון ל': 'שיש לכם לב בלי השכל לדעת אותה, והיא ביניכם'. זה לשונו שם: עיקר תיקון השכינה על ידי עסק התורה הוא בלימוד חכמת הקבלה, כמו שמפורש בתחילת הקדמת התיקוני זוהר (דף א ע"ב): בלשון הקודש: אָבֵל עַל בְּעָלִי קִבְּלָה נֶאֱמַר: "לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים" (דברים כב ו) - שְׁאִין שֶׁכָּל לְדַעַת אֶת הַשְּׂכִינָה כְּאוֹתָם בְּעָלִי קִבְּלָה. וְאֵלּוּ עוֹשִׂים לָהּ וְלִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּירָה, וּפּוֹרְחִים עִמָּה. בְּכָל מְקוֹם שֶׁהִיא פּוֹרַחַת, כָּלֵם נּוֹדְדִים עִמָּה בְּשְׁלִיחוֹתָהּ. - נמצא אם כן שאלו שלומדים רק פשטי התורה נראה שאין רוצים לרחם על השכינה ולתקנה! (עכ"ל באר לחי רואי). והם אחראים על צער השכינה - והם גורמים עניות וכו' - ועליהם אמר שלמה המלך (משלי א' כ"ב) "עַד מָתִי פָתִים תֵּאָהָבוּ פָתִי וְלֹאִים לְצוֹן חֲמָדִי לָהֶם וּכְסִילִים יִשְׁנָאוּ דַעַת" - ובני אדם מחפשים עצות להינצל ולפתור צרות, וכמה "אין בהם תבונה" כמו כסילים - כי אילו אחזו בעץ החיים בוודאי יושפע להם ולכל ישראל טובה וברכה וגאולה ברחמים.

ובביאור הגר"א על התיקונים: דעל כרחק מאמר זה מדבר על מצב השכינה בזמן הגלות. "וְרוּחַ אֱלֹהִים" הנזכר כאן היא התורה שהיא הסעד לשכינה בגלותה מבעלה 'זעיר אנפין'. ומה שהזכיר ענין השנה, כוונת המאמר כאן לרמוז שהשכינה כביכול 'ישנה' בזמן הגלות כאשר התורה שבעל פה שלומדים למטה

היא בלא רזין דאורייתא - בסוד "אני ישנה" (שיר השירים ה ב), כמו שמפורש בתיקוני זוהר חדש (בדף עג עמוד ד - בנדפס עם ביאור הגר"א). זה לשונם שם: בלשון הקודש: קום רועה הנאמן להתעורר לאותו שגאמר בו: "אני ישנה ולבי ער" (שיר השירים ה ב). וכמה הם ישינים וישנה פְּעִינֵיהֶם - שלא פותחים אותם להתעסק בסודות של התורה! שְׁכָל רַז נִקְרָא 'אוֹר', לְהָאִיר בּוֹ לְבַת הָעֵינַן וּלְעוֹרֵר אוֹתָהּ בּוֹ אֵל בַּעֲלָהּ. שֶׁהִיא יִשְׁנָה בְּגִלּוֹת בֵּין אוֹתָם בְּעָלִי תוֹרָה, שְׁאִין אֶחָד מֵהֶם שִׁיעוֹרֵר אוֹתָהּ לְבַעֲלָהּ שֶׁהוּא רַז - הָאוֹר שֶׁמֵּאִיר בָּהּ בְּבַת הָעֵינַן. שִׁרְזוֹ 'אוֹר' הוּא בְּחֻשְׁבוֹן (כלומר - בגימטריא).

וביאר הגר"א שם: קום רְעִיָּא מְהִימְנָא לְאַתְעֲרָא לְהֵהוּא רוצה לומר לכבוד השכינה דְּאֶתְמַר בֵּיהּ: "אני ישנה ולבי ער" - שהשכינה נקראת "אני", והיא ישנה בגלות כמו שממשיך המאמר לפרש. ומה שאמר "ולבי" שהוא "ער" - שהוא רְעִיָּא מְהִימְנָא בעצמו (דהיינו נשמת משה רבינו שהוא 'הרוּחָה הַנֶּאֱמָן' שבא לגלות סתרי תורה לעולם) שאינו ישן, ולכן אמר לו 'קום רְעִיָּא מְהִימְנָא לְאַתְעֲרָא לְהֵהוּא! ומה הטעם שהשכינה ישנה? דְּאִיהִי דְּמִיכָא בְּגִלּוֹתָא בֵּין אֵינּוֹן מְאִרִי תוֹרָה העוסקים בפשוטן של הלכות - ולא ברזי תורה, דְּלֹא פּוֹתְחִין לִזְן לעיניהם לְאַתְעֲסָקָא בְּרִזִּין דְּאוֹרִיתָא. וזה דייקא מצבם של לומדי התורה בזמן הגלות שלא פותחין עיניהם ברזי תורה, ולכן אין להם מאור העיניים - דְּרִזוֹ 'אוֹר' אִיהוּ בְּחֻשְׁבוֹן! דהרי רְזוֹ בגמטריא 'אוֹר' (207).

וכתב הגר"א בתיקון ל' - 'כְּגוֹן "קָרָא נָא... וְהִיא אֲמַרְתָּ: "מָה אֶקְרָא, כָּל הַבִּשּׁוֹר חֲצִיר" רוצה לומר דאין מי שיענה לה (להשכינה). וזה בעקבות משיחא שכתוב

גְּדֻלָּה" (ישעיה נא יח), ואמר: "כָּל הַבֶּשֶׂר חָצִיר וְכָל חֶסֶדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה" (שם מ ו), ופרשו זכרונם לברכה (עבודה זרה דף ב:): **'שכל חסד שעושים לעצמם הם עושים' לטובת נפשם ולהנאתם, ואינם מתכוונים לכוונה השלמה הזאת, ולא מבקשים על עילוי הכבוד וגאולתן של ישראל. שהרי אי אפשר לכבוד העליון להתרבות אלא בגאולתן של ישראל וברבוי כבודם שזה תלוי בזה באמת!** (עכ"ל הרמח"ל). – מכל האמור כאן, בדברי רשב"י בתיקוני זוהר ותיקוני זוהר חדש, וכן בדברי רבינו הגר"א שביאר את דעתו דעת זקנים, האיך לא תיקח ותשמור "כחותם על לבך, כחותם על זרועך" (שיר השירים ח ו) איך שחכמינו זכרונם לברכה ראו בעין שכליהם וחזו ברוח קודשם ולכן הורו לנו בדבריהם דברי **"אֵשׁ שְׁלֵהֲכֶתִיָּה"** (שם) **שכאשר התלמידי חכמים בדרא בתראה אינם עוסקים בסודות התורה אלא רק בחלק הנגלה שבתורה, אז לצערם ולצער השכינה הקדושה דומים הם לעוורים המגששים באפילה, ושכינה במר צועקת עזבוני! בני!!!** – וכמאמר תיקון ל', **'סְתוּמֵי הָעֵינַיִם' שסתומות עיני שכליהם מלהבין. וכן מצינו**

בו: **"וְאָבִיט וְאֵין עֶזֶר וְאֶשְׁתּוּמָם וְאֵין סוּמָךְ"** (ישעיה סג ה), וכמו שאמרו רבותינו (בסוף מסכת סוטה): **'בעקבות משיחא חוצפא יסגא'!** (עכ"ל הגר"א). ודברי הגר"א מבוארים היטב ברמח"ל ב'מסילת ישרים' (בפרק יט). 'והנה החסיד הזה, מלבד העבודה שהוא עובד במעשה מצוותיו על הכוונה הזאת, הנה ודאי צריך שיצטער תמיד צער ממש על הגלות ועל החורבן, מצד מה שזה גורם מיעוט כביכול לכבודו יתברך. ויתאווה לגאולה – לפי שבה יהיה עילוי לכבוד השם יתברך... ועל העדר זה הדבר התרעם הנביא: **"וַיֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּשְׁתּוּמָם כִּי אֵין מַפְגִּיעַ"** (ישעיה נט טז), ואמר: **"וְאָבִיט וְאֵין עֶזֶר וְאֶשְׁתּוּמָם וְאֵין סוּמָךְ"** (שם סג ה), ואמר: **"צִיּוֹן הִיא דֹרֶשׁ אֵין לָהּ"** (ירמיה ל יז), ופרשו זכרונם לברכה: (במסכת ראש השנה ל, סוכה מא). **'מכלל דבעיא דרישה'!**

כל חסד שעושים לעצמם הם עושים, לטובת נפשם ולהנאתם, ולא מבקשים על עילוי הכבוד וגאולתן של ישראל

... ואמר עוד הנביא: **"אֵין מְנַהֵל לָהּ מֶכֶל בָּנִים יְלֻדָּה וְאֵין מַחְזִיק בְּיָדָהּ מֶכֶל בָּנִים"**

הבשר עם ההכשרים הכי טובים טרף, כי כל הבשר חציר ונותנים לנו נבילות וטריפות ממש, וכבר אמר הצדיק הרב לנדא שליט"א שכמעט ואין בשר כשר בכל העולם כולו, וכל הבעיה של השחיטה ששוחטים הרבה, והבעלים השולטים על המשחטות ועל המסחר בבשר, הם מאפיה אחד גדולה, אנשי עולם התחתון, שסכנה להתעסק איתם, והרבנים הצדיקים מפחדים לדבר, שמפחדים שיהרגו אותם, כאשר כבר הרגו את המעוררים, וצריכים להחזיר עטרה ליושנה להתחיל להשתמש רק בשחיטות קטנות כמו שהיה בשנים הקדמוניות כי שחיטה גדולה לא יכולה להיות כשרה, ויש לנו על זה 360 ספרים

ז. זוהי חוצפת הערב רב, תלמידי בלעם הרשע, שעליו אמרו בגמרא (סנהדרין קה): אמר רב נחמן חוצפא אפילו כלפי שמויא מהני, כן בחוצפתם מאריכים לעם ישראל את הגלות, ומחציפים פניהם שאינם מוכנים ללמוד זוה"ק, הגם שמושה רבנו והרשב"י ע"ה, מבקשים ומתחננים למען פדות השכינה הקדושה ולגאולת ישראל שילמדו כולם זוה"ק, כדברי הנביא ישעיה (סב, ו-ז) **"עַל חוֹמֹתֶיךָ יְרוּשָׁלַיִם הַפְקֵדְתִּי שֹׁמְרִים כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תִּקְמִיד לֹא יִחָשׂוּ הַמְּצֹפְרִים אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי דָמִי לָכֵם. וְאַל תִּתְּנוּ דָמִי לֹא עַד יְכוֹנֵן וְעַד יֵשִׁים אֶת יְרוּשָׁלַם תְּהִלָּה בְּאַרְצָךְ"**. ח. ואם הגענו לכאן שכמעט כל הרבנים הם ערב רב וקליפת עמלק יכולים להבין למה כמעט כל

לְחַכְמָם וְיַחְכְּמָם עוֹד, הוֹדַע לְצַדִּיק וְיוֹסֵף לְקַח" (משלי ט ח-ט). [תה"ד מסה"ק כסא מלך, הרמח"ל, הגר"א, באל"ר, הסולם, מתוך מדבש, סוד ה', ומספר אילנא דחיי על הקדמת המהרח"ו להגה"צ רבי שבתי גן

לשון זה בדברי הגר"א שכתב: 'מצבם של לומדי התורה שלא פותחין עיניהם ברזי תורה, ולכן אין להם מאור העיניים - ד'רז' 'אור' איהו בְּחֶשֶׁן, דהרי ד'רז' בגמטריא 'אור'! עכ"ל. - "הוכח לְחַכְמָם וְיַחְכְּמָם". תן

הגר"ש שווייצער שליט"א בשם כ"ק הצה"ק מו"ר רבי אהרן רוקח מבעלזא זי"ע). והיום שכמעט כל הרבנים מערב רב, לכן מובן למה כמעט הכל טרף.

ט. הנני מוכן ומזומן לקיים המצווה של ואהבת לרעך כמוך ולקיים מצוות הוכח תוכיח את עמיתך, ברמ"א יו"ד ס"ס של"ד נפסק להלכה שחייב אדם למחות בעוברי עבירה, וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות, נתפס באותו עוון ע"ש. כמו שביארתי מו"ס ופוסקים להלכה. ומה נוראים דברי המדרש רבה איכה - עה"ל ויצא מבית ציון, וז"ל: היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמור להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה לכם כן, עכ"ל. ובאדר"נ (פכ"ט) וז"ל: מפני מה מתים ת"ח בלא זמנם מפני שהם בוזים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים, עכ"ל. ולסיום הדברים: אעתיק מ"ש הלוחם הגדול מוהר"ר חיים סופר זצ"ל בספרו הבהיר שערי חיים דף ו, ע"ב, וז"ל: אוי מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש וימצא כתוב: צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבילה וטריפה ושעטנז, קדוש זה עבר על אשת איש, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הצור תמים פעלו, ויענהו ד' בסערה: הלא ה' בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע. מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכו' עכ"ל.

אעתיק בקיצור נמרץ מה שכתבו הספרים הק' בענין המצוות תוכחה מוחאה וערבות, כדי להבין גודל האחריות מה שיכולים ליפול ח"ו ברגע אחד ברשת הס"מ, ואח"כ יהיה בכיה לדורות. [אני אמרתי פעם למשגיח שלנו, שאמר ואמרתי לו בשבירת לב מה נענה על זה ביום הדין הגדול והנורא, וענה לי: אתה לא יודע? אני שואל אותו,

וקונטרסים על השחיטה והכשרות, והספרים מצויים בכל העולם, וכל הרוצה לברר יכול לברר, וכן במקוואות מי יודע אם רובם לא פסולים כידוע במקוה בירושלים שהצדיק רבי מאיר בראנסדורפר זצ"ל ביקש מרב גדול שיבדוק המקוה בהכשר שלו ואמר שהלב דופק לו על המקוה הזה, [משמשים כשלושים אלף משפחות בשנה, ואין פוצה פה ומצפצף, והאם זה חידוש למה יש לנו כל הרבה נושרים? והרב הזה מוצא שהמקוה פסולה דאורייתא, וכן פסקו הגה"צ מו"ר הרב אלישיב ומו"ר הגה"צ הרב עובדיה יוסף זי"ע, ולהבחיל"ח הגה"צ הרב קניבסקי שליט"א ועוד הרבה רבנים גדולי ישראל, ויש מסמכים כתובים והוכחות על זה. וכבר עברו הרבה שנים, והמקוה עדיין לא מתוקן!!! - איפה כל הקנאים שלוחמים בעד הקדושה? למה כולם שותקים? למה אין לנו וועד אמיתי, שיבדקו המקוואות והשחיטות ויגידו את האמת!!! ולא יתנו לנו לאכול משחיטות נבילות אשר על ידי זה יוצאים היהודים מן הדת? ידוע שעל ידי שוחטים הקלים שהאכילו בשר פיגול, יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליון יהודים רח"ל, כמבואר בשו"ת דברי חיים (יו"ד חלק א' ס' ז') שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעונותינו הרבים ראינו דעל ידי זה יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז שאכלו ונתפטמו בנבילות וטריפות על ידי השו"ב"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל. (עיי"ש דבריו החוצצים להבות אש (רבי חיים הלברשטאם מצינו זי"ע בעל "דברי חיים"), כל כוחו של הרשע הגרמני ימ"ש בא על ידי שאכלו מאכלות אסורות שהיו שוחטים קלים ומוזה נולד עמלק הגרמני, והיה במדה כנגד מדה מפני שלא השחיתו הסכינים כדבעי השחיתו את החרב של הבעל דבר שהוא שר של עמלק ועל ידי זה היה בכוחו לשחוט מיליוני יהודים רח"ל (ספר דרשות

בזולתו, כדם פסח ודם מילה כדאיתא בפרקי דרבי אליעזר (פרק כט) על הפסוק (יחזקאל טז ו') "וְאָעֲבַר עָלֶיךָ וְאָרָאךָ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדַמֶּיךָ וְאָמַר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי וְאָמַר לָךְ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי", ולז"ל: ... והיו ישראל לוקחין

שליט"א - לקבלת הספר 0548474401] ויהי רצון וילמדו תועים בינה היא לימוד זוה"ק האחוז בבינה מן זיהרא עילאה, ועל ידו יזכו לתשובה באהבה מאימא עילאה, וכל גאולתינו תלוי בלימודנו בו ולא

כדי שפיכת דמו ממש רח"ל, וזהו מה שאנו אומרים "בדמיון חיי" שרק על ידי המלחמה נגד הערב שצריך לזה מסירת ממש, בדמיון חיי על ידי זה יהיה הגאולה. כידוע מאמר הבעל שם טוב הק' זי"ע על פסוק בזע"ס תצעד ארץ, ראשי תיבות זע"ס הוא ז' ביחה ע'ירובין מ'קואות, והכוונה בזה, שעל ידי שמעוררים את העם בשחיטה ובהלכות טהרה ושבט, מסירים את חרון אף ה' מישאל ומעוררים רחמי שמים, כי כשיש דין למטה, אין דין למעלה כמשאחז"ל), ואפשר לרמז בזה בזע"ס ר"ת ז'והר ע"רב רב מ'קואות, והביאור בזה: שיסוד הדת, זה לימוד הזוהר כמו שכתבו 1300 רבנים צדיקים קדושים וטהורים. (עיין ספרי הערב רב והמסתעף חי חלקים), שרבני הערב רב הם נגד הזוהר. ומ' זה רמז ל-מ'וכיח, שצריכים לצאת במלחמת חרמה נגד כל אלו שהם נגד הזוהר הקדוש. כמו שארזו חז"ל בשבת (נה:- נז). על זה נענשו אנשי פילגש בגבעה, אמר להן הקדוש ברוך הוא בכבודי לא מחיתם, על כבודו של בשר ודם מחיתם: בסנהדרין (דף ק"ג ע"ב) תניא ר' נתן אומר מגרב לשילה ג' מילין והיה עשן המערכה ועשן פסל מיכה מתערבין זה בזה בקשו מלאכי השרת לדוחפו, אמר להן הקב"ה הניחו לו שפיתו מצויה לעוברי דרכים, ועל דבר זה נענשו אנשי פלגש בגבעה, אמר להן הקב"ה בכבודי לא מחיתם על כבודו של בשר ודם מחיתם עכ"ל. ראה מש"כ החינוך בענין חיוב המחאה. מי שבידו למחות ולא מיחה נתפס על חטאו, וזה דבר ברור מדברי רבותינו גם מן הכתוב וכו' והעובר עליה ולא הוכיח בטל עשה, ועוד שהוא מכת הרשעים שעושין כן. (חנך מצוה רלט, ועין עוד בשל"ה תחלת ספרו). הלכה פסוקה ברמב"ם. וכל שאפשר בידו למחות ואינו מוחה הוא נתפש בעון אלו כיון שאפשר לו למחות בהם. (רמב"ם פרק ו' מהלכות דעות הלכה ז). וכן פסק הרמ"א: חייב אדם למחות בעוברי עברה וכל מי שאינו מוחה

מה אני לא יודע??? וענה לי: כי ישנו גיהנום מיוחד לרבנים מושגיחים ומוכיחים, ומי שאינו רוצה להיות בגיהנום הזה שילך להיות צנחן בצבא!!! - ולא להיות לא רב ולא מושגיח ולא מעורר את הרבים ומוחזיר בתשובה. - זה שהרבנים אשמים על הכל כבר כתב ה'דברי חיים' זי"ע שעל ידי מכשול שוחטים הקלים במדינות לועז' בגרמניה יצאו לשמד מיליון יהודים רחמנא ליצלן, זאת אומרת שהבעיה העיקרית שלנו שיורדים מהדת והולכים לשמד זה לא אשמת הקיבוצים והכומרים המייסיונרים של הארץ, האשמה הוא אך ורק השוחטים והמושגיחים עם הרבנים ביחד], ואיפה היו כל הרבנים שראו בעיניהם, איך שמושמידים מיליון יהודים ולא עשו כלום, כמו אלו המתחזים למחזירי בתשובה אלפים יהודים ואשמה על ראשן שכולם הולכים למות מפצצת אטום ח"ו אם לא ילמדו זוהר הקדוש, וכן עוד מיליוני יהודים מכל העולם, והכל באשמתם. ואם כל אחד ילמד ספר הזוהר הקדוש, יהיו מלאי ביראת שמים ויראת חטא.

י. וזה מה שאנו אומרים בהושענות: הושענא מרוטת לחי, נתונה למכים. דהנה הנביא ישעיה אומר (נז, ו) גוי נתתי למכים ולחיי למורטים. אנו מתפללים ומבקשים בעד עם בני ישראל בגלותם שנתונים בידי האומות שרוצים למרוט שער הלחי והזקן ולהכותם, אמנם עוד יותר קשה אם אחד מאחבנ"י מקיים פסוק זה, ומכים אחד את השני כשרואה שמוסר נפשו להשם יתברך. וזה שאנו מבקשים הושענא מרוטת לחי נתונה למכים, פירש ע"י רשעי ישראל ח"ו - הערב רב, דזהו יותר גרוע מאילו רשעי אומות העולם שעושים כן לישראל. וזהו ההמשך הושענא סובלת סבלך, שטוענת וסובלת משאך ועולך והצרות שבאים עליהם בגלות, בגלל שמוסרים נפשם על מצות השם יתברך, עד

מתבוססת בדמיך, בדמך לא כתיב, אלא בדמיך, בשני דמים דם ברית מילה ודם פסח, ואומר לך בדמיך חי ר' אליעזר אומר

דם ברית מילה ונותנין על משקוף בתיהם דם ברית מילה ודם פסח ונתמלא רחמים על ישראל שנאמר **"ואעבור עליך ואראך"**

בידו למחות נתפס באותו עוון. (רמ"א ביורה דעה סימן שלד סעיף מה)

שכר מי שבידו למחות ומוחה

כל מי שיש בידו למחות ומוחה ונוקם נקמות מהרשעים בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא כורת עמו ברית ולזרעו אחריו כמו שעשה לפנחס. (ראשית חכמה, שער הקדושה, פרק יב, בשם הר"י אבוב זצ"ל). מי שלא מיחה בעובר עבירה, אע"ג ששב הרשע לבסוף מרשעו אעפ"כ הערב נענש על שלא הוכיח בזמנו, ודוקא ששב הרשע מיראה (כמו שכן בימינו) אבל השב מאהבה גם להערב שלא מיחה נמחל (מערכי לב דרוש ע' דף קנ"ז, וס' יד ימין ח"ב דף ג') ויש שכתבו בסתם דאינו נמחל לו (יערות דבש דף ע"ב). **כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם כולו נתפס על כל העולם** (שבת נד:). עי' שו"ת מהר"ם ש"י"ק או"ח סי' ש"ג והלאה הרבה פרטים בידי חובת מוחאה. (יג) ובסיום הפרק נפרש מאמר חז"ל (שבת נד:): **"כל שיש בידו למחות ולא מיחה" וכו' נתפס על החטא וכו' פי' הגה"ק ר' חיים פלאג' בס' שו"ת חקקי לב (יו"ד סי' מ"ג) וזל"ק: "כל זה כתבתי להציל את עצמי והגם שכתבתי איזה דברים כמה פעמים כפולים ומכופלים הוכרחתי במעשי הן מצד שהכרח לא יגונה כי צריך אני להשיב על כל דיבור ודיבור וכו' והן מצד כי חיובא רמיא משום מצות עשה של הוכח תוכיח אפילו ק' פעמים. ומצאתי לי און בתשו' נוב"י (סי' ל"ו) שכתב וכו' [ואח"כ כותב להלן]: "ולכן זאת היתה לי חיים ביד לשון לכתוב בספר ויוחקו לבי לחוקקי ישראל גדולים חקרי לב, והיינו מ"ש רז"ל בשבת (נד:): "בידו" למחות וכו', דוקא **"בידו"** והיינו לכתוב בידם. [הנה הגי' בגמ' דשבת, כל מי "שאפשר" למחות (ולא כתב "בידו" למחות), אבל כבר ד"ק בזה בספר תוכחת חיים פרשת מקץ וכותב, שבירושלמי איתא "בידו"]. וכן מה שכתבו רז"ל שם ובכמה דוכתי, **כל מי שיש בידו****

מי שרואה עוברי עבירה ואינו מוחה עובר בשלשה לאוין. (זהר הקדוש, חלק א, דף רלט:). **הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישבו בתשובה**, (זהר הקדוש, חלק א, דף כ'), **ענשים ופגעים קשים ומרים למי שאינו מוחה, מי שבידו להוכיח ואינו מוכיח נלקה בצרעת**. (זהר הקדוש, חלק ג, דף מו:). מי שהיה בידו למחות ולא מיחה, הגם שלמד ולומד ושומר ועשה, הרי זה בכלל ארור ונקרא רשע. למד אדם ולימד, ושומר ועשה, והיה סיפק בידו למחות ולא מיחה הרי זה בכלל **ארור אשר לא יקים וגו'** - לא למד אדם ולא עשה ולא שמר ולא למד לאחרים ולא היה סיפק בידו למחות ומיחה, הרי זה בכלל ברוך. (ויקרא רבה כה). תלמידי חכמים מתים בקצירת ימים על שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים. (אבות דרבי נתן פרק כט). אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור וכו' על שלא מיחו ברשעים. וממקדשי תחלו, ומאי ממקדשי תחלו, תני רב יוסף אל תקרי ממקדשי אלא ממקודשי, אלו בני אדם שקבלו ושקיימו את התורה כולה מאלף ועד תיו, **הא למדת שאפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור**, וכן הוא אומר והכרתי מנחך **צדיק ורשע**, צדיק על שלא מיחה ברשע עכ"ל. (תנחומא משפטים). **כשצריך למחות כשיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב**. יען שאהרן לא מיחה במשה (במי המריבה) כי נהג בו כבוד כתלמיד לרב, ואין חולקין כבוד לרב במקום שיש חילול השם, ומפני שלא מיחה נלקה כיוצא בו. (ת"ד שבת נ"ה, מדרש תנחומא, חקת, ראה עוד ילקוט שמעוני במדבר, דברים, משלי, כתיב הרמ"ע מפאנו ספר יונת אלם פמ"ה, של"ה פ' עקב). **קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בבני אדם**. (תנחומא בלק ט). **כל שבידו למחות ואינו מוחה - כל הדמים שנשפכין על ידו הם. ומי הרג אותם? פנחס, שהיה ספק בידו למחות ולא מיחה, וכל מי שסיפק**

יתברך, ואשרי הזוכה בה. (של"ה, עשרה מאמרות, מאמר א'). כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, ולפי זה יש לומר פרוש הפסוק **"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"**, (מכילתא, טו) שפרושו שהקדוש ברוך הוא יעשה לנו נסים כמו שעשה ביציאת מצרים, שאז עשה נסים בזכות תוספת הקדושה של דם פסח ודם מילה, כמו כן ביציאת מהגלות אם נזכה לתוספת הקדושה יראנו ה' נפלאות במהרה בימינו, יוצא מזה שאין הדבר תלוי אלא בנו, ה' מחכה, כמו שחכה אז ביציאת מצרים שימולו ויעשו פסח, כמו כן עכשו הוא מחכה, שנוזכה לתוספת הקדושה של הזוהר, וכשנזכה לזה מיד יוציאנו מן הגלות האיום והנורא. וכן כתב באבן שלמה להגר"א (פרק י"ד אות ג'), דהגאולה לא תהיה רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה.

וכי מה ראה הכתוב שני פעמים בדמיון חיי, אלא אמר הקב"ה בזכות דם ברית מילה ובזכות דם פסח נגאלו ממצרים, ובזכות דם ברית מילה ובזכות דם פסח אתם עתידים להגאל בסוף מלכות רביעי לכך נאמר ואומר לך בדמיון חיי, עכ"ל. ועתה מובן דברי זקני השל"ה הקדוש, וזל"ק: הנה מבאר מפאן, שהחבור מהזוהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, פי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגיניה ושבתם איש אל אחוזתו וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים, עד שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאולה העתידה לא תהיה הגאולה עד שיזכו לתוספת הקדושה הזו, והוא רצון האל

אם שם עמד הדור הזה, לא השיגה אותו בגבעה מלחמה לבער הרע, כאשר השיגה מלחמה לבני הדור ההוא. "שם עמדו" כמו: אם שם עמדו. וכן (בראשית מו, כב) ועזב את אביו - ואם עזב. רוצה לומר: ממין חטא גבעה היתה חטאתם, אכן הם היו טובים מאלה כי נקהלו ועמדו על נפשם לבער הרע, ונאמר (שופטים ה, כג): אורו מרוז אמר מלאך ה', אורו ארור יושביה, כי לא באו לעזרת ה', לעזרת ה' בגבורים, ונאמר (דברים א, יז): לא תגורו מפני איש. וכל מי שהוא לשם יתברך ימסור נפשו על קדושת השם, שנאמר (שמות לב, כו): מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי, ונאמר (במדבר כה, ז): וירא פינחס ויקח רמוח בידו. וחובה על כל ירא, אף כי אוהב טהר לב להעיר קנאה, כי יראה והנה יד שרים וסגנים במעל, ואמרו רבותינו (ב"ר כו-ה): כל פרצה שאינה מן הגדולים אינה פרצה, שנאמר (עזרא ט, ב): ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה, עכ"ל.

למחות דנקטי כי האי לישנא שיש "בידו" למחות, להורות לנו כי הגם אם לא בפייה להוכיח מאיזה צד וסיבה שתהי' מכל מקום "ביד" מחוייבים למחות על ידי מעשה וכתב. והרי זה יכתוב "ידו" לה' לשם שמים להזהיר את העם וכו' עכ"ל"ק. יא. ומכאן תצא תוכחת מגולה על המוהלים שמועלים בתפקידם, ועוזבים את יסודי הדת בעיני פריעה ומציצה, ומתנהגים בקלות גדולה אפילו בדברים פשוטים, כמו שראיתי בעיני אלפי בריתות, ואי אפשר לתאר ולספר מה שראיתי בעיני. והם חברים לרבני הערב רב שמענכים הגאולה. וראה רבנו יונה בשערי תשובה (שער השלישי אות נט), וזל"ק: מי שאינו מחזיק במחלוקת על המתיצבים על דרך לא טוב ומושכי העון, הרי הוא נענש מפשעיהם לכל חטאתם, ועובר בלאו, שנאמר (ויקרא יט, יז): ולא תשא עליו חטא, ונאמר (הושע י, ט): מימי הגבעה חטאת ישראל שם עמדו לא תשיגם בגבעה מלחמה על בני עולה - פירוש:

כל אחד מישראל שילמד/יקרא, ביחד שבטי ישראל כל אחד ואחד מהלומדים מקבל את השכר והזכויות של כל מליון לומדי הזוהר הקדוש (שד"ח, ועוד). בזמן למוד דקה אחת נוחל עלום הבא וטועם טעם גן עדן עוד כאן בעולם הזה.

לימוד דף אחד מתיקוני זוהר שווה 10 דפי זוהר (הגר"א), וכל אחד שמשתתף בחבורת הלימוד הקדוש הזה [שיוצא במליון עותקים בס"ד] יש לו שכר מיליון לומדי הדף הזה שהם 10 מיליון דפי זוהר (שד"ח), ומוכפל בסף האנשים שמתחבר אליהם כדברי הבאר מים חיים (פ' תרוקנה כ"ו), כלומר 10 מיליון כפול מליון = כפול 15 מיליון יהודים שיש בעולם (ספר חסידים) $02 + 5.1 = 1,500,000,000,000,000,000,000$ דפי זוהר, ועוד כפול 1000 הם מזכי הרבים הסועדים את השכינה ונקראים שרי נפתלי (מוד"ר שיה"ש פ"רשה ח' פסקה טז, זוהר ח"ב דף קכ.), $32 + 5.1 = 1,500,000,000,000,000,000,000,000$ ובמנין עוד כפול אלף שבכל עשרה השכינה שורה ומה שנותנים משמים באלף נותנים (זוה"ק ויצא), $62 + 5.1 = 1,500,000,000,000,000,000,000,000,000$ דפי זוהר!!! [ההסבר על החשבון הנ"ל ראה בכתב הזוהר חלקים 1-7]. ובזהר הקדוש שיר השירים כתב שכל השכר באלפים שנותנים משמים זה באפן רגיל, אבל הצדיקים לומדי הזוהר הקדוש הדבקים בתורת הסוד תורת הרשב"י, עליהם אומר הכתוב (ישעיה ס"ד ג) "עין לא ראתה אלהים וזולתה יעשה למחפה לו", ואין קץ לשכרם, ואין כל בריה שיוכל לשער זאת... (ועין פוח הזוהר חלקים א-ז, שמחת הרשב"י, ועוד).

שכר הגדול שמקבל כל אחד בהשתתפותו עם מליון היהודים לומדי התקון הזה, הוא כך:
א. כל ישראל נכנסים לתוך ספת הרשב"י המגן הראשי והאמתי לכל הדור כלו, כנאמר (תהלים ק"מ ח) "**ספתה לראשי ביום נשק**". ואמרו חז"ל (ירושלמי יבמות דף ח'), **ביום נשק זהו יום בא גוג** - ב. יהודים זכרו!!! כמו נח בשעתו עכשו התבה פתוחה וכלם יכולים להכנס, נא להודרו לפני המבול. שהזהר הקדוש הוא תבת נח המצילה של הדור. ג. כל המשתתף בלימוד הקדוש הזה יקבל שכר עצום כנגד כלם כמבאר להלן. - ד. כל אחד יראה לקים מאמר חז"ל, גדול המעשה יותר מן העושה, שעליהם העולם עומד, ויקבל כמה חוברות שרוצה לחלק בחנם, כדי שיזכה ויחלק ספרי זוהר בחינם לחבריו ובני משפחתו הקרובים והרחוקים, ויקבל שכר כנגד כלם, וכאלו בראם כמבאר בזוהר (תרוקנה קכ"ח:) ובספר חסידים ובגר"א, ועוד.

סוד המשיח תקון לי יצא לאור בע"ה במיליון עותקים, על מנת לתת פלי נשק וערכת מגן לכל יהודי באשר הוא שם, להצליח עם ישראל לעלוי שכינת עוזנו, ולהיגלות כבוד מלכותו עלינו, במהרה בימינו ישוב ירחמנו יראו עינינו וישמח לבנו בהגלות משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

ובל המשתתף בלימוד הקדוש הזה מקבל כל אחד ואחד מהם שכר כאילו למד $62 + 5.1 = 1,500,000,000,000,000,000,000,000,000$ דפי זוהר הקדוש.

המניין להשתתף ולזכות לזכויות עצומות "עין לא ראתה אלקים זולתה" - טל 0527-651911.

אור הזוהר 827 גיליון חודש תשרי תשע"ה

הכשרות והזוהר

הקודש: ... השכינה אומרת לקדוש ברוך הוא, גרש האמה הזאת ואת בנה, אלו הערב רב, שגרשוני מהסתפח בנחלת הוי"ה, גרש אותם מן העולם הזה ומן העולם הבא, שלא יהיה להם חלק עם ישראל. ... באותו זמן נוטל הקדוש ברוך הוא רמ"ח, שהוא מאתים ארבעים ושמונה תבות שיש בקריאת שמע ושש תבות היחוד, ובה, וידקדק את שניהם... גרש אותם הקדוש ברוך הוא מן השמים והארץ... בראשונה גרש אותם, ואחר כך רדף אחריהם ותפס אותם, ואחר כך הרג אותם... והקע אותם להוי"ה נגד השמש, עכ"ל.

מי שלא עסק בחכמה זו בזמן עליית נשמתו למעלה אף על פי שיש בידו כמה תורה ומעשים טובים זה המלאך הגדול יופאל דוחה אותו לחוץ והשרפים אשר תחתיו שהם כולם בעלי שש כנפים שורפים אותו בהבלי כנפיהם והוא הוור

וקודם שיורדת הנשמה מעולם העליון להאי עלמא הקדוש ברוך הוא משביע אותה לעסוק ברזי דאורייתא כדאיתא בזוהר פרשת תרומה (דף קס"א) בד"ה דזימנן לנחתא בהאי עלמא וכו' הרי לך בפירוש מדברי הזוהר שתכלית בריאת האדם כדי שילמד החכמה הזאת וקודם ביאת הנשמה לעולם הזה הקדוש ברוך הוא משביע הנשמה לעסוק בהאי עלמא ברזי דהימנותא ברזי דאורייתא גם ביציאת הנשמה לעולם הבא אינה יכולה להשיג לאור עליון למעלה אל מקום

פצצת הזוהר וסודות הכשרות שתביא גאולה לעולם

קול קורא - שמע ישראל!!!

אבקש מכל האדמור"ם רבנים ראשי ישיבות בעלי דרשנים במקום להגיד דרשות ושיעורים, תתחילו לעשות משהו להציל את עם ישראל שיהיה להם ולכם מקוואות ושחיטה כשירה ומוהלים כשרים.

תזכרו המשחק נגמר, השנה בעזרת השם יהיה הגאולה, כל הסימנים מוכנים, ואם לא תתחילו לעורר הציבור על לימוד הזוהר הקדוש כולכם ימחקון מן העולם, לא יהיה לכם לא עולם הזה ולא עולם הבא, לא יהיה לכם שום תירוץ שלא ידעתי לא שמעתי, בע מע און שאקעל מיט די פלייצע, ומה תענו ליום הדין הגדול והנורא על מה שכתב הרשב"י בתיקון מ"ג: באותו הזמן שהוא יבש, והמלכות היא יבשה, כי לא קבלה השפע מהיסוד, צועקים הבנים בני ישראל למטה בעולם הזה, באמירת יחוד השם "שמע ישראל" להעלות התפילה כתיקונה, ואין קול כלומר, כל קריאת שמע לא נשמע, ואין עונה, וכשישראל הם בצרה, וצועקים וקוראים להקב"ה בקריאת שמע, אבל ולא אענה. אני לא אענה אותם בתפלתם. (ביאור הגר"א דף צ"ב, וכו' תיקוני זוהר תיקון מ"ג). - ואם לא תחזרו בתשובה תזכו למה שכתוב בתיקוני הזוהר (תקונא עשרין, וחד ועשרין דף מט ע"א), בלשון

תחתיו שהם כולם בעלי שש כנפים שורפים אותו בהבלי כנפיהם והוא חוזר ומתחדש וחוזרים ושורפים אותו עד שמתגלגלין רחמיו של הקדוש ברוך הוא עליו וחוזר ובוראו פעם אחרת והם הנשמות החושקין בחכמה זו מפני שלקו מקודם לכן רודפים אחר חכמה זאת כמאן דרדיף בתר חיים אף על גב דאיהו לא חזו מזלייהו חזי. (ויקהל משה דף ה:)

הרממה אשר שם אהלו מתחלה לחזות בנועם הוי"ה פני מלך חיים אם לא בהתעסקות החכמה הזאת חזי מה שהזהיר לנו הרבי שמעון בן יוחאי זכרוננו לברכה בזוהר פרשת פקודי (דף רמ"ז) האי חיותא וכו', ומי שלא עסק בחכמה זו בזמן עליית נשמתו למעלה אף על פי שיש בידו כמה תורה ומעשים טובים זה המלאך הגדול יופיא"ל דוחה אותו לחוץ והשרפים אשר

עכשיו נעתיק לכם מה שכתבתי לפני הרבה שנים במדריך לכשרות # 40

הינו עדין ומיוחד, הכשלון הקטן ביותר, הוא כשלון של הכלל, אם חלילה "מכשירים" את הטרף פירושו הכשלת ההמונים בנבילות וטריפות, ולכן הנושא מחייב טיפול חזק ובלתי מתפשר.

בכל הדורות היו שנכשלו והכשילו בתחום הכשרות, ודורנו זה לא הצליח להתגבר על אותן היצרים האפלים. - בסידרה שאנו פותחים החל בגיליון זה נכתב על אשר במשך מאה השנים האחרונות בתחום זה, עובדות ומסמכים אותן אספנו מן הספרים ומן העיתונות שנדפסו במשך השנים. - אחת המטרות העיקריות בהצעת כל הני סיפורים כדי שיכירו וידעו דרי ארה"ב בימינו **הטעם למה החליטו גאוני וצדיקי זמנינו לצאת בחרב וכידון נגד אכילת בשר כלל ובכרזת קרי בחיל שכל החס על נפשו ונפשות ביתו ירחיק עצמו וזרעו אחריו מכל מין בשר בהמה כי אש הוא עד אבדון תאכל**. פוק חזי הני גדולי הדור שדרו פה בארה"ב במאות השנים האחרונות לא מצאה ידיהם חיל להעמיד הכשרות על בסיסו, התמוטטו והכריזו כי בארה"ב לא יכנס תיקון לעולם בענין כשרות בשר, ופוק חזי האיך דברי חז"ל אין חוזרות ריקם. קי"ל בשולחן ערוך דאכילת איסור מטמם הלב ומוליד טבע

מצב הכשרות בתקופת הרב הכולל

הג"ר יעקב יוסף זצ"ל

טרגדיית הכשרות בארצות הברית - עליות ומורדות בהיסטוריה ארוכה בת מאות שנים

מבוא

קיבוץ הגליות בארצות הברית, מאז ימיה הראשונים, הביאה יחד עמה שורה ארוכה של בעיות בכל תחומי היהדות, היו שנים שבהם לא ניתן היה להכיר כי יהודים חיים בארצות הברית, רבבות מבני ישראל נאלצו לעבוד בשבתות, וממילא כל יתר תחומי החיים היהודים היו רופפים. אך ככל שהתקבצו ובאו יותר יהודים מאירופא וממדינות אחרות, במיוחד בחמישים שנים האחרונות חלה מהפכה גדולה כמעט בכל תחום, והמצב נשתנה מן הקצה אל הקצה. אך תחום אחד נשאר פרוץ, וזאת למרות שהגיעו המוני יהודים חרדים לארצות הברית, לא הצליחו להתגבר על אותן נקודות עדינות.

וזהו תחום הכשרות: אין זה סוד שהכסף מטהר... אימרה זו אמורה לאו דוקא אצל יהודים אמריקאים שגרו בארצות הברית לפני מאה שנה, אלא גם על דורנו, כאשר ישנם בתוכנו אנשים שיצרם חזק ואין בהם הכח לגבור על אותה חולשה. - תחום זה

פשוטים הכתירו עצמם בשם "רבנים" או "ראבאיים" או בשפה האמריקאית "אישיות מכובדת" וכך הוא נהיה "רב המכשיר" וביד רחבה חילק הכשרים לכל דכפין, ברור לאחר שגם "שילמו ביד רחבה" ללא כל מאמץ.

כפי שידוע, יהדות ארצות הברית בחלקו הגדול היה מורכב אז מיהודים פשוטים שברחו מאירופה, הללו לא היו חסידים ואנשי מעשה, וזאת מאחר ואותם החסידים ואנשי מעשה שרצו לנסוע לארצות הברית התייעצו עם האדמורי"ם והרבנים שהללו הציעו להם שלא לעשות זאת. ולכן במצב כזה נאלץ הרב הכולל הגר"י יוסף לבנות את התשתית של בנין הכשרות - מאמץ רב ודמים תרתי משמע הוא נאלץ להכניס עד שמישהו עזר לו להעמיד בשביל אלו שבאמת רצו כשרות אמיתית כמו שהיה בעבר באירופה, אבל כל מה שהוא עשה היה זה רק חלק קטן ממה שהוא היה צריך לעשות. - רשמים מאותה "היסטוריה" יכולים למצוא בשבועון "דאס אידישע ליכט" שיצא לאור בארצות הברית לפני שמונים שנה על ידי **החזן הנודע הרב החסיד רבי יוסף רוזנבלט ז"ל** שרצה מאוד להרים את קרן התורה והיהדות, שם היכן שהוא השקיע את כל פרנסתו עד שהוא קיבל שבץ לב ונפטר מן העולם.

ב. הרבנים בראש האשמה

להקוראים שעדיין לא יודעים מי הוא זה הרב פייוויל מענדעלאוויטש זצ"ל, ראוי ליתן סקירה קצרה: הרב הגאון רבי שרגא פייוויל מנדלוביץ זצ"ל כותב באחד מאותן החוברות בענין אותה בעיה ברשימה תחת הכותרת **"הניתוח החשוב"** הוא פותח בעובדה שהוא קרא בשבוע האחרון הודעה של **מספר רבנים שהתאספו והחליטו להודיע שהיות וחנויות לממכר "פילעיי" תולים על**

רע וזאת אפילו בתינוקות שאין עושין ח"ו במתכוון כי אין יודעין הנעשה עמהם. ולא זו בלבד אלא אפילו אם מינקת שלהם אכלה מאכלות אסורות משפיע עליהם לרע, ועל כן תבין למה ירדו כל הדורות שלהם שאול תחתית, לא נשאר מזמן ההוא רק אחד מני אלפי אלפים, והשאר נשתמדו ויצאו מתוך קהל ישראל. נשאו נשים נכריות ויתערבו בגוים ויעבדו עצביהם הכל מטעם זה. - וכי יהיה לך חידוש אם אחר כל הנ"ל יחליטו גאוני זמנינו שהרוצה להבטיח קיום לדורותיו ישליך בשר הבהמה ממנו והלאה לא יראה ולא ימצא בבית ישראל לא בתוך הבית ולא אצל שמחות ושאר הזדמנות. **כלה גרש יגרש** אותו ואז יראה זרע כשר ממשיכי שושילתא דדהבא לתפארת בית ישראל זרעא חייא וקיימא די לא יפסוק עד ביאת בן דוד ועד בכלל.

פרק ראשון

א. מצב הכשרות בתקופת הרב הכולל הגר"י יעקב יוסף זצ"ל

כבר לפני יותר ממאה שנים כאשר הגאון הצדיק רבי יעקב יאסעף זצ"ל שהיה רב הכולל הגיע לאמריקה, בשליחות החפץ חיים זי"ע, הוא מצא שם הזנחה גדולה בכל תחומי היהדות, בחלק הגדול זה היה ניכר בשטח הכשרות, הצבור היהודי אז היה מאוד מצומצם, והיהודים שגרו במקום לא היו בני תורה כלל. הוא ניסה בכוחות על אנושיים להקים מערכת כשרות טובה, אבל בגלל התנאים ששררו אז הוא היה מאוד מוגבל ולא יכול בשום אופן לבנות מערכת כשרות על פי מדרגתו. המצב נמשך כך במשך עשרות שנים, הסיבות לכך היו שונות, וביניהם העובדה שאותם הפושעי ישראל, חוטאים ומחטיאים את הרבים, שהיו בעצמם ממדריגה נחותה ביותר, עמי הארצים

זעקה אחת ולתמיד ומפרסמים את שמותיהם של אותם הרבנים שהמלה "כשר" הינו אצלם כל כך זול שהינם כותבים ונותנים הכשרים על כל דבר אסור?, אתם בודאי תשיבו כי הדבר כרוך במריבות וקטטות, אבל היכן המסירות הנפש ששמר על היהדות בכל הזמנים...?

עוד כותב שם הרב מנדלוביץ זצ"ל: ... בשום זמן ובשום מדינה לא הגיע בקלות ענין שמירת היהדות, רק מנהיגנו הגדולים הצדיקים הגדולים הללו מסרו את נפשם וכך הצליחו לקיים את ה"ובערת הרע מקרבך" כי "כל מצוה שנתנו נפשם עליה נתקימה בידם", אבל כאן לדאבוננו, איננו רואים מסירות נפש הקטנה ביותר של הרבנים, והאמת היא שהוא פרוץ מרובה על העומד חוץ מקבוצה קטנה של רבנים שהוא מיעוט קטן, ואולי מיעוט שבמיעוט, וכל היתר הרבנים - וביניהם רבנים גדולי תורה - אף אחד מהם אינו חוסך את עטו מלתת הכשרים כמה שרק בא להם. - כשאני קורא את אותן הכתבות עומדים לי דמעות בעינים כשאני רואה איך שההיסטוריה חוזרת על עצמה, ואיך שארץ הזהב (אמריקה "הקדושה")

מסוגלת לעזור את עיני החכמים ולסלף את דברי הצדיקים, כוחו של "הדוד סעם" יכול בעוונותינו הרבים לסחוף לצדו את אותן היהודים עד שהם יכולים לומר על האסור מותר... - [כאן אנו נפגשים בנקודה יקרה מאד, אשר מעולם היתה נגע מספחת לעם היהדות בארה"ב, ובעוונותינו הרבים עדיין השטן מרקד בינינו: הרבנים שצריכים להיות עיני העדה מדריכה ומנהיגה, מוליכין את הכלל ישראל שולל תחת מסוה הרבנות, וכשאנו מדגישין "רבנים" כולן בכלל! הן הפחותין וגם היראים! הא כיצד? הפחותין שבהם עושין מרבנות קרדום לחפור אחר זהב וכסף, זורקין הכשרים לכל המבקש עד

המוצרים תוויות "כשר" על בשר טריפה כאילו הן כשרות, הם מזהירים את הצבור שיזהרו, הם גם מזהירים את בתי החרושת לנקניק, שלא ימכרו נבילות וטריפות, והודיע כי העירו להם ש-90 אחוז מתוצרת הנקניק הינן טריפה.

ועל כך כותב בעל הרשימה: "אני שואל את אותם רבנים, איזה יהודים הינם מזהירים: שישמרו ולא יקנו טריפות? בשביל אותם היהודים שפרקו מעל עצמם עול של יהדות ולא איכפת להם לאכול טרף?, הללו מסתפקים בכך שכתוב על חלון החנות "כשר"! לדעתי לאותם היהודים כלל לא תעזור אזהרה, לא הם ישמעו לקול האזהרה של הרבנים, והרבנים אינם זקוקים לדאוג להם "הלעיטהו לרשע וימות", והרבנים לא יהיו יותר אחראים לדבר, ולכן כשרוצים להזהיר חייבים לעשות זאת למען היהודים האחרים המחפשים רק כשר, אלא הם לא נזהרים מספיק, אבל אותם היהודים לא יכנסו בשום אופן לקנות בשר כשר במקום שהם בעצמם אינם מכירים את הקצב שהינו איש נאמן, או שתולה אצלו שלט מרב שהוא נותן השגחה על אותו חנות.

הדברים שהוא כותב בהמשך ממש מבהילים: ...עתה ניצבת בפנינו בשאלה, ממה אתם מזהירים את הצבור? הלא עליכם להזהיר נגד אותם רבנים הנותנים שלטים לאטליזים? האם אינכם יודעים שאת רוב הטרפות המופצות בארצות הברית הינם ב"הכשר" של רבנים או של כאלו המכנים את עצמם "רבנים"? ואם כן מדוע אינם מקימים קול זעקה נגדם? - אתם פונים ומבקשים גם שבתי החרושת לנקניק שלא ימכרו חמץ, האם הינכם תובעים מ"קוזאק" ישר!!!, מדוע אינם תובעים מהרבנים שהללו לא יזרקו את ההכשרים מימין לשמאל? מדוע הינכם לא מרימים קול

להרביץ תורה ויראה, ומה שכבר כן עשו בכיון זה עשו זאת רק כאלו אנשים בעלי בתים שיש להם מסירות נפש כפי שהדבר בא לידי ביטוי באותה רשימה.

ג. הרבנים משתחווים לעגל הזהב

...ומעט הישיבות שיש לנו כאן, עובדים בשבילים בעלי בתים ממש במסירות נפש, ולא די שאינם דוחפים את הבעלי בתים, ולא די בכך שהרבנים אינם המנהיגים שיצליחו למשוך את הבעלי בתים, קשה מאוד לבעלי בתים לעניין את הרבנים בענינים כאלו, כי לא מונח בענינים הללו תשלום כספי, כאשר מדברים עם רב שישא נאום למען ישיבה הם עונים בחצי פה ואז מבינים שצריכים לשלם. שומו שמים! איך כל דבר שקדוש בעיני הרבנים? האם אין להם כלל אידיאלים? מנהיגים הצריכים להראות דוגמא לעם, שיתמכרו כל כך לעגל הזהב? ואז מה יענו איזובי הקיר? - בהמשך הרשימה שואל בעל המאמר: "האם אינם יודעים שבהתנהגותם הינם מבזים את כבוד הרבנות?", הוא ממשיך ושואל האם האזנים שלהם חרשות והלב שלהם כל כך אטום שאינם מסוגלים לשמוע את הבת קול המכרזת ואומרת, אוי להם לבריות מעלבונה של תורה?"

יותר מאוחר מתלונן בעל המאמר: "אדרבה, שהרבנים יסתובבו בין העם וישמעו היטב איך שאחד מדבר לשני ומה דעתם על הרבנים, ומי אשם בכך אם לא אותם הרבנים עצמם ההופכים הכל למען ביזנעס, המודדים כל דבר גדול וקדוש על פי כמות הכסף שקיבלו, ועוד יותר האם אינם אותם הרבנים סוחרים ממולחים העוסקים במסחר המולכלך ביותר?, בעל המאמר מאריך מאוד בענין זה ומסיים, ולאחר כל זאת עוד יש טענות לרבנים מדוע אין שומעים ומזלזלים בהם!!! - כשקוראים את אותה רשימה

שבין יום ולילה יצמחו כמן הארץ עשירות חנויות מוכרי בשר כשר למהדרין מן המהדרין לאורכה ולרוחבה של רחבי המדינה, והכל לצבור הון תועפות, והמצב הגיע עד כדי כך שהרבנים משוקעים ראשן ורובן ברדיפה אחר בצע כסף עד שאין מוכן לזוז אצבע קטנה אם לא בעד בצע כסף. זאת אומרת אין בין הרבנים ובעלי הבתים ולא כלום. הללו והללו עסקם במסחר "ביזנעס" ומסך המבדיל ביניהם שבו בפרק שהבעה"ב מסתחרים בדרך היתר הרבנים מובילין לשוק למכור את כל הקדוש לנו כמו כשרות, שבת, צניעות ושאר גופי תורה דאחר שלהוטין לגרוף הון חונפין לבעלי בתים ואין מוכיחין על שום דבר ומתקיים "כסף וזהב מטרה ממזרים" רח"ל].

עוד ממשיך ההרב מנדלוביץ זצ"ל וכותב: ...ומהיכן מצאו אותם הרבנים היתר לעשות מן התורה קרדום לחפור בה, ולהתמכר כל כך לכסף, לא מבקש מהם ללכת בשיטת הרמב"ם ולא לקחת כלל כסף בעבודת הרבנות. הרבנים יכולים להתפרנס היטב מההכנסות שיש להם מעריכת סידור קידושין וגיטין, בריתות, הספדים, הקמת מצבות וכדומה והם יכולים להתפרנס מזה בכבוד שיוכלו לעבוד לטובת היהדות ללא פניות, אבל כאן בארצות הברית, הרבנים אינם מוכנים לזוז ממקומם כל עוד לא שילמו להם, ואין לדבר כלל על הכשרים שאינם נותנים ללא תשלום, בכך אף אחד אינו מוכן לעשות שלא על מנת לקבל פרס, אבל ישנם רבנים שקורים להם לדבר למען תלמוד תורה, למען ישיבה, הללו מתנים מראש כמה ישלמו... - אוי לאותה בושה! הכותב ממשיך ומנתח את המצב באותן הזמנים, הוא מביא את כוונותיהם של אותם הרבנים, הוא מבכה את העובדה שבראשם של אותם הרבנים אין כלל עולה על הדעת

שעומד ומעמיד פנים כאילו הוא מלא יראת שמים צריכים להוריד את המסוה, איזה רב הוא מי שאומר אמת ומי הוא המעמיד פנים, מי הוא דובר אמת ומי הוא צבוע? ולכן רבותי, אם כבוד התורה חשוב ויקר לכם, אם אתם רוצים להרבות כבוד ישראל והכבוד העצמי שלכם שלדאבוננו ירד לתחתית השפלות, ואז תכניסו סדר לענין, תבררו את הפסולת מתוך האוכל, עוד פעם ועוד פעם, אל תפחדו מאף אחד ושישאר רק "ועוד בה עשירה" אבל שיהיה "זרע קודש מצבתה" ואף אחד, שיהיה הגדול ביותר בתורה, אם הוא מחלל שם שמים, הוא חייב להישאר מחוץ למחנה, ואז כבוד התורה וממילא יחד עם זאת כבוד הרבנות יקבל את הברק הנכון ואותם היהודים שיראת השמים נוגע ללבם ישמרו עליכם, ובכל דבר שבקדושה יסייעו בידכם ויוכלו הרבה לסייע בעניני חיזוק התורה והיהדות, מה שעתה לדאבוננו ירדה עשר מעלות אחורנית, וכבר הגיע הזמן של כי עת לחננה כי בא מועד!... - [נמצא דמה ששכיחים כהיום רבנים המתכבדים לדרוש בהספידא או בשאר הזדמנות ודורש בהתלהבות על שפלות הדור בו בזמן שהוא המסייע היותר גדול על ידי נתינת הכשרים לבשר מפוקפק או חלב גמור או בנתינת חיזוק לאותן מנהיגים העומדים מתחת המסחר הענקי של מכירת בשר ספק נבילות וטריפות וודאי חלב לכל המדינה. כל זה כבר היה לעולמים במדינת הזוהר שלנו וההיסטוריה חוזרת על עצמה].

במלים אלו סיים הרב מנדלוביץ את דבריו, ועתה אני שואל אתכם רבותי: האם חסר עוד משהו שצריכים להוסיף על הנעשה בזמנינו? האם בדורנו לא עשינו את אותו דבר? החילול השם הגדול וכמו כן העובדה שלא הרפורמים או הקונסרבטיבים נוהגים כך, אלא כאלו הרוצים להוכיח כי

נשאלת השאלה האם מה שקורה היום בארצות אין המצב דומה גם בזמנינו היום? בזמננו במשך 60 שנה למרות שכבר הגיעו לארצות הברית אלפי יהודים יראים ושלמים, חסידים ואנשי מעשה, וישנם כבר עשרות ישיבות וראשי ישיבות מרביצי תורה, צדיקים קדושי עליון חסידי ואנשי מעשה, כאלה שאינם מכורים לעגל הזהב. אדרבא, הללו מרביצי תורה וחסידות עם יראת שמים באופן מיוחד, אבל לדאבוננו בעוונותינו הרבים השליטה אינה אצלם, כי אותם אלו המכורים לכסף רצו להיות בעלי הבתים ומנהיגי עולם התורה והחסידות ומצאו דרך חדשה איך להשתלט על הכל בכח הזרוע, בטרור חזק ואוי לאותו אחד שיעמוד מנגד אותם בעלי המסחר, אותן האנשים השחורים מוכנים לקצר אחד את ימי השני לא בשם המפורש אלא פשוטו כמשמעו - על ידי שהם מוציאים את האקדח מן הכיס של הבעקישע או מתחת לשטריימעל... - הרב מנדלוביץ ז"ל מסיים את רשימתו בדברים כדלהלן:

ד. רבנים צבועים

כל מה שכתבתי לעיל, אינו חדש, כל הרבנים הישרים יודעים זאת, ולאחרונה ביום ראשון יצא לי לשמוע איך שרבנים אמיתיים דיברו נגד הרבנים וזעקו נגד אותו סוג של רבנים ואמרו: חייבים להוריד אחת ולתמיד את המסוה מעל פניהם, כן רבותי! זה היה יכול להיות הדבר הטוב ביותר, אבל עירוב פרשיות יש כאן, קורה תוהו ובוהו בעולם, אין יודעים מי מותר להם להיות אלו שיורידו את המסיכה מעל פני אותם הרבנים, ומי הם אותם הרבנים שמעל פניהם חייבים להוריד את המסוה, מה שקורה שיתכן מאוד שדוקא אותו אחד שעומד וזועק שיש להוריד את המסוה מעל פני אותם הרבנים, דוקא ממנו

ענין רע ראיתי בהעיר הזאת אשר תסמר שערות ראשי, השו"ב מורטים בעצמם נוצות העופות ששוחטים. ויש שו"ב ששוחטים ביום ה' ו' עש"ק עד ב' אלפים עופות ומורטים הנוצות, ובליל שבת קודש נלאו הידיים שלו לאכול, ויש מהם אשר בני ביתם תחבו הכף לתוך פיו בלילי שב"ק לאכול, **כי לא היה לו כח לאחוז הכף הלא שחיטתו נבילה גמורה והכלים אסורין, בין כך וכך נתפגלו בטנם של יהודים בנבילה וטריפה ר"ל**, ואמרו חז"ל עד שיתפלל אדם שיכנסו דברי תורה לתוך מעיו יתפלל שלא יכנסו דברים אסורים לתוך מעיו, כי כיון שנכנס דברים אסורים לתוך מעיו הוברח רוח היהדות ונתגברה התאוה ר"ל לכל דבר תועבה עד שקשה לעשות תשובה, וכ"ז בגרם המדינה שנקבצו מכל הארצות טובים ורעים ואין להבחין, עכ"ל.

הסיבה למה עשו את זה כך, שהשוחט יאחז את העוף ביד היתה טובה להלכה, אבל זה רק בשחיטה קטנה, ומכיון שלא הרבנים הם בעלי בתים על הכשרות, [וגם הרבנים אינם יודעים את כל הסיבות והבעיות והמכשולות, מה כשר, ומה טרף, מכיון שהוא לא היה שוחט ולא עסק לבד בכל הדברים כדי שייבין הכל על בוריה, כמו שכתב שוחט לפני 80 שנה לערך, בספר השוחט והשחיטה, שאם הרב אינו שוחט בעצמו ועושה כל הפעולות בכשרות אין לו שום ידיעה ולא מבין בכלל מה כשר?] וישנם שחיטות שלא איכפת להם בכלל הכשרות, ושוחטים הרבה בין אם כשר בין אם טרף, ומוכרים ממילא בזול את העופות, מכיון שהשחיטה לא עולה הרבה, ונהיה תחרות על המחירים, וזה ידוע שכל אחד מחפש בזול, כי הפרנסה קשה מאוד, וכך נעשה השרשרת של מאכילי טריפות.

מה עשה הבעל דבר כדי שכולם יתחילו לשחוט עוד יותר ועוד יותר עופות לשעה,

הינם הממשיכים החזקים והטובים ביותר מן האורטודוקסיה, ועוד כאשר מחוגם הודיעו ומחו בענין אותו איסור דאורייתא באותו עונש כרת רח"ל, שהסתובבו אצלם במשך שלשים שנה והכשילו רבבות מישראל באכילת נבלות וטרפות ובאותו חטא חמור, ואותם ה"רע-בנים" יש להם את העוז לקום ולהעיז פנים במצח נחושה בעינים ואומרים על חלב דאורייתא שהוא לא חלב, בדיוק כאילו היו אומרים על יום שהוא לילה... - עד כאן ציטטנו את דבריו של הרב ר' פייוויל מנדלוביץ במה שאירע לפני שמונים שנה, עתה נקפוץ קצת אחורנית ונראה מה קרה לפני מאה שנה מחוץ לניו יורק.

כל זה כתבנו לפני כ-40 שנה בארצות הברית, ועכשיו נכתוב על המצב בארצינו הקדושה. הכשרות של השחיטות כאן בארץ פי 200 אחוזים יותר גרוע מארצות הברית, למשל בארצות הברית יצאו 12 רבנים נגד השחיטה המהירה שמי ששוחט יותר משש מאות עופות לשעה כשהגוי אווז את העוף, והשוחט רק אווז את הראש לשחיטה, וזה אסרו כל הרבנים הגדולים וגם נתפרסם בשו"ת.

זאת אומרת אם בשחיטה הזאת (קעפעל שחיטה), מותר לשחוט רק 600 עופות לשעה, [וזה רק לשוחט הכי הטוב המומחה ורק בדעיבד גדול ובה"מ יכולים אולי להכשיר את זה], אז בלקיחת העוף ביד היה אסור לשחוט יותר מ-250 מכסימום לשעה, והאמת כאן בארץ שוחטים 900-1200 לשעה, כשהשוחט אווז לבד את כל העוף ביד.

כאן בארץ השוחט אווז את כל העוף ביד במקום שהגוי יאחז את זה, וממילא היד נהיה כבר כמו אבן, ואין שום הרגשה לא לסכין ולא לשחיטה, ושוחט נבילות וטריפות [ספר רנו ליעקב הרידב"ז (שכתב ספר על ירושלמי) בהקדמה של חיבורו על התורה - וכתב: עוד

ובוטשערס כשירים, אבל אין בכחם להועיל כלל כי בעיני העם שפל מאוד כבוד הרבנים, [כל זה ממש הוא מצבנו גם היום, השטן מרקד בין הרע-בנים והקצבים והמכשירים שלהם, ועושה כל הפעולות להכשיל את בני ישראל הקדושים בפיטומי איסור, וכשרב גדול ויר"ש לאמיתו צועק ומוחה שאינו כשר, משפילים אותו ומבזים אותו בכל מיני בזיונות, וההמון אינם מבחינים בין רב לרב ובין שו"ב לשו"ב והאמת נעדרת]

בראותם מעשיהם לא יבינו אח"כ בין רב לרב, בין שו"ב לשו"ב, בין בוטשער לבוטשער, כי בהדי הוצא לקי כרבא, כמאמר חז"ל, ואין להבחין איזה בשר כשר ואיזה טריפה כי על כל החלונות נדבק "טאבלינע" [מודעה] הוא הודעה כאן יש למכור בשר כשר ובכל מקום שהולכים שם תיבת בשר כשר באותיות בולטות לעינים, עד שלא מוצא כלל במדינה הזאת בשר טריפה והכל כשר, והיהודים הכשירים בעלי תורה והחרדים לדבר ד' נשבר לבם בקרבם ומיגיעים להכשיר הבשר, אבל מה יעשו לנגד המון שנתקבצו מד' פינות העולם שאין משימין לב לכשרות כלל, כי אכלו נבילה וטריפה גם על הספינה, והמה אינן רוצין לשמוע כלל, מפי החרדים לתקן העיר במאכל כשר, ורבניהם ושובי"ם ובוטשארס עוזרים להם להוזיל מקח הבשר, וכולם פונים אל המציאות הזאת, בשר זול בשר זול (ר"ל בשר זולל בשר זולל), ומוכרח הבוטשער היהודי הכשר להוזיל ג"כ, ומבשר כשר לא ירויח כשימכור כמו הבוטשער המוכר טריפה.

[וקרוב לזה החורבן בזה"ז במדינת אייראפע לפני מלחמת עולם השני' כשהיו שנים כתיקונם ה' אצל כל מטבחים לכה"פ שני סוגי בשר: 1) בשר כשר. 2) גלאט כשר. מובן שבשר גלאט ה' מחירם ביוקר מופלג מבשר כשר ורק מדקדק אמיתי ה' מבזבז מהונו ורכושו כדי להשיגו, והאדם הפשוט בצירוף

תפס אותם בחומרא, שהשוחט מחזיק את העוף לבד, ולא איכפת לו לבעל דבר, כי ממילא הכל נבילות וטריפות, מפני שמחייבים את השוחטים לשחוט יותר ממה שאפשר לבן אדם לשחוט, שיהיה לו הרגשה, והשוחט בגלל פרנסה צריך להמשיך בעבודתו, ועושה הכל על חשבון הרבנים, וגם מקבלים בהרבה מקומות המשכורת לפי ההספק כמה עופות הוא שוחט לשעה, ממילא יש תחרות בין השוחטים מי מקבל משכורת יותר גבוהה על חשבון נבילות וטריפות, ועל פי ההלכה מאבד את נאמנותו וזה כבר טרף, וכך אחד משך את השני, וכולנו אוכלים טריפות, ועוברים על איסורי תורה החמורים.

עוד דבר שקרה כאן בארץ שמתירים פגימות גדולות בסכין, מה שאני למדתי אצל שוחטים שהיו שוחטים לפני 130 שנה, וכולם אמרו על הפגימות שמתירים היום זה פגימה, וממש נבילה דאורייתא.

אז מה העצה? להחזיר עטרה ליושנה, לקחת שוחטים טובים ולעשות רק שחיטות קטנות, כי בסטונאות הכל טרף, וכבר לא מדברים מזה שרוב הבשר שאנחנו אוכלים בא מערבים, ויש על זה אלפים כתבות בעיתונים, איך שתופסים מידי יום ביומו שמביאים בשר מערבים ומוכרים את זה בכל ירושלים, ובכל ערי הארץ, אפילו במקומות הכי הטובים, כי השטן הוא הבעל הבית, כידוע, אז איפו היגענו? מה אנחנו אוכלים, ומפני זה יוצאים רוב הבנים לתרבות רעה.

וזה לשון הרדב"ז הקדוש בהקדמת ספרו על התורה:

גם הרבנים היראים אנדה השפעתם

לא אחד שמצאתי במדינה הזאת גם רבנים בעלי תורה ויראי ד' מרבים, וכן שו"ב

למהדרין מן המהדרין שחיטה, בדיקה, ניקור, ונמלח והודח, תחת השגחת הרב פלוני אלומי, יאכלו ענוים וישבעו, ועי"ז מתפטמים בבשר מפוקפק ספק נבילות וטריפות].

קורא יקר, מן הסתם כשאתה קורא שורות הללו חיל ורעדה יאחזוך ופלצות יבעתוך, מגודל רשעת השוחטים דאז ותמ"ה תמ"ה תקר"א, על היראים דאז איך לא הרגישו בזה שאוכלים ממש נבילות וטריפות, אך מה נאמר ומה נדבר, כשנגלה לך, שגם היום מצוי ושכיח מאוד כל ענין זה, ופוק חזי, לך נא ודבר עם השוחטים אחרי כלות עבודתם שלהם, ותראה את מצבם, עיפים ומעוצבנים, עכ"ל.

[וגם אל תאמין כשהשוחט יגיד לך שהכל כשר, כי כבר כתב הרשב"א זי"ע ששקר בימינם, ואי אפשר להאמין להם, אבל ב"ה ישנם הרבה שוחטים שיש בהם ניצוץ יראת שמים וכואב להם ומספרים את האמת (ספר שחיטת ואכילת בשר כהלכתה)].

הרוצה לראות מה שכתבו כל גדולי וצדיקי ישראל על הכשרות והשחיטות יעיין בספרים אלו:

שלא הי' המטבע שכיח - והרבה שלא אכלו בשר רק משבת לשבת - הספיק לו בשר כשר.

לא כן במדינת אמעריקע אשר לקתה בכפליים לא די שהיר"ש ירדה אלף מעלות אחורנית עד ששורר הבדל גדול בין מושג יר"ש בזמנינו לבין אדם ישר ותמים שבימי קדם וטובה צפרנן של אותן תמימים מכריסן של היראים דעכשיו. עוד זאת שהמטבע שכיח ואין אדם שבע רצון מאכילת כשר בלבד אלא רוצה רק גלאט כשר למהדרין מן המהדרין. ומאליו מובן שגם אחר הסכמת בנ"א לאכול רק מין זה הבהמות לא הסכימו לייצר ריאות כאלו בלבד כמו שא"א לעשות כל עליות של ס"ת ששי או מפטיר. וכתוצאה מזה נתחכמו בעלי מטבחים לחתום חותמת גלאט כשר על הכל ובאופן זה השיגו המטרה שהזאב יהי' שבע והכבש ישאר שלם, והעולם אינם מתבוננים היאך במציאות להעניק כמויות גדולות של מיליאנען פונט בשר בהמה לכל המדינה ואוכלוסיה בחותמת גלאט כשר, כל זה לא איכפת להו ואין רוצים לדעת. כי להם העיקר שיש להם די סיפוק בנפש שלקחו הבשר באיטליז אשר עלי' בולטים אותיות גדולות - קידוש לבנה - בשר כשר גלאט

אנציקלופדיה למלחמת השחיטה

בו יובא המלחמות הגדולות של הצדיקים ככל הדורות נגד השוחטים הקלים שהכשילו את הכלל ישראל בנבילות וטריפות

י"ג חלקים

חלק ג': יבואר, המלחמה הגדולה של רבינו הקדוש בעל דברי חיים זי"ע. - מבאר איך ששלשה וחצי מיליון יהודים יצאו מן הדת עבור שוחטים קלים.

חלק ד': יבואר, הסודות נוראים גלויים מבעל עשרת השבטים עם חיבורו "ספר האבי"ב ראשי תיבות אחינו בני ישראל בגולה. נדפס בספרים....

חלק א': יבואר, המלחמה הגדולה של רבינו הקדוש המקובל האלוקי רבי נתן אדלער זי"ע.

חלק ב': יבואר, המלחמה הגדולה של רבינו הקדוש הבעל שם טוב והרב המגיד ר"ר בער ובעל התניא זי"ע.

וטריפות חלב ודם, בדרשתו הגדולה ב"ג מדות של רחמים. (בשנת תשל"ט - תשמ"ג)

חלק י"ג: יבואר המלחמה הגדולה של כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א במלחמתו נגד המאכילי טריפות בארצות הברית.

חלק י"ד: יבואר המלחמה הגדולה בהירחון די שוחטים שטימע, מלחמת השוחטים נגד הבוטשערס מאכילי הטריפות בארצות הברית.

חלק ט"ו: יבואר המלחמה הגדולה של הגאון הרב יהודה שיין שליט"א במלחמתו נגד המאכילי טריפות הגדול הרב ווייסמאנדעל, שמכר את עצמו עבור בצע כסף למשפחת רובאשקין מהמאכילי טריפות הגדולים ביותר בארצות הברית.

חלק ט"ז: יבואר המלחמה הגדולה נגד התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדה שמאכילים נבילות וטריפות חלב ודם ותולעים עשרות בשנים במזיד, ושומעים על הטעיפס איך שיודעים רבונם ומתכונים למרוד בו, כמו שעשה השבתי צבי ימש"ו בשעתו.

יוצא לאור בירושלים עיה"ק - על ידי מכון למחקר מלחמת העולם - ועולמות שחרבו, על מה ולמה נהרגו ונשרפו מיליוני יהודים, וסיבת האסונות המתרבות יום יום, ומה היא הסיבה האמיתית שנתעכב עד היום ביאת משיח צדקינו.

חלק ה': יבואר המלחמה הגדולה על השחיטה והשוחטים של רבינו רבי הלל מקאלאמאיי זי"ע. (בשנת תשל"ט - תשמ"ג)

חלק ו': יבואר מספר הקדוש קב הישר איך שמיליון יהודים נהרגו עבור שוחטים קלים (קב הישר פרק ק"ב). (בשנת תשל"ט - תשמ"ג)

חלק ז': יבואר המלחמה הגדולה של רבינו הקדוש בעל הרידב"ז על הירושלמי זי"ע. (בשנת תשל"ט - תשמ"ג)

חלק ח': יבואר המלחמה הגדולה של רבינו יעקב יוסף בארצות הברית, איך שעבור תיקון הכשרות הרגו אותו, זי"ע. (בשנת תשל"ט - תשמ"ג)

חלק ט': יבואר המלחמה הגדולה של הגדולי ישראל בווארשא לפני פרוץ מלחמת הראשונה. (בשנת ת"ש).

חלק י': יבואר המלחמה הגדולה של רבינו הגדול רבי אליעזר זילבער זצ"ל בארצות הברית. (בשנת תשכ"ב).

חלק י"א: יבואר המלחמה הגדולה של הגאון הקדוש כ"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א במלחמתו על פירצת הניקור בארצות הברית. (בשנת תשל"ט - תשמ"ג)

חלק י"ב: יבואר המלחמה הגדולה של רבינו הקדוש האדמו"ר מקלויזנבורג זצוקלה"ה, במלחמתו נגד המאכילי נבילות

הקדוש ברוך הוא לעשות ספה לצדיקים מעורו של לוינתן שפאמר "התמלא בשפות עורו". (תלמוד בבלי, בבא בתרא עד-עה).

(ב) לא כל אחד יזכה לראות מלחמה זו במדרש [ויקרא רבה יג ג'] אמר רבי יודן ברבי שמעון: כל ביהמות ולוינתן הן קניגין

(א) עתיד גבריאל לעשות קניגיא עם לוינתן

אמר רבי יונתן: עתיד גבריאל לעשות קניגיא עם לוינתן שפאמר תמשף לוינתן בפה ובחבל תשקיע לשנו, ואלמלא הקדוש ברוך הוא עורו אין יכול לו שפאמר העשו גש חרבו... "אמר רבי יוחנן עתיד

תצא, חדוש תורה מאתי תצא".
אמר רבי ברכיה בשם רבי יצחק אריסטון:
עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות לעבדיו
הצדיקים לעתיד לבוא וכל מי שלא אכל
נבלות בעולם הזה זוכה לראותו לעולם
הבא הדין הוא דכתיב "וחלב נבלה וחלב
טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא
תאכלהו" (ויקרא ז) בשביל שתאכלו ממנו
לעתיד לבא לפיכך משה מזהיר לישראל
ואומר להם "זאת החיה אשר תאכלו".

של צדיקים לעתיד לבוא, וכל מי שלא ראה
קניגין של אמות העולם בעולם הזה, זוכה
לראותה לעולם הבא כיצד הם נשחטים
בהמות נותן ללוינתו וקורעו ולוינתו
נותן לבהמות בסנפיריו ונוחרו, וחכמים
אומרים זו שחיטה כשרה היא. ולא כף
תנינן: "הכל שוחטין ובפל שוחטין ולעולם
שוחטין חוץ ממגל קציר והמגרה והשנים
מפני שהן חונקין"? אמר רבי אבין בר פהנא:
אמר הקדוש ברוך הוא "תורה חדשה מאתי

אור הזוהר 829 גיליון חודש תשרי תשע"ה

רגל אחד: החזנים המוליכין מחוץ
למחנה תפילות כלל ישראל.
רגל ב': שוחטים המאכילים נבילות
וטריפות לבני ישראל.
רגל ג': סופרים הכותבים תפילין ומזוזות
פסולים, ותו לא צריך לכולם.
רוח הקודש גלוי - מאיש קדוש -
בשחיטות

ב. בספר זוהר דעת דף ס"ג מביא מספר דרך
הנשר, (ומובא ג"כ בספר שמרו משפט -
שיחות דף ע"ב) וז"ל:

כ' בס' דרך הנשר בשם הגאון ר' יצחק
ראב"ד ווערבא שהה"צ ר' עקיבא יוסף
שלעזינגער ז"ל (חתן הגה"ק ר' הלל מקאלאמייא
זצ"ל) כתב בספרו שמרו משפט שבשנת
כת"ר לפ"ק בערב פסח בא לבית חותנו
איש אחד מאזיען בשם ר' אליעזר ב"ר
שמעון ממדינת טיבעט (שבוא בן יאפאן וחינא)
ודבריו הי' רק בלשה"ק ובקשתו הי'
מחותנו הה"ק ר' הלל זצ"ל להיות אצלו
פסח בלבד, ורק בתנאי זה כי הסדר יעשה
הוא בעצמו על שלחן מיוחד לו, והוא יתן
לו המצות וצרכי הסדר, ונרצה לו, והי' כן,

שאלה, אני מבין טוב למה כבודו עוסק
בהפצת הזוהר הקדוש, כדי להביא את
הגאולה, אבל למה כ"ק האדמו"ר כותב כל
כך חריף נגד רבנים צדיקים שמוסרים
נפשם להחזקת הכשרות, וכאילו כמעט
הכל טרף כפי ששמעתי ממכם בדרשה
בראדיו 2000?

תשובה! אותם הרבנים הם בכלל לא
צדיקים, הם רבני הערב רב שמאכילים את
בני ישראל בנבילות וטריפות, וזה כבר
התחיל לפני מאות שנה, ראה מה שכתבו
הצדיקים לפני מאות שנים, וזה האמת
היחידי, וכתבתי על זה מאות ספרים, וניתן
לכם דוגמה שתבינו במה מדובר, ואיך
שהס"מ מנהיג אותם, ולמה דוקא אותם!!!

א. בספר דרך הנשר מביא קטע העוסק
בשנת תר"כ בעניני חזנים, שוחטים,
שצ"ס, ובתי כנסיות, ובטרם נפתח באותו
קטע נביא הקדמה מדברי החתם סופר
בשו"ת או"ח סימן ר"ה אשר בו הוא
כותב:....מלך זקן וכסיל [הוא היצר הרע]
יושב על כסא של ג' רגלים:

הקליר, **ובו דרש ע"ד האמת וכו' עם עמקות אשר ל"ה מוחי סובל, בשרשי הגלגולים, ועד"ז גילה לי הנשמות של דוריני, ואמר כי הראשונים מן לועזים בלע"ז המה באו בגלגול מן דור של כת ש"ץ ימ"ש, כאשר נכשלו עם חצונים ובאו לחיצונים.**

ואעתיק ממקצת **מספר האבי"ב** מהנוגע לדעת בדורנו וז"ל: ר' נתן אדלר ותלמידו ר' משה סופר מפ"ב מקובלים בנסתר, רנ"א רצה לפסול השוחטים דפפד"מ, ולהכניע חותם הס"א ששורה על שוחטים פסולים **בסוד על חרבך תחי' וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הס"ם העמיד עליו רודפים קצבים והוצרך לברוח מפ"פ ועל ר' משולם טימסניץ מפ"ב כ' נשמת שרף - ועל הנוב"י כ' עינו כעין חשמל - ועל מדינת מעהרן פיהם כ' נחתם היא עם חותמו של ס"מ ר"ל, וישמור עצמו כל בעל נפש לעבור שם (ואין לך דבר שעומד בפני התשובה).**

ובעיר פראג כ"ז שהי' הנוב"י בחיים ל"ה יכול הס"מ להיות שם, רק בדוחק בבחי' אורח ועכשיו מולך שם, ותחלת הקלקול יצא ע"י חזן וקאה"ר וכו' - ועל בתי כנסיות אלו כ' שם כל תפלתם בהם תועבה כמו אשר מתפלל בבית הכבוד, וגרוע יותר כי שם אשר מזכירין שם, ועוד זאת הי' לי לפלא, כי בבית מו"ח היה כלב מונח תחת שלחנו תמיד ובשום אופן ל"ה כח לגרשו מן הבית, וכל הכאות בו לא הועילו, וכאשר ראה הוא כן אמר לי למה אינו מתקן את הכלב הזה, וכי לא ידע מנהו כי זה הי' רב לוע"ז ממקום פלוני ושהי' סמוך לו, אשר קללו בקללות נמרצות, ונתגלגל בכלב הזה, והיא בסוד ויקרא ל"ה נובח בשמו, כי לה ר"ת לשון הנכרים, (וכזה כ' בילקוט ראובני גם בר"ת לשון הרע).

ולא אכל בליל פסח, כ"א כשיעור כזית מצה כהלכה, ושוב לא אכל כל הפסח עוד מצה, ורק אכילתו הי' מפירות ותפוחי ארץ ולוזים, ולא רצה לקבל שום מתנה, ולא שום ממון ולא צרכי נסיעה וסתם שם והדברי' אשר שמעתי ממנו וראיתי אותו החג אכתוב קצת אשר בזכרוני.

הסדר הי' בלהבות פלאים כל פסוק אשר אמר בקול הי' מתרגם אותו בלשונו אשר לא נודע לנו, ורק איזהו דברי זוהר ומדרשים אשר אזכיר בתוכם שמענו, התפלל בהתלהבות בקולות וברקים לערך ב' או ג' שעות ואח"כ בא לביתו וטעם רק תפוחי ארץ בצים ופירות וכיוצא בלא בשר ומצה, ולא הי' זמן לשמוע ולדרוש ממנו, כ"א בחוה"מ וביו"ט דרשתי ממנו על מהותם ומהות תורתם, וא"ל כי הוא משולח ובא בטעם כמוס ע"פ מצות הראשים, כאשר אביו הוא ג"כ ראש הב"ד, וביניהם הם במספר לערך צ"ו אלפים ב"י תחת דגלם, וסדר הזה עם שרי עשרה שרי חמישים שרי מאות שרי אלפים והם מקיימין המעשרות, וכל בי עשרה ביכלתם להחזיק פרנסת מנהל ת"ח היושב עה"ת ועבודה ומלמד עמהם בשבתות ומועדים בקביעות עתים לתו' לפי יכלתם, ראש הנשיאים הוא מקובל ובעל רוה"ק והוא מנהיג הדור ע"פ הוא נעשה כ"ד, צדיק מושל ביראת אלקים ולא לבד לשפוט את עדתם כ"א כמו שכ' אצל בני יששכר יודעי בינה לעתים מה יעשו ישראל בכל הגולה, **ואצלו ספר בשם האבי"ב (ר"ת אחינו בני ישראל בגולה).**

הסוד הגדול: והנה מה שדיבר בסוד עם מנו"ח זצ"ל לא אדע, ורק אשר שמעתי וראיתי ממנו אני כותב כי שקר שנאתי, והנה האיש הזה דברתי עמו בד"ת ביו"ט והוא רצה רק בלימוד הפייט של ר"א

לאכול בשר, והוא אומרם (פסחים מ"ט) **עם הארץ אסור לאכול בשר**. ואף על פי שאמרו רז"ל (ברכות מ"ז) מי שקרא ושנה ולא שימש תלמידי חכמים, הרי הוא עם הארץ, אפילו הכי גבי אכילת בשר, אפילו למד ספרא וספרי וכולהו תלמודא, עם הארץ הוא לגבי אדם הראשון, ועל שנחלש צלו ונמשל כבהמה, נאסר לו. אוי לכם עמי הארצות, וגם לומדי המצות בלא עיקר ידיעתם ומקילין בהם, ואינכם נלאים לחזור ולהחמיר אפילו כחוט השערה, ע"ש יותר באורך.

משה נצטווה על פה בכל דיני שחיטה, כמו שכתוב ושחטתם בזה ואכלתם: וגם אמר (דברים י"ב) **וזבחת מבקרך ומצאנך כאשר צויתך**, ונתעוררו חז"ל לומר **שנצטוו משה על פה בכל דיני שחיטה**, ועל כן אמר שאול (ש"א י"ד) **ושחטתם בזה ואכלתם** ונראה שציום על פה. **השוחט האכזרי אינו מביט בכפיית הבהמה, אבל הוא מביט בנשים ראו שאני הרב הגדול, שקול אני כסמא"ל, הלוקח נפשות:** ועתה בני, שמע מה עושים בני השחיטה: לוקחים הסכין ביד רמה, ועומדים על הבהמה בקומה זקופה, והבהמה מוטה ובוכה ומוסרת עצמה, כי אין כח בידה, ואותו אכזרי אינו מביט בכפיית הבהמה, אבל הוא מביט בנשים ובהדיוטים, ראו שאני הרב הגדול, שקול אני כסמא"ל, הלוקח נפשות, ואחר כך רואה המנות הנתונות לו ושמח בהם, ואשתו מקבלתם בסבר פנים יפות ומתיהרת בשכינות, ראו מעלתנו ומעלת הרב הגדול סמא"ל. כה יחיו וכה יאריכו ימים, אם לא תביאם מעלתם להשחט גם הם כמותם. כי הבט וראה כמה הוא גדול רבינו הקדוש, ועל שלא חס באותו עגל ואמר לו לכך נוצרת נתיסר ביסורין קשים, ותורתו לא הגינה עליו (ב"מ פ"ה), עד כאן

וחשבתי שאינו כדאי להזכיר זה למו"ח, אך בא היום וכו', ספרתי דברים הנ"ל למו"ח אשר אמר לי האיש הנעלמי הנ"ל, והשיב לי אני לא אדע איזה תיקון לעשות לו, והגדתי זה להנ"ל, וא"ל זה תיקונו אשר יעשה לו והגדתיו למו"ח ועשה כן, ומן אותה השעה נעלם הכלב ולא בא עוד והי' לפלא, וגם בעיני יפלא, והאיש הנ"ל ברגלו בא וברגלו הלך בבוקר אור אס"ח אחר תפלת שחרית, והי' ברצונו שיסע על מסילת הברזל כנהוג ולשלם בעדו ולא רצה לקבל שום ממון לעזר וכתב, כ"א לקיים את פקודתו אשר קבל מן הראשים שלהם, להיות פסח אצלינו לבד, ושוב לשוב לדרכו אשר פנה על דרך קאשויה, ומשם דרך פולין ורוסיה לפנות, והלכתי אני עם בני הישיבה שלי שהי' לי לערך ע' תלמודים אז, ללותו לדרכו, עד כי נעלם. ע"כ.

ג. ספר הקדוש שבט מוסר פרק ששה ושלשים

בו יבואר עד כמה כוחות הטומאה והחיצונים משתדלים בכל כוחם שהשוחט יאכיל טריפות לישראל, ולהכשיל את ישראל באכילת נבילות וטריפות. גם יבואר בו גודל האיסור לאכול בשר אפילו למי שקרא ושנה, זולת לצדיק גמור, וגם כן עם שמירה מעולה. טעם שבעל תשובה לא יאכל בשר כי אם בשבת.

לא הותר לאכול בשר רק לצדיק וצלם אלקים על פניו: כלל העולה, שלא הותר בשר רק למי שהוא צדיק דצלם אלקים על פניו. ושר העוף והבהמה מתיירא ממנו. ולכן אחר שחטאו ישראל בארץ וגלו, כל החיות מתגרות בהם עד שנסתלקו מדמות עליון, שעל אותו הדמות אמר הקדוש ברוך הוא (בראשית ט') ומוראכם וחתכם יהי', ושבו כבהמות נדמו, באו רז"ל שהם צדיקים גמורים, והרמיזו בדבריהם שאין

ששייך לכלבים, ועליו נאמר (שמות כ"ב) **לכלב תשליכון אותו**. על כן מי שנגע יראת אלוקים בלבו אל יסמוך על השחיטה של אלו השוחטים.

מי שיש לו יראת שמים לבלתי שמוע אל המנהג הרע הזה שלא תאכלו בשר הנכשר מכח מיעוץ שהייתה טריפה הסיירכא מצד הדין: עוד שנית בענין משמוש בסירכות למעך בה שנוהגים העולם ונתפשט הנגע בהרבה מדינות וקהילות וממעבים אפילו בנסרך שלא כסדרן שהוא טריפות הנזכר בתלמוד. **ובארץ ישראל ובכל תפוצות ישראל היושבים במלכות ישמעאל כלם מטריפין ואינן ממעכין כלל הסירכות.** ועל כן **מי שיש לו יראת שמים לבלתי שמוע אל המנהג הרע הזה שלא תאכלו בשר הנכשר מכח מיעוץ שהייתה טריפה הסיירכא מצד הדין.** ולא תקנו בשר מהטבח עד שתדרשו אחר זה. הגה"ה. כתב רמ"א בש"ע יו"ד סי' ל"ט סעיף י"ז וזה לשונו: **כבר נהגו בכל מדינות אלו למעך, ומכל מקום צריך להיות הבדוק ירא אלוקים שיודע ליזהר למעך בנחת שלא ינתק בכח עד כאן לשונו.** וכתב הט"ז על זה, וראוי להזהיר השוחטים והבודקים שלא ימעכו כל כך בחזקה, אלא לגלגל בין האצבעות, וקצת בדרך המיעוץ. וראיתי עוד לקצת בודקים אינן נזהרים למעך בנחת, כי סומכים על נפיחת הריאה, והם מאכילים טריפות, דודאי בכל סירכא גמורה אין נפוח עד כאן לשונו.

הרבה בודקים סומכים להתיר גם בספק איסור, כיון שאינו מבצבץ, ואם היה מנפח כראוי היה מבצבץ, הם מאכילים טריפות לישראל: וכתב עוד בטורי זהב וזה לשונו: דמה שאנו נוהגים לבדוק בנפיחה ושמים רוק או מים על מקום הסיירכא, וסומכין על זה להכשיר, היינו על ידי נפיחה, לפי שכבר

לשונו לעניננו ע"ש באורך נפלאות השם.

בעונותינו הרבים, בדור הזה יש הרבה מעמי הארצות שנותנין להם קבלה, אף על פי שהשוחטים עמי הארצים גמורים וקלי הדעת, שאין בהם יראת שמים כלל: והנה החומרות מצד הדין הם אלו: ראשית הוא דבר גדול מאד מחמת בדיקת הסכין של שחיטה. אף על גב שרבותינו ז"ל אמרו (חולין ג'): **רוב מצוין אצל שחיטה מומחין הן יש מקומות שיש רבים מן העם נמצאין אצל שחיטה בלתי מומחין.** ועוד ראינו במקצת מקומות כי רבים מהמומחים רחקו לבם מיראת חטא, ואשר אינו ירא לבו לא יבין לדקדק בבדיקת הסכין, כי צריך לכוין לבו במאד בבדיקתו. הלא תראה כי יבדוק האדם פעמים ושלש ולא ירגיש בפגימה דקה, ואחר כך ימצאנו, כי הכין לבו באחרונה. ובבחינת חוש המשוש כפי כוונת הלב. (הג"ה. ועתה בעונותינו הרבים, בדור הזה יש הרבה מעמי הארצות שנותנין להם קבלה, אף על פי שהם עמי הארצים גמורים וקלי הדעת, שאין בהם יראת שמים כלל, ויש שאין להם כלל נדן לסכין שלהם, אלא מניחים כך אפילו שלא במקום מוצנע. והסכין צריך להיות חד וחלק, וזה על פי הרוב אינו חלק, אלא מגעתו כמגע ראש השבולת [שאינו חלק כל כך, עיין רש"י חולין (יז עמוד ב')]. ויש מדברים בשעת הבדיקה - בודאי בשעה שהם מדברים אין להם כוונה על הבדיקה, אלא מעבירין באצבע בהולכה והבאה במהירות בלי כוונה.

מי ששוחט בסכין פגומה שמיתתו יהיה במגיפה, כי "פגימה" הם אותיות "מגיפה": ויש שוחטים ובודקים שהמה קלי הדעת ופושעים. וידוע שכל מי ששוחט בסכין פגומה שמיתתו יהיה במגיפה, כי **"פגימה"** הם אותיות **"מגיפה"** ואם אין מת עתה במגפה מתגלגל נשמתו שימות במגפה. וגם נשמתו יתגלגל בכלב, כי כל המאכיל נבלות וטרפות לישראל הוא גוזל ממה

שרבא דרבא של הפוסקים מכשירים, למחש בעי. וזה החסידות עדיף טפי מכל מיני חסידות שבעולם כדכתיב (משלי כג ב) ושמתי שכין בלעך אם בעל נפש אתה; כי מאד צריך לזהר מכל צד נדנוד אסור ולהחמיר בענין הנוגע באכילה ושתייה, כי כל עמל אדם לפיהו (קהלת י ז), שאם יפגע באסור, נמצא הגוף גדל באסור ומשוי אנפשה חתיכא דאסורא, ורוח הטמאה היא שורה עליו, ואין דרך ומבוא לרוח קדשה שתשרה עליו, ומתוך כך מרעה אל רעה יוצא, ואינו יכול להבין ולהשכיל, לשמע ללמד וללמד ולכון ליראה ולאהבה את ה' הנכבד ולשמח בעדן חדוה, שמחה של מצוה, ולהתעצב בעדן עציבותא כדת מה לעשות. וכבר ספר הרב החסיד של"ה, שכשנפטר מרבו שלמדו חכמה, שאל ממנו, שילמדנו ארחות חיים, שיזכה בהם לחיי העולם הבא. ואמר לו, שיזהר בשלשה דברים, שיתקדש מאד בשעת תש' בקדושה ובטהרה ומחשבות טהורות, כדי שלא יהא יסוד הולד רעוע ונבנה באסור חס ושלום, שגורם לו שלא יוכל להשיג כל כך ארחות חיים, וכן שיזהר מאד באסור אכילה, כדי שלא יהא הגוף נבנה באסור, ושיברח מאה שערים של היתר, כדי שלא יכנס באחד של איסור. ועל כגון זה אמרו (חולין מד, ב) איזהו תלמיד חכם, הרואה טריפה לעצמו, שאף על פי שהוא מקל לאחרים, יחמיר על עצמו לצאת ידי כל הדעות. **והנה בקושי יוכל להמצא בהמה שתהא נקיה מכל דבר רע, ושתהא כשרה אליבא דכולי עלמא, ומי יוכל לעמוד על המשמר על זה, לכן הנאני מנהג חסידים ואנשי מעשה, שראיתי שלא היו אוכלים כי אם בשר עוף. אבל הדבר הקשה שצריך גם כן שיוכל לעשות גם את זאת שלא יסעד בבית אחר. אשרי אנוש יעשה זאת ויזהר**

עברה הסירכא על ידי משמוש, כמו שכתב בסעיף י"ג, ממילא לא היתה כאן סירכא כלל, בזה אנו מצריכין בדיקה לחומרא, דאם מבצבץ תהיה טריפה ואם לא תבצבץ כשר מצד הדין, כיון שאין כאן סירכא. **ודלא כהרבה בודקים סומכים להתיר גם בספק איסור, כיון שאינו מבצבץ, ושמא אם היה מנפח כראוי היה מבצבץ, והם מאכילים טריפות לישראל,** דאם כן למה לן למעוך והמשמוש בסירכא יחתוך אותה בסכין ויראה אחר הבצבץ, אלא ודאי דלא מהני להקל, דהבדיקה שלנו אינו אלא לחומרא. וזה מבואר וברור עד כאן לשונו.

אותם שנוהגין למעך בכח ולסמוך על הבדיקה, בודאי מאכילים טריפות לישראל: על כן ראוי ונכון להודיע זה הדין על ברור לכל השוחטים ובודקים, להסביר להם ולהבינם היטב, דמה שאנו נוהגים למעך ולמשמש, דאנו אומרים דמה שהלך על ידי מיעוץ ומשמוש בנחת לא הוי סירכא אלא רירין בעלמא. אבל אם היינו יודעים בודאי דהוי סירכא, לא מהני משמוש, כי אין סירכא בלא נקב. וקרום שעלה מחמת מכה בריאה לא הוי קרום. ואף על גב שהלך הסירכא על ידי משמוש ואינו מבצבץ, מכל מקום טריפה, אלא שאנו אומרים שלא היה סירכא מעולם אלא רירין, ומכל מקום צריך בדיקה לחומרא כדלעיל. על כן אותם שנוהגין למעך בכח ולסמוך על הבדיקה, בודאי העושים כן מאכילים טריפות לישראל.

ספר הקדוש פלא יועץ אות טרף

והנה בקושי יוכל להמצא בהמה שתהא נקיה מכל דבר רע, ושתהא כשרה אלבא דכלי עלמא, ומי יוכל לעמוד על המשמר על זה: כמה גדולים דיני טרפות! אשרי איש ירא את ה', שיוכל לזהר שלא לאכל מבהמה שהורה בה חכם שהיא טרפה, אף על פי

בחינת מת, והוא אבי אבות הטומאה וכו', ורמ"ח איבריו נטמאים וטמא טמא יקרא לכל דבר, ונעלם ממנו אמיתת החיות שהיא אלקות של כל העולמות, **ונטמא ונופל לדיעות זרות ואלהים אחרים, הם אלילים אלמים מתים וזבחי מתים יקראו להם.**

לכן התנאים ואמוראים ובעלי המדות וחכמי המשנה הם **שמרו נפשן שלא יתגאלו בפת בג הזקן וביין משתיו, ולכן האירו שכלם והי' שורה עליהם רוח הקודש,** לפרש כל מאמר סתום בדת התורה הקדושה, כי שרתה עליהם כח אלקי, אשר הוא ואורייתא כולא חד ואור נשמתם ג"כ הוא חוט המשולש אשר לא ינתק לעולם ולעולמי עולמים. **אבל אנשים הללו בודאי טמאים ונטמאו דמם, ומשם לבם ומוח שלהם נטמטם במאכלות האסורות והטמאות, ולכן החיות שלהם נוטה למינות ואפיקורסות,** ולא יכלו לקבל מתיקות נופת צוף דברי מאמרינו הבנויים עפ"י שכל אלקי עולם ומלך עליון. והואיל והעיזו פניהם ויצאו לחוץ, פתאום יבוא עליהם הכורת, וכרות יכרתו אותם וכל אשר להם. וכך עלתה להם, כי לא היו ימים מועטים עד אשר בא עליהם מלך גדול והרג אותם וביזז כל אשר להם, ע"כ תוכן דבריו.

ד. ערמת היצה"ר ללכוד ברשתו בסיטונות: דהנה היצה"ר בעוה"ר בחר לו דרך יותר מרווח לעבודתו ואינו הולך לכל אחד ואחד בפרט להסיתו על כל עבירה מיוחדת כי אם הולך לבית המטבחים אשר משם יאכלו בני ישראל בשר ומסית את השוחט או את הקצב להאכיל ח"ו נבילות וטריפות וממילא יש לו בידו כל העיר כי הנו"ט מטמטם את לבם וממילא בנקל לו ללכוד את כל העיר ברשתו (כנסת יחזקאל פ' משפטים עה"כ ואנשי קודש, וע"ע או' ח', ל"ד, ל"ו).

בכל צד נדנוד אסור אכילה ושתייה, וזוכה לסיעתא דשמיא. ועיקר המצוה הזאת מוטלת על השוחטים ועל המורים יאחזמו רעד בבואם לבדוק משום איסור טריפה, וילמדו חפוש מחפוש בבדיקת הריאה ולדעת כל הדינים וכל הסברות, ויפחדו מאד וייראו מהאל, שלא להאכיל טרפות לישראל חס ושלום, ובמקום ספיקא ופלוגתא ילכו לחומרא, עכ"ל"ק.

ד. מעשה נורא מהרמב"ם אודות אנשי מדינה אחת שכפרו בתחיית המתים מן התורה מפני שנטמטמו במאכלות אסורות:

ובא וראה מה שכתב הרמב"ם ז"ל, הובא בספה"ק צפנח פענח ובספה"ק דגל מחנה אפרים (פרשת עקב), ששמע מהבעל שם טוב זי"ע, שפעם אחת שאלו אנשי מדינה אחת במכתב להרמב"ם ז"ל על תחיית המתים לומר להם מן התורה. ומה שדרשו חז"ל בגמרא מן הפסוקים, אמרו שיש לדורשם באופן אחר. ולא רצה להשיבם הוא בעצמו דבר, אך אמר לתלמידו ר' שמואל אבן תבון שהוא ישיבם.

וזה תוכן דבריו בקיצור על פי חכמת הטבע, כי מכל מיני מאכל ומשקה נעשה דם, ומהדם יורד אל הכבד, ומהכבד עולה הברירות אל הלב, ומהלב יורד המובחר והדק אל המוח, ושם שורה השכל וחיות של האדם. ומי ששומר עצמו ממאכלות המותרות והאסור והטמא, נעשו דמיו צלולין וטהורים, ויש לו לב טהור, והמוח והחיות שלו נעשה חיות טהורות להשיג אמיתית החיות שהיא אלקות של כל העולמות המחי' את כולם. ומי ששומר עצמו יותר, ומקדש את אכילתו עפ"י דרכי ד' ותורתו, נעשה מזה בנין אב, והוא השכל לכל רמ"ח איבריו ומתקדשים ומתטהרים. וכן להיפוך ח"ו, נעשה בנין אב שכל עקור ומעופש בדעות זרות, וחיות שלו נעשה

ובאור ר'ם נוחם) * זוהר בלשון הקודש א. מ-ל"ב
נתיבות חכמה. ב. ורוח היא השכינה המנשבת
על אותם שמתעסקים בתורה. והקול זה קוב"ה
המצטער על שכינתו. ג. שסתומות עיני
שכליהם! ד. וגם אטומים לבם מלהתבונן!

ה. עשב השדה, מאכל בהמה,
וכתב הגר"א, רוצה לומר דאין
מי שיענה לה (להשכינה)...
בעקבות משיחא... "ואביט
ואין עזר ואשתומם ואין
סומך". ו. לטובת נפשם
ולהנאתם, ואינם מתכוננים
לכונה השלמה הזאת, ולא
מבקשים על עלוי הכבוד
וגאולתן של ישראל. שהרי אי
אפשר לכבוד העליון להתרבות
אלא בגאולתן של ישראל
וברבוי כבודם שזה תלוי בזה
באמת! (רמח"ל). ז. ובאילנא
דחיי ע"פ הגר"א שאלו הם
שעושים את התורה יבשה'
שרצונו לומר יבשה'. ועל ידי
זה "ראיתי את הארץ והנה תהו
ובהו וכו'" דהינו שבהתרשלותם
מלעסק בחכמת הקבלה הם
פוגמים בכבוד התורה, ולכן
מעלה הקדוש ברוך הוא עליהם
בחינה של בטול תורה דבגיניה
כל הצרות הללו באים. כמו

שאמרו בשבת (ג): 'בעוון בטול תורה חרב וכזה
רבה, ודבר ובצרת בא, ובני אדם אוכלין ואינן
שבעין... דכתיב: "והבאתי עליכם חרב נקמת
נקם ברית" ואין ברית אלא תורה שנאמר: "אם
לא בריתי יומם ולילה". ח. כתב בפסא מלך (שם),

כמה גדול חיוב על תלמיד חכם
ללמד קבלה. וענשם כמה גדול
אם אינם לומדים קבלה, וגורם
ארך גלותא, כי הם מעבדים
הגאלה רחמנא ליצול, כי יעשה
בשעה אחת בלמוד הקבלה, מה
שלא יעשה בלמוד חדש ימים
בפשטי התורה, כי גדול כחה
לקרב הגאלה. ט. באר לחי ראי,
עקר תקון השכינה על ידי עסק
התורה הוא בלמוד חכמת
הקבלה, נמצא אם כן שאלו
שלוומדים רק פשטי התורה
נראה שאין רוצים לרחם על
השכינה ולתקנה! ובבאור
הגר"א פונת המאמר לרמז
שהשכינה בכיכול 'ישנה' בזמן
הגלות כאשר התורה שבעל פה
שלוומדים למטה היא בלא רזין
דאורייתא. י. הבאורים מס'
באור הגר"א, כסא מלך,
באל"ר, הסלם בהקדמה לספר
הזוהר, מתוך מדבש, אילנא
דחיי.

סוד המשיח - תקון ל'

הנתיב השני * א, ורוח
אלה"ם^א מרחפת
על פני המים (בראשית א ב), מה זה
רוח? אלא בודאי בזמן
שהשכינה יורדת לגלות, הרוח
הזו נושבת על אותם
שמתעסקים בתורה, משום
שהשכינה נמצאת בגיניהם,
והרוח הזו נעשית קול, ותאמר
כך: אותם ישנים ששנה
בנחיריהם, סתומי העינים,
ואטומי הלב^ב, קומו והתעוררו
אל השכינה, שיש לכם לב
בלי השכל לרעת אותה, והיא
ביניכם. וסוד הדבר - קול
אומר קרא, (ישעיה טו), כמו קרא
נא ה'ש עונך ואל מי מקדושים
תפנה, והיא אומרת מה אקרא,
כל הבשר חציר^ג, הכל הם
בבהמות שאוכלות חציר, וכל
חסדו בציין השדה, כל החסד

שעושים, עושים לעצמם. ואפלו כל אלו שמשתדלים בתורה, כל חסד שעושים - לעצמם עושים.^א
באותו זמן ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזהו רוחו של משיח, אוי להם
מי שגורמים שולף לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה', ולא רוצים
להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמסתלק מעין החכמה, שהיא 'מנחה, ונשאת ב' יבשה', אוי
להם שגורמים עניות וחרב וכזה וחרג ואבדן בעולם, וחרונם הזו שמסתלקת היא רוח המשיח, כמו
שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה' ובניה רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יי (ישעיה יא ב).

סגולה גדולה לקרא בכל יום זוהר הקדוש תקון ל', שהוא אחד משבעים התקונים שכתב אור העולם התנא האלקי רבי שמעון
בר יוחאי ע"ה. - ואלו הן המעלות לכל אדם מישאל שיקרא תקון זה מדי יום ובפרט אם יאמר אותו לאחר התפלה: ירום מזלו,
יצליח בכל דרכיו. שלום בית, וזיווגים הגונים, יזכה לשפע רוחני ונשמי, כל אויביו יפלו תחתיו. זוכה ומתקן נפש ו רוחו ונשמתו.
יזכה ליראת שמים. יזכה לאריכות ימים ושנים עם בניו. יזכה לעולם הבא, ועל ידו תבוא הגאולה ברחמים גדולים (סוד ה').